

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	Besvarede skriftlige forespørgsler:	
94/C 234/01	E-636/93 af Giuseppe Rauti og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Den italienske regerings manglende gennemførelse af direktivet om dyr, der er bestemt til slagtning	1
94/C 234/02	E-738/93 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Harmonisering af administrative formaliteter	1
94/C 234/03	E-749/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Besiddelse af og handel med vilde dyr og planter	2
94/C 234/04	E-999/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Arbejder i Preveli-området	2
94/C 234/05	E-1062/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Pesticiders synergetiske virkning	3
94/C 234/06	E-1169/93 af David Bowe til Kommissionen Om: Grænsekontrol	3
94/C 234/07	E-1202/93 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Udviklingen i vareudvekslingen efter 1. januar 1993	4
94/C 234/08	E-1223/93 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Sikkerhed for EKSF-lån	4
94/C 234/09	E-1233/93 af Willem van Velzen til Kommissionen Om: Kommissionens beslutning om at afvise Flevolands anmodning om mål 1-status	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/10	E-1299/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: En vej i Velanidia kommune (Lakonia amt)	5
94/C 234/11	E-1346/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den internationale narkokontrol	5
94/C 234/12	E-1352/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Indvandrerne fra Albanien	6
94/C 234/13	E-1400/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Oparbejdning	7
94/C 234/14	E-1411/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Støtte til energiproduktion på basis af vedvarende energikilder	7
94/C 234/15	E-1517/93 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Praktikantophold i Kommissionen	8
94/C 234/16	E-1543/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Nuklear sikkerhed	8
94/C 234/17	E-1560/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Strålingseksponeringsgrænser	8
94/C 234/18	E-1568/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Støtte til omstilling af stenkulminer i Limburg	9
94/C 234/19	E-1658/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Formålet med og opførelsen af et ferskvandsreservoir på Chios	10
94/C 234/20	E-1678/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: EF-støtte til motorvæddeløbsbanen i Terlamen/ Zolder	10
94/C 234/21	E-1679/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Transporter af radioaktivt materiale med fly	11
94/C 234/22	E-1684/93 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Farer for befolkningen i forbindelse med gennemførelse af en anderledes linjeføring af hovedvej 1 mellem Livorno og Grosseto (Toscana, Italien)	12
94/C 234/23	E-1694/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Handel med transplantationsorganer	12
94/C 234/24	E-1697/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Maksimalvægt for lastvogne på 40 tons	13
94/C 234/25	E-1698/93 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen Om: Situationen inden for den tyske tekstilindustri	13
94/C 234/26	E-1700/93 af Dorothee Piermont til Kommissionen Om: Eksport- og produktionsforbud mod pesticider, der er forbudt i EF	15
94/C 234/27	E-1708/93 af Heinz Köhler til Kommissionen Om: Den tyske Forbundsdays forbehold mod tredje etape af Den Økonomiske og Monetære Union	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/28	E-1725/93 af Klaus Hänsch til Kommissionen Om: Ødelæggelse af fredet naturområde ved Acheloos-floden i Grækenland forårsaget af EF-finansierede vandingssystemer?	16
94/C 234/29	E-1736/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Valutaudvikling og produkternes konkurrenceevne	17
94/C 234/30	E-1748/93 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 91/156/EØF om affald og Kommissionens overholdelse af bestemmelserne	17
94/C 234/31	E-1754/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Bovin spongios encephalopati	18
94/C 234/32	E-1759/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Forurening	18
94/C 234/33	E-1763/93 af Ernest Glinne og Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Udvikling af »spongios encephalopati« hos får og kvæg	19
94/C 234/34	E-1764/93 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Hindring af det indre marked	20
94/C 234/35	E-1783/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Overholdelse af sociale konvergenskriterier som betingelse for deltagelse i ØMU	20
94/C 234/36	E-1810/93 af Ria Oomen-Ruijten, Elmar Brok, Raphaël Chanterie, Viviane Reding, Marc Reyman, Pol Marck og Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Udvidelse af EF	21
94/C 234/37	E-1825/93 af Friedrich Merz til Kommissionen Om: Kombinationen af Kommissionens tjenestemænd	21
94/C 234/38	E-1827/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Konkurrenceregler på telekommunikationssektoren	21
94/C 234/39	E-1839/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udnyttelse af vandet i Stimpalia-søen til vandingssystem	22
94/C 234/40	E-1858/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Grækenlands overholdelse af direktivet om beskyttelse af vilde fugle	22
94/C 234/41	E-1860/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Transport af levende dyr	23
94/C 234/42	E-1883/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af EF	23
94/C 234/43	E-1892/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bevægelighed for varer på det indre marked	24
94/C 234/44	E-1898/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Kommissionens Rådgivende Forbrugerkomité	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/45	E-1902/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udnyttelse af vandressourcerne på Fællesskabets øer, særlig Kykladerne og Dodekaneserne	24
94/C 234/46	E-1911/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udviklingen i fattigdommen	25
94/C 234/47	E-1914/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Torturering og drab på dyr i forbindelse med fremvisning, kampe og offentlige lege	25
94/C 234/48	E-1918/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Erstatninger til Ambelakia i præfekturet Larissa	26
94/C 234/49	E-1919/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De græske pølseproducenters overholdelse af EF-forskrifter	26
94/C 234/50	E-1928/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hypotekslån via udenlandsk bank	26
94/C 234/51	E-1929/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Energifriserne	27
94/C 234/52	E-1939/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Sanering af bestanden af vinstokke	28
94/C 234/53	E-1958/93 af John McCartin til Kommissionen Om: Irske afgifter på brugte biler	28
94/C 234/54	E-1994/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: De italienske og britiske jernbaners udtræden af TEB (den europæiske bagagetarif)	29
94/C 234/55	E-2007/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Flytransport	29
94/C 234/56	E-2019/93 af Karel Dillen til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmernes brug af de forskellige sprog	30
94/C 234/57	E-2035/93 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: Den spanske levnedsmiddelindustri's vanskeligheder ved at deltage i EF's fødevarebistand til den tredje verden	30
94/C 234/58	E-2039/93 af Ian White til Kommissionen Om: Produkter af hærdet glas	31
94/C 234/59	E-2041/93 af Wilhelm Piecyk til Kommissionen Om: EF-midler til Schleswig-Holstein	31
94/C 234/60	E-2044/93 af Robert Delorozoy til Kommissionen Om: EF's handelsforbindelser med landene i Mellem- og Østeuropa og Rusland	32
94/C 234/61	E-2069/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Flyselskabernes og færgernes forhøjede billetpriser, som udgør et alvorligt problem for familier, der ønsker at rejse	33
94/C 234/62	E-2072/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske nationale sociale velfærdsorganisations anvendelse af bevillinger fra fællesskabsprogrammer, der er udløbet	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/63	E-2078/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Tilfælde af bedrageri begået af organisationer for distribution og handel med landbrugsprodukter, der er kommet for retten	34
94/C 234/64	E-2088/93 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Anvendelsen af artikel 4 i fugledirektivet	35
94/C 234/65	E-2092/93 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Sygeforsikringer og det indre marked	35
94/C 234/66	E-2100/93 af Renzo Imbeni til Kommissionen Om: Fred på Balkan	36
94/C 234/67	E-2109/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Støtteforanstaltninger til landbrug, der støder op til nationalparker	37
94/C 234/68	E-2115/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske vinproduktion	37
94/C 234/69	E-2120/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: EUGFL-tilskud til burhønsfarm	37
94/C 234/70	E-2132/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Tilpasning af den græske miljølovgivning til EF's miljøbestemmelser	38
94/C 234/71	E-2139/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskatning af græske landmænd	38
94/C 234/72	E-2145/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Tilskud til olivenolie	39
94/C 234/73	E-2158/93 af Carmen Llorca Vilaplana til Kommissionen Om: Cykelruter for turister	39
94/C 234/74	E-2170/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Miljøtopmødet i Rio de Janeiro	39
94/C 234/75	E-2186/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: EF's holdning til udtalelserne fra Bolivias præsident	40
94/C 234/76	E-2190/93 af José Lafuente López til Kommissionen Om: EF-pavillon for regionsturisme på internationale turistmesser	41
94/C 234/77	E-2193/93 af Víctor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Økonomisk støtte fra EF til »de besatte områder«	41
94/C 234/78	E-2200/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Uddannelseskrav for personalet i civil luftfart	42
94/C 234/79	E-2223/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Tobaksproducenterne i Rodopi amt	43
94/C 234/80	E-2239/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Mobile forbrændingsanlæg på lastbiler	43

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/81	E-2248/93 af Yves Frémion til Kommissionen Om: Manglende transparens, hvad angår virksomheden i de enheder, der beskæftiger sig med »Borgernes Europa«	43
94/C 234/82	E-2265/93 af Gordon Adam til Kommissionen Om: Forudgående meddelelse om programmer til reduktion af produktionskapaciteten i kulsektoren	44
94/C 234/83	E-2287/93 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Programmer til bevaring af den kulturelle arv og den arkitektoniske kulturarv	45
94/C 234/84	E-2337/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udarbejdelsen af en europæisk mediekodeks	45
94/C 234/85	E-2418/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Lossepladser	45
94/C 234/86	E-2433/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fastsættelse af støtte til reparation af fiskenet	46
94/C 234/87	E-2499/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Begrænsning af problematiske tobakssorter i Grækenland	46
94/C 234/88	E-2526/93 af Mario Melis, Andrea Raggio og Virginio Bettini til Kommissionen Om: Cartiere Burgo-selskabets misbrug af dominerende stilling	46
94/C 234/89	E-2548/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelsen af Pinios-floden i Larisas departement	47
94/C 234/90	E-2562/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Vaskemidler	47
94/C 234/91	E-2563/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Zinkminen i Tipperary, Irland	48
94/C 234/92	E-2580/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ratificeringen af Genève-konventionen om flygtninge af 1951	48
94/C 234/93	E-2581/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet	49
94/C 234/94	E-2349/92 af François Guillaume til Kommissionen Om: Harmonisering af guldindholdet i smykker i EF	49
94/C 234/95	E-568/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Kontrolstempler	49
94/C 234/96	E-655/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Direktiv om ædle metaller	49
94/C 234/97	E-2590/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ordning for æghedsstempling og kvalitetskontrol af smykker og genstande af ædelmetaller	50
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2349/93, E-568/93, E-655/93 og E-2590/93	50

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/98	E-2593/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Indførelsen af en europæisk medicinallovgivning	50
94/C 234/99	E-2598/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af ungdommen mod misbrug	51
94/C 234/100	E-2605/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Brystkræft blandt kvinder på landet	52
94/C 234/101	E-2130/93 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: RTL 4's overtrædelse af EF's tv-direktiv	52
94/C 234/102	E-2642/93 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: RTL 4's overtrædelse af reklamebestemmelserne	53
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1230/93 og E-2642/93	53
94/C 234/103	E-2650/93 af Luigi Vertemati til Kommissionen Om: Europæiske militærstyrker i verden	53
94/C 234/104	E-2653/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Industripolitik og økonomisk nedgang	54
94/C 234/105	E-2681/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vedvarende energikilder og afsaltning af havvand	55
94/C 234/106	E-2687/93 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: EF-aktion mod drabene på børn i Brasilien	55
94/C 234/107	E-2692/93 af James Ford til Kommissionen Om: Britiske posttakster	56
94/C 234/108	E-2698/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Støtte til luftfartsselskaberne	56
94/C 234/109	E-2709/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Omstilling af den naturkatastroferamte produktion af citrusfrugter	57
94/C 234/110	E-2718/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Det indre marked for forsikringer	57
94/C 234/111	E-2728/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Blyforekomsterne i miljøet	59
94/C 234/112	E-2729/93 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Betingelserne for udøvelse af erhvervet som statsautoriseret revisor	59
94/C 234/113	E-2735/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Anvendelse og udvidelse af EF-bestemmelserne om hvidvaskning af penge, der hidrører fra ulovlige aktiviteter	60
94/C 234/114	E-2739/93 af Georgios Zavvos til Kommissionen Om: De etiske problemers betydning og behovet for en europæisk debat	60
94/C 234/115	E-2743/93 af Ian White til Kommissionen Om: Afsenders adresse på konvolutter	61
94/C 234/116	E-2748/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EF-støtte til arrangementet Bio-Europa	61

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 234/117	E-2749/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskellighed	62
94/C 234/118	E-2763/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Sikkerhedsnormer på byggepladser	63
94/C 234/119	E-2818/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Nordamerikansk udlandshjælp — målsætninger	63
94/C 234/120	E-2826/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Japanske fremskridt med hensyn til nuklear fusion, herunder indeslutning og begrænsning af urenheder i plasma	64
94/C 234/121	E-2838/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Konferencen »Partnership for Change« i Manchester den 20. til 22. september 1993 . . .	64
94/C 234/122	E-2846/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Anvendelse af Euratom-traktatens artikel 34 i forbindelse med anlægget for genoparbejdning af nukleart brændstof (THORP)	65
94/C 234/123	E-2853/93 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Gedeavlere i Det Forenede Kongerige	65
94/C 234/124	E-2891/93 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Dumping i forbindelse med import af cement fra tredjelande	66
94/C 234/125	E-2893/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Globaltilskud til Andalusien (Spanien)	66
94/C 234/126	E-2896/93 af John McCartin til Kommissionen Om: Strukturfondsmidler til Irland	66
94/C 234/127	E-2902/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Humanitær bistand	67
94/C 234/128	E-2908/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af vådområdet Luros ved Mesolongi	67
94/C 234/129	E-3078/93 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Forslag til nyt fængsel i Fazakerley, Liverpool	68
94/C 234/130	E-3079/93 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Forslag til nyt fængsel i Fazakerley, Liverpool	68
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3078/93 og E-3079/93	68
94/C 234/131	E-3477/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Kapitalindsprøjtningen i Aer Lingus	68

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-636/93

af Giuseppe Rauti (NI) og Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. april 1993)

(94/C 234/01)

med specifikke tilfælde, hvor direktivets bestemmelser ikke er blevet overholdt, vil Kommissionen være taknemmelig for at få nærmere oplysninger.

(¹) EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974.

Om: Den italienske regerings manglende gennemførelse af direktivet om dyr, der er bestemt til slagtning

Antonio Parlato har for nylig gjort indsigelse i deputeretkammeret over, at man i Italien ikke overholder EØF-direktivet fra 1978 om dyr, der er bestemt til slagtning.

I direktivet fastsættes bestemmelser for bedøvelsesmetoderne ved slagtning med mekanisk instrument, elektronarkose eller ved hjælp af kuldioxyd.

Agter Kommissionen at tage skridt over for den italienske regering for at tvinge den til at gennemføre det pågældende direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(5. juli 1993)

Ifølge Rådets direktiv 74/577/EØF (¹) om bedøvelse af dyr inden slagtning skal kvæg, svin, får, geder og enhovede dyr bedøves inden slagtning ved hjælp af et mekanisk instrument, elektricitet eller bedøvelse ved gas.

Kommissionens veterinæreksperter foretager med regelmæssige mellemrum inspektioner på slagterier i EF og i tredjelande, som eksporterer kød til EF. Foruden at kontrollere, om EF-bestemmelserne om kødhygiejne overholdes, kontrollerer de anvendelsen af ovennævnte direktiv.

Resultaterne af deres inspektioner viser, at direktivet gennemføres i Italien. Hvis det ærede medlem er bekendt

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-738/93

af Pierre Bernard-Reymond (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1993)

(94/C 234/02)

Om: Harmonisering af administrative formaliteter

På nuværende tidspunkt skal alle statsborgere fra tredjelande, der ønsker at slå sig ned i en af EF's tolv medlemsstater, opfylde en række administrative formaliteter, som i alle tilfælde afviger fra land til land.

Har Kommissionen planer om at udarbejde et enhedsdokument, som vil kunne anvendes i alle medlemsstaterne, således som det er tilfældet for en udlænding, der ønsker at slå sig ned i USA, og som skal udfylde en enhedsformular ved ankomsten til amerikansk område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(8. november 1993)

Kommissionen har ikke planer om at udarbejde et enhedsdokument til harmonisering af de administrative formaliteter, der pålægges statsborgere fra tredjelande, som ønsker at tage bopæl i et EF-land.

Det arbejdsprogram vedrørende indvandring, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Maastricht, og

som i øjeblikket behandles som et led i De Tolvs regerings-samarbejde, indeholder heller ikke noget forslag herom.

drive handel med, enten fordi de er truet af udryddelse, eller fordi de pågældende aktiviteter allerede er forbudt i henhold til gældende fællesskabslovgivning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-749/93

af **Cristiana Muscardini (NI)**
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. april 1993)
(94/C 234/03)

Om: Besiddelse af og handel med vilde dyr og planter

Kommissionens forslag til Rådets forordning ⁽¹⁾, hvis sigte er indførelse af egnede foranstaltninger til bekæmpelse af den ulovlige handel med udryddelsestruede arter, indeholder en række i øvrigt hensigtsmæssige fremgangsmåder til en sådan bekæmpelse. Imidlertid lider forslaget også af visse svagheder, i første række den manglende logik i opstillingen af lister over arter, men også den uforholdsmæssige forøgelse af de administrative procedurer.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den vil afhjælpe den overlapning mellem CITES og EF, der bliver resultatet af denne forordning, samt det forhold, at der ikke indføres nogen klage- og høringsprocedure for de lande, der er omfattet af handelen? Kan Kommissionen desuden forhindre den meget omfattende sammenblanding, der forekommer i listerne over dyr, der i varierende grad er truet af udryddelse?

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 448.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Yannis Paleokrassas**
(3. november 1993)

Det kommissionsforslag, som det ærede medlem nævner, tager sigte på at gennemføre CITES og indeholder en række strengere forholdsregler, som er tilladt ifølge konventionens artikel XIV. Der er derfor ikke tale om overlapning mellem konventionen og forslaget.

Forordningsudkastet fastsætter i artikel 4, stk. 6, at Kommissionen skal høre oprindelseslandene, når der indføres handelsrestriktioner.

Der skulle ikke være tvivl om listerne over arter, da der i forordningsudkastets artikel 3 er opstillet kriterier for optagelsen af arter på disse lister. Hvis der hersker tvivl, skyldes det forestillingen om, at bilag A er en liste over udryddelsestruede arter, hvad det bestemt ikke er. Det er blot en liste over arter, man ikke må være i besiddelse af eller

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-999/93

af **Mihail Papayannakis (NI)**
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. maj 1993)
(94/C 234/04)

Om: Arbejder i Preveli-området

Som supplement til min tidligere skriftlige forespørgsel nr. 3309/92 vedrørende vandingsarbejder i Preveli-området på Kreta kan jeg oplyse Kommissionen om, at den græske minister for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder, Chr. Katsijiannis, som svar på et lignende spørgsmål fra kolleger i det græske parlament anfører, at sagen hørte ind under landbrugsministeriet og at »en undersøgelse af de miljømæssige konsekvenser af de pågældende arbejder indtil dato ikke er blevet forelagt ministeriet for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder«.

På baggrund af denne absurde officielle indrømmelse spørger jeg endnu en gang Kommissionen, om den agter at træffe foranstaltninger i denne anledning eller i det mindste midlertidigt indstille finansieringen af de arbejder, som, alt andet lige, foregår i et område, som er fredet ved lov, og som er medtaget i ENVIREG-programmet med henblik på en positiv udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **René Steichen**
(6. december 1993)

Kommissionen følger meget nøje udviklingen i sagen, som det ærede medlems forespørgsel omhandler. Ifølge de foreliggende oplysninger har Landbrugsministeriet overdraget undersøgelsen af de miljømæssige konsekvenser af Kourtaliotis-projektet i Preveli-området til uafhængige eksperter; undersøgelsen er afsluttet og den 23. juli 1993 sendt til den kompetente afdeling i Miljøministeriet. Denne afdeling er i gang med at evaluere undersøgelsen med henblik på at fastsætte de miljømæssige betingelser for gennemførelse af Kourtaliotis-projektet.

I afventning af resultaterne og Landbrugsministeriets formelle forpligtelse til at overholde disse miljømæssige betingelser, sådan som de er blevet defineret, gav Kommissionen den 16. juni 1993 skriftligt de kompetente myndigheder meddelelse om sin hensigt at anvende de opsættende

klausuler i fællesskabsstøtten i denne forbindelse. Kommissionen er parat til at tage alle nødvendige skridt, herunder suspension af EUGFL-forpligtelsen af 1993-tranchen af det operationelle program for Kreta og de tilhørende udbetalinger, i tilfælde af at Landbrugsministeriet ikke retter sig efter kravene i disse miljømæssige betingelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1062/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(6. maj 1993)**(94/C 234/05)*

Om: Pesticiders synergetiske virkning

På verdensmarkedet produceres og handles ca. 10 000 pesticidepræparater, som stammer fra forbindelserne af cirka 1 000 aktive kemiske stoffer. Ifølge undersøgelser foretaget af Verdenssundhedsorganisationen bliver 1-1,5 mio. mennesker hvert år forgiftet af pesticider, af hvilke omkring 20 000 dør. I dag anvendes på verdensplan ca. 2 mia. kg pesticider om året. Det er sandt, at de enkelte lande har fastsat bestemte grænser for den tilladte mængde af giftrester fra pesticider i forskellige fødevarer, men dette er ikke nok, eftersom man har fundet ud af, at ved anvendelsen af mere end en pesticide på samme plante kan pesticiderne indvirke på hinanden — et forhold, der ikke er underlagt nogen kontrol. I betragtning af ovennævnte: hvorledes agter Kommissionen at behandle hele dette spørgsmål om beskyttelse af mennesker og miljø mod pesticidernes synergetiske virkning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(9. december 1993)

WHO (Verdenssundhedsorganisationen) er i øjeblikket i gang med at gennemgå de opgørelser, som det ærede medlem citerer fra, for at konstatere, om de er nøjagtige. Kommissionen er klar over de problemer, der kan opstå som følge af brugen af pesticider, og vil fortsætte sit samarbejde med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med dette område, navnlig WHO og FAO, for at finde frem til tilfredsstillende løsninger på problemet.

Der pågår i øjeblikket ingen systematisk videnskabelig undersøgelse af forskellige pesticidresters eventuelle kombinerede virkninger, men på den anden side er der heller ingen videnskabelig dokumentation for, at pesticidrester i fødevarer kan udgøre en sundhedsrisiko for forbrugerne på grund af kombinerede virkninger.

Forskningsresultater tyder på, at virkningerne er additive ved lave doser, idet der sjældent rapporteres om kombinerede virkninger, og at der ved høje doser er en stigning i den akutte toksicitet.

Endvidere bør man huske på, at selv hvis det usandsynlige skulle ske, nemlig at der forekommer kombinerede virkninger, er den pesticidmængde, man indtager gennem mad, der indeholder maksimale restkoncentrationer, normalt adskillige gange mindre end de toksikologiske grænseværdier, der er fastsat ved dyreforsøg.

Endelig vil Kommissionen henlede det ærede medlems opmærksomhed på Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for sundheden og miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1169/93**af David Bowe (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(13. maj 1993)**(94/C 234/06)*

Om: Grænsekontrol

Hvad mener Kommissionen om den britiske indenrigsminister Kenneth Clarkes erklæring om grænsekontrol af rejsende mellem Det Forenede Kongerige og Det Europæiske Fællesskabs andre medlemsstater efter januar 1993?

Mener Kommissionen ikke, at dette er et brud på Det Forenede Kongeriges forpligtelser i henhold til EF-traktaterne for så vidt angår fri bevægelighed for personer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(2. december 1993)

Det ærede medlem bedes henholde sig til det svar, som Kommissionen gav på plenarmødet i maj 1993 på mundtlig forespørgsel nr. 54/93 af Amédée E. Turner 1993 og til det fælles svar, den gav på plenarmødet i juli 1993 på mundtlig forespørgsel nr. 118/93 af Pierre Lataillade og Patrick Joseph Lalor, nr. 124/93 af Claudia Roth og Marco Taradash, nr. 137/93 af Luigi Moretti, nr. 141/93 af Yves Galland, nr. 142/93 af Lode Van Outrive, Mathilde van den Brink og Nora Mebrak-Zaïdi, nr. 143/93 af Jean-Marie Le Chevallier, nr. 146/93 af Christopher Beazly og José-Maria Lafuente Lopez og nr. 156/93 af Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1202/93

af Ingo Friedrich (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 234/07)

Om: Udviklingen i vareudvekslingen efter 1. januar 1993

1. Er det korrekt, at der siden begyndelsen af det indre marked den 1. januar 1993 er sket en tilbagegang i vareudvekslingen for så vidt angår små og mellemstore virksomheder?

2. Hvad skyldes denne udvikling i så fald?

3. Hvilken rolle spiller problemerne med momsregistreringsnumret ved vareudveksling på EF-plan for de små og mellemstore virksomheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(5. november 1993)

Under overgangsordningen for beskatning af vareudveksling mellem medlemsstaterne vil levering inden for Fællesskabet af goder være fritaget for afgift i den ene medlemsstat. Til gengæld skal handelspartneren i den anden medlemsstat betale omsætningsafgift af det erhvervede gode til den takst, der er gældende i hans hjemland.

For at kunne effektuere en levering inden for Fællesskabet afgiftsfrit skal sælgeren sikre sig, at køberen er en afgiftspligtig person i medfør af det sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter. Bevis herfor er angivelse af køberens momsregistreringsnummer.

I tvivlstilfælde, når det drejer sig om nye købere, har sælgeren en interesse i at anmode det centrale kontaktorgan om at bekræfte gyldigheden af det af køberen anførte momsregistreringsnummer. Kontaktorganet kan i løbet af nogle få sekunder — gennem momsinformationsudvekslingssystemet konstatere, om det anførte nummer er gyldigt eller ikke.

Resultater af årets første måneder har vist, at de afgiftspligtige i medlemsstaterne i vid udstrækning har taget dette kontrolsystem til sig, og at det fungerer godt.

Det er kun samhandelen med Tyskland, der i starten har givet anledning til problemer, fordi generaldirektoratet for finanser i Sarrelouis har været forsinket med tildelingen af momsregistreringsnumre, men størstedelen af de berørte virksomheder deltog endnu ikke i nogen vareudveksling på EU-plan. Ifølge de oplysninger Kommissionen råder over, er disse problemer nu løst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1223/93

af Michael Welsh (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 234/08)

Om: Sikkerhed for EKSF-lån

Globale EKSF-lån ydes for at sikre den industrielle udvikling inden for kul- og stålproduktionen, og de er især attraktive for små virksomheder. Den britiske organisation for risikovillig kapital, 3i, fremsatte for nylig et tilbud til en lille virksomhed, som krævede, at der ydedes en bankgaranti som sikkerhed for hele det beløb, der var ansøgt om. Som den potentielle låntager påpegede, ville han ikke have haft brug for lånet, hvis han havde været i stand til at stille en sikkerhed af den størrelse.

Kommissionen har hidtil ikke givet nogen retningslinjer for sine lånformidlere. Mener den ikke, at der burde opstilles generelle retningslinjer for at gøre det muligt at opfylde målsætningerne i forbindelse med EKSF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(5. november 1993)

Kommissionen udsteder ikke retningslinjer for finansielle formidlingsorganers eventuelle krav om sikkerhed for potentielle lånere i forbindelse med EKSF's globallånsordning. Den finansielle risiko bæres udelukkende af disse finansielle formidlingsorganer, og kun de kan tage stilling til, hvilken grad af sikkerhed de ønsker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1233/93

af Willem van Velzen (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 234/09)

Om: Kommissionens beslutning om at afvise Flevolands anmodning om mål nr. 1-status

Den 24. februar 1993 besluttede Kommissionen ikke at tildele Flevoland mål nr. 1-status, skønt denne region ud fra de hidtidige anvendte kriterier kommer i betragtning herfor.

Nøjagtig hvilke motiver danner grundlag for Kommissionens beslutning, og er regioner allerede ved tidligere lejligheder og af samme grund blevet nægtet mål nr. 1-status?

Er Kommissionen rede til at tage sin beslutning op til fornyet overvejelse ud fra den betragtning, at Flevolands udviklings-

mæssige efterslæb, navnlig for så vidt angår infrastruktur, har ført til utilstrækkelige beskæftigelsesmuligheder for den lokale befolkning og følgelig navnlig også for de unges afvandring.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(21. december 1993)

Det er Rådet og ikke Kommissionen, der træffer beslutning om EU-regioners berettigelse til støtte under strukturfondenes mål nr. 1.

Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93, som ændrer forordning (EØF) nr. 2052/88, indeholder en liste over de regioner, der omfattes af mål nr. 1 i perioden 1994-1999. Denne liste indbefatter Flevoland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1299/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. juni 1993)
(94/C 234/10)

Om: En vej i Velanidia kommune (Lakonia amt)

Lakonia hemsøges til stadighed af problemer. Ifølge den lokale avis »Proia tis Sparti« af den 15. til 31. januar 1993 skrider asfalteringen af vejen til Belanidia kun meget langsomt frem, og der er ingen udsigt til, at den bliver færdig i 1993.

Kan Kommissionen oplyse, om den — inden for rammerne af subsidiaritetsprincippet og princippet om decentral regionalisering i den europæiske union — har mulighed for at anmode de græske myndigheder om at give de nødvendige bevillinger, så anlæggelsen af vejen ikke går i stå, men tværtimod gøres færdig så hurtigt som muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(10. november 1993)

Den del af anlæggelsen af vejen i Velanidia (Lakonia), som indgår i det integrerede Middelhavsprogram for Vestgrækenland-Peloponnes, og som medfinansieres af strukturfondene, er allerede færdiggjort.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har, er det de græske myndigheders program at gennemføre anlæggelsen af resten af vejen som led i de nye regionalprogrammer.

Hvis det skulle være tilfældet, vil Kommissionen være rede til at reagere positivt herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1346/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. juni 1993)
(94/C 234/11)

Om: Den internationale narkokontrol

De foranstaltninger, der er truffet på såvel nationalt som internationalt plan med henblik på at begrænse brugen og handelen med narkotika, har ikke medført synlige og positive resultater. Dette fremgår bl.a. af en rapport fra FN om den internationale kontrol med narkotika, hvori det ligeledes understreges, at det er konstateret, at 70-80 % af eksporten af den heroin, der går til Østrig og Europa generelt, starter i Istanbul og passerer gennem Bulgarien og det tidligere Jugoslavien.

Vil Kommissionen på baggrund af konklusionerne fra FN vise interesse for, at der træffes strengere foranstaltninger med henblik på den internationale kontrol med narkotika, især på Balkan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(15. oktober 1993)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring med hensyn til den forværrede situation omkring narkotikaproblemet i Europa. De politiske og økonomiske omvæltninger i Mellem- og Østeuropa gør, at disse områder er mere udsatte med hensyn til nye former for narkotikasmugling og renavskning af penge. Ulovlig handel med heroin fra Sydvestasien via Balkan-ruten er fortsat et meget alvorligt narkotikaproblem for EF.

Disse ruter ændrer sig konstant, og krigen i det tidligere Jugoslavien har blandt andet været skyld i, at der nu er flere alternativer til den Balkan-rute, der tidligere gik gennem landet. Med opløsningen af det tidligere Sovjetunionen har det vist sig, at der er opstået nye produktionsområder, og at der er etableret nye smuglernet.

Kommissionen er derfor i færd med at forstærke sin samarbejdsindsats og udbygge den tekniske og økonomiske bistand til bekæmpelsen af narkotika i Mellem- og Østeuropa.

Som fastlagt i den europæiske narkotikabekæmpelsesplan (december 1990) sørger EF systematisk for, at der indsættes en narkotikaklausul i alle nye aftaler med landene i Mellem- og Østeuropa og de nye uafhængige stater. Formålet med dette samarbejde er at forstærke og effektivisere den politik og de foranstaltninger, der tager sigte på at afskære forsyningerne og bekæmpe den ulovlige handel med narkotika og psykofarmaka og at nedsætte efterspørgslen efter narkotika. Fællesskabet har endvidere — efter den første fælleseuropæiske ministerkonference om narkotika i maj

1991 — lagt sig fast på, at det på dette punkt vil forstærke samarbejdet med landene i Mellem- og Østeuropa.

Kommissionen har igangsat et regionalt PHARE-program, der tager sigte på narkotikabekæmpelse i Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien. Programmet, der omfatter en pilotforanstaltning til 2 mio. ecu, skal betragtes som den første respons på det ønske om faglig bistand og uddannelse, som de seks lande fremsatte på deres fact-finding besøg hos Kommissionen i 1992. Programmet vedrører fire forskellige områder: overvågning af handelen med prækursor-stoffer, pengevask, dataindsamling og forebyggelse af narkotikamisbrug. I anden omgang er det tanken, at programmet skal intensiveres og udvides til også at omfatte andre lande i denne verdensdel, hvis Kommissionen får det nødvendige personale til at forberede og administrere en sådan udvidelse, og hvis de nødvendige midler afsættes på den pågældende nye budgetpost (B7-5081).

Kommissionen har i kraft af sit medlemsskab af Dublin-gruppen (en konsultationsordning for narkotikapolitiske spørgsmål omfattende UNDCP (United Nations International Drug Control Programme), USA, Sverige, Japan, Canada, Australien, Kommissionen og medlemsstaterne) deltaget aktivt i de regionale møder vedrørende Østeuropa. Tyskland, som har formandskabet på disse møder, har planer om at opstille en overordnet plan for Østeuropa for at samle de forskellige regionale donators indsats på området. Man har etableret en UNDCP-ordning, som skal bidrage til koordinering af den internationale narkotikabekæmpelsesbistand til de østeuropæiske lande, de baltiske lande, og Samfundet af Uafhængige Stater, blandt andet med hensyn til håndhævelsesaspektet. Kommissionen deltog i det første møde, der var organiseret som led i denne UNDCP-ordning. Dette fandt sted i Wien, hvor indsatsgruppen samledes den 26. til 28. april 1993 for at undersøge muligheder for større samarbejde og samordning med de pågældende lande.

EF's samarbejdsbestræbelser har generelt til formål at mindske omfanget af narkotikahandel og -misbrug og forventes at bidrage til en skærpelse af den internationale narkotikakontrol, og dermed at sørge for en bedre beskyttelse af befolkningen i medlemsstaterne og i vore partnerlande i Mellem- og Østeuropa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1352/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1993)

(94/C 234/12)

Om: Indvandrere fra Albanien

Under henvisning til den seneste politiske udvikling, der har forvandlet Albanien til et land, hvorfra der foregår udvand-

ring til EF-landene, herunder især Grækenland, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at hjælpe dels Albanien og dels Grækenland med at klare dette ind- og udvandringsproblem?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(11. november 1993)

Kommissionen har med interesse bemærket det ærede medlems bekymring over problemet med de albanske indvandrere.

Kommissionen gjorde allerede i sin meddelelse om immigration fra oktober 1991 opmærksom på den særlige situation som følge af den pludselige og massive folketilstrømning f.eks. fra Albanien til Grækenland ⁽¹⁾. For at vise sin solidaritet ydede den efter anmodning fra den græske regering i januar 1991 500 000 ecu i støtte til de albanske flygtninge i Grækenland.

Kommissionen har truffet to former for foranstaltninger for at hjælpe de berørte lande med at løse dette problem:

- på kort sigt må der først sættes ind med humanitær bistand til de af den tragiske Balkan-krise fordrevne personer for at klare denne usædvanlige situation
- på længere sigt har den økonomiske bistand, som Fællesskabet har ydet som led i PHARE-programmet til Albanien, og Kommissionens rolle som koordinator inden for G-24 af støtten fra de bidragydende lande også været medvirkende til at forebygge en massiv udvandring fra dette land ⁽²⁾.

Disse initiativer har til formål at opfylde den albanske befolknings behov for fødevarer, at omstrukturere og udvikle landbruget, at give erhvervslivet et nyt opsving, at støtte demokratiets fortsatte genetablering og samtidig være medvirkende til, at det albanske folk fortsat deltager i og integreres erhvervsaktivt og samfundsmæssigt i landet.

⁽¹⁾ Dok. SEK(91) 1833 endelig udg.

⁽²⁾ Fødevarerhjælp: 50 mio. ecu i 1991, 40 + 45 mio. ecu i 1992. Det økonomiske PHARE-program: 25 mio. ecu i 1992, 30 mio. ecu i 1993. Finansiell bistand i form af betalingsbalancestøtte: 35 + 35 mio. ecu i form af gaver. G-24-programmet 1991-1992: 902 mio. ecu, hvoraf 626 mio. ecu i gaver. Fællesskabets andel: 281 mio. ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1400/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(94/C 234/13)

Om: Oparbejdning

1. Hvilke mængder uran er siden 1984 produceret i forbindelse med oparbejdning af brugte brændselselementer fra europæiske atomkraftværker, og hvilke isotoper drejer det sig om?
2. Er det korrekt, at det uran, som produceres i forbindelse med oparbejdning, ikke, således som tilhængerne af »brændstokkredsløbet« påstår, anvendes til produktion af nye brændselselementer, men at det kun øger mængden af affald?
3. Hvor forbliver den uran, som produceres i forbindelse med oparbejdning?
4. Hvilken andel af det oparbejdede uran bliver reelt genanvendt til produktion af nye brændselselementer?
5. Til hvilke slutdeponeringssteder skal det oparbejdede uran bringes, som ikke kan genanvendes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(25. oktober 1993)

1. Kommissionen ser sig ikke bemyndiget til at videregive de ønskede oplysninger, der er omfattet af fortrolighedsbestemmelser, og som meddeles den i henhold til bestemmelserne i Euratom-traktaten.
2. Nej.
3. Uran fra oparbejdning deponeres med henblik på senere anvendelse i passende lagercontainere, der overholder de gældende bestemmelser for nuklear sikkerhed.
4. Kommissionen er ikke i stand til at angive den nøjagtige andel oparbejdet uran, der rent faktisk genanvendes til fremstilling af nye brændselselementer. I betragtning af de mængder oparbejdede brændselselementer, der kommer fra gasgrafitreaktorer med naturligt uran og dem, der benytter beriget uran (f.eks. almindelige vandreaktorer), kan mængden af uran, der både genvindes og rent faktisk genanvendes, imidlertid være meget stor.
5. I tilfælde af en forlænget midlertidig oplagring af oparbejdet uran før genanvendelsen, eller før der eventuelt

træffes endelig beslutning om ikke at genanvende denne uran, kan manglende kapacitet til midlertidig oplagring undgå uden større problemer i betragtning af den relativt korte tid, det tager at opføre lagerbygninger, og det gode kendskab til de forudsigelige mængder uran, der skal oparbejdes fremover.

Endelig oplagring, dvs. bortskaffelse af oparbejdet uran, finder i øjeblikket ikke sted i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1411/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(94/C 234/14)

Om: Støtte til energiproduktion på basis af vedvarende energikilder

Hvilken form for støtte yder Kommissionen til en forøgelse af energiproduktionen på basis af vedvarende energikilder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(25. oktober 1993)

EF's politik for udvikling af vedvarende energikilder har allerede i årevis hovedsagligt støttet sig på to typer strategier:

- opstilling af programmer for forskning og udvikling; der er siden 1975 blevet givet støtte på 314 mio. ecu hertil
- gennemførelse af demonstrationsprogrammer med henblik på fremme og udbredelse af ny teknologi på dette område; mellem 1978 og 1993 blev der således samfinansieret 1 064 projekter (366 mio. ecu).

Der foretages i øjeblikket to typer foranstaltninger i forbindelse med »JOULE II«- og »THERMIE«-programmerne.

Kommissionen lancerede for nylig et nyt initiativ benævnt »ALTERNER«. Der er afsat et budget på 40 mio. ecu til dette program, der er en supplerende foranstaltning til de to førnævnte programmer og ligeledes i bred forstand tager hensyn til miljødimensionen.

Det bør desuden nævnes, at Kommissionen i forbindelse med forslag til begrænsning af CO₂-emissioner til luften har foreslået en række foranstaltninger, bl.a. indførelse af en

afgift og afgiftslettelser for biobrændsler, der hvis de vedtages af Rådet skulle gøre de vedvarende energikilder mere konkurrencedygtige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1517/93

af Christopher Jackson (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 234/15)

Om: Praktikantophold i Kommissionen

Jeg er overbevist om, at Kommissionen bestræber sig på at opretholde et rimeligt forhold imellem antallet af ansatte af en given nationalitet og befolkningstallet i deres medlemsstat. Dette synes ikke at gælde for praktikantophold i Kommissionen, hvor der f.eks. i perioden fra 1. oktober 1992 til 28. februar 1993 var 52 belgiere, 52 briter, 37 grækere, 62 franskmænd og 63 spaniere. Det vil være ønskværdigt, at praktikantophold tages i betragtning ved senere ansættelse, og man bør derfor i givet fald foretrække medlemsstater, der i øjeblikket er underrepræsenteret blandt Kommissionens A-ansatte.

Vil Kommissionen indvilge i på årsbasis at indføre nogle passende kvoter, hvad angår de forskellige nationaliteter, samt offentliggøre disse kvoter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(2. december 1993)

Det ærede medlems opmærksomhed henledes på, at der ikke er nogen forbindelse mellem praktikantophold og ansættelse i Kommissionen, idet ansættelse sker under overholdelse af reglerne vedrørende udvælgelsesprøver.

Ifølge de bestemmelser, der gælder for praktikantophold i Kommissionen, »udvælges ansøgerne på grundlag af kvalifikationsbeviser og under hensyntagen til en vis geografisk fordeling«.

Denne regel bliver normalt overholdt, selv om der kan være perioder, som er særlig problematiske på grund af uligevægt i antallet af ansøgere, som det var tilfældet i den periode, det ærede medlem henviser til.

Kommissionen søger fortsat at overholde sin målsætning om ligevægt mellem antallet af praktikanter fra de forskellige medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1543/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1993)

(94/C 234/16)

Om: Nuklear sikkerhed

Agter Kommissionen at pålægge Euratom at undersøge, hvorvidt en rapport om revnedannelse i reaktortankes topdæksel i kernereaktorer, udarbejdet af Mycle Schneider m.fl. for Greenpeace International og offentliggjort i marts 1993, har relevans for europæisk nuklear sikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(22. november 1993)

Det problem, der nævnes af det ærede parlamentsmedlem, revnedannelser i topdækslerne på visse trykvandsreaktorer, er blevet grundigt drøftet i den stående ekspertgruppe i Kommissionen: »arbejdsgruppe for reaktorsikkerhed«, som omfatter specialister i nuklear sikkerhed fra følgende fællesskabsorganisationer: sikkerhedsmyndigheder og deres tekniske støtteorganer, el-producenter og specialister i opførelse af kernekraftanlæg.

De oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, samt selve drøftelserne har givet en god forståelse af problemet og dets sikkerhedsmæssige implikationer samt af løsningsforslagene fra driftsledelsen. De nationale sikkerhedsmyndigheder vil efter en evaluering af disse løsningsforslag træffe beslutning om betingelserne for at fortsætte driften af reaktorer, som berøres af dette fænomen.

Skulle der fremkomme nye elementer i sagen, vil de med sikkerhed blive grundigt drøftet i det samme forum.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1560/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 234/17)

Om: Strålingseksponeringsgrænser

Vil Kommissionen anmode sin videnskabelige komité for atomkraftspørgsmål om at gennemgå G.J. Draper m.fl.'s undersøgelse om »Cancer in Cumbria and in the vicinity of the Sellafield Nuclear Installation 1963-1990« (Cancer i

Cumbria og i nærheden af atomkraftanlægget i Sellafield 1963-1990), offentliggjort i *British Medical Journal*, Volume 306, af 9. januar 1993, side 89 til 94, for at vurdere dens relevans i forbindelse med fastsættelse af strålingseksponeringsgrænser for atomkraftværker i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(1. oktober 1993)

Alle undersøgelser af den type, der nævnes, tages i betragtning ved udarbejdelse af anbefalingerne fra Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse. Disse anbefalinger tages der herefter hensyn til, når Fællesskabets grundlæggende sikkerhedsnormer jævnligt revideres i samråd med den gruppe af eksperter, der er udpeget i medfør af Euratom-traktatens artikel 31 for at rådgive Kommissionen på området.

Den omtalte undersøgelse bekræfter tidligere offentliggjorte og allerede anerkendte resultater vedrørende »en stigning i antallet af tilfælde af lymfoid leukæmi og non-Hodgkins lymphomaer blandt unge i Sellafield«. Ophavsmændene er imidlertid »ikke i stand til at afsløre årsagen til denne stigning« eller konstatere, »om deres resultater og analyser støtter eller svækker konklusionerne i Garnder et al«, der tidligere, og stik imod andre beviser, har været inde på, at leukæmi i børnealderen kunne skyldes, at faderen tidligere havde været udsat for bestråling. Undersøgelsen når altså ikke frem til nye beviser, der ville kunne berettigede en særlig gennemgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1568/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 234/18)

Om: Støtte til omstilling af stenkulsminer i Limburg

1. Hvor stor støtte har EF ydet til omstillingen af stenkulsminerne i Limburg (Belgien)? Omfattede denne støtte også midler fra budgetafsnittet »Miljø«?

2. Er EF sikker på, at alle dets bevillinger er blevet anvendt korrekt i forbindelse med stenkulsminerne i Kempen set på baggrund af de nuværende beretninger og det flamske parlaments nedsættelse af et undersøgelsesudvalg?

3. Deltager Kommissionen som observatør i undersøgelsesudvalget?

4. Er der endnu midler tilbage under denne EF-støtte, eller er alt blevet opbrugt?

5. I bekræftende fald har Kommissionen eller Revisionsretten udarbejdet en endelig og detaljeret beretning om anvendelsen af/formålet med disse midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(13. december 1993)

1. De områder, der er berørt af indskrænkningerne i stenkulsminedriften i Limburg, er blevet betegnet som støtteberettigede (mål nr. 2) områder i henhold til reformen af strukturfondene for programmeringsperioden 1989 til 1993. De er omfattet af to operationelle programmer og et RECHAR-program med støtte på i alt 50,68 mio. ecu og 39,39 mio. ecu fra henholdsvis Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF).

EFRU-støtte inden for disse programmer er blevet ydet til fremme af den erhvervsmæssige udvikling og diversificering (SMV, den tertiære sektor, forsknings- og teknologioverførsel, turisme). Kun en mindre del af EFRU's midler, nærmere betegnet 0,95 mio. ecu, går til omstillingen af Kempische Steenkolenmijnen, nemlig til genvinding og miljøforbedring af Kempische Steenkolenmijnen-området til erhvervs-, service- og turistformål.

På den anden side er der fra 1987 til 1992 blevet bevilget et beløb på 67,07 mio. ecu til de ansatte ved Kempische Steenkolenmijnen i form af EKSF-omstillingsstøtte (førtidspensionering, arbejdsløshedsunderstøttelse, erhvervsuddannelse og bistand til at opnå anden beskæftigelse).

I henhold til omstillingslæneordningen, der er fastsat i medfør af artikel 56 i EKSF-traktaten, er der blevet tildelt Limburg en rentegodtgørelse for perioden 1992-1993. Lånet, der er forbundet med en rentegodtgørelse på op til 3 % om året, stilles til rådighed for små og mellemstore virksomheders nyinvestering i jobskabelse uden for kulin-dustrien.

2. De regler, der vedrører bevilling af finansiel støtte fra EF, fastsætter, at der skal gennemføres finansiel kontrol. Det påhviler primært de nationale myndigheder at sikre, at midlerne anvendes på forsvarlig måde. Kommissionen har ingen grund til at tro, at eventuelle uregelmæssigheder, der måtte konstateres, vil påvirke anvendelsen af EF's midler.

3. Nej, men Kommissionen vil gerne bidrage til arbejdet i Parlamentets undersøgelsesudvalg ved at stille information til rådighed, hvis dette ønskes.

4. EF-støtten er endnu ikke helt opbrugt. De ovennævnte operationelle programmer (mål nr. 2) og RECHAR-initia-

tivet udløber ved udgangen af indeværende år. Indtil da kan forpligtelserne vedrørende området indgås af de gennemførende myndigheder. Der er også mulighed for at bevilge EKSF-omstillingslån i Limburgs RECHAR-område.

5. Kommissionen registrerer alle indgåede forpligtelser og gennemførte betalinger. Med hensyn til enkeltprojekter inden for programmerne bør man imidlertid huske på, at det er den gennemførende myndighed i området, der skal holde regnskab med udgifterne til aktiviteterne og føre tilsyn med, hvordan disse aktiviteter skrider frem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1658/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/19)

Om: Formålet med og opførelsen af et ferskvandsreservoir på Chios

Der er blevet truffet afgørelse om opførelse af et ferskvandsreservoir for drikkevand i Vavili på øen Chios med økonomisk støtte fra Fællesskabet, hvilket beboerne har protesteret voldsomt imod. I henhold til klager fra kontroludvalget gennemføres projektet uden vurdering af indvirkningen på miljøet (forordning (EØF) nr. 337/85) ⁽¹⁾ på trods af de lokale myndigheders enstemmige modstand mod projektet, og selv om der allerede på samme sted er opført et andet projekt (vandledningen Sklavia-Thimiana), som også har fået EF-støtte. Opsamlingsbækkenet for det planlagte drikkevandsreservoir gennemløbes af kloakken fra kommunen Anemon. Der er heller aldrig foretaget undersøgelser af det tilstrømmende vand fra bjergbækkene, og man kan sætte spørgsmålstegn ved formålet med projektet. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets økonomiske støtte til projektet for vandforsyningen Sklavia-Thimiana, som åbenbart trues af førstnævnte projekt? Har den til hensigt at undersøge beboernes alternative forslag vedrørende stedet for opførelse af projektet? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, således at der, inden den giver økonomisk støtte til ferskvandsreservoirprojektet, foretages en vurdering af indvirkningen på miljøet, og at kvaliteten af drikkevandet ikke forringes af den eksisterende kloakledning? Stiller Kommissionen sig ikke tvivlende over for formålet med projektet, eftersom der i den endelige vurdering anføres, at der ikke er foretaget målinger af tilstrømningen til ferskvandsreservoirs bækken, og fordi målingerne i de tilstrømmende bjergbække, på baggrund af hvilke vurderingen er baseret, var sporadiske og kortvarige, hvorfor der ikke kunne drages sammenligning med de faldne regnmængder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(20. december 1993)

Rådets direktiv 75/440/EØF ⁽¹⁾ fastsætter bestemmelser, der skal sikre, at overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand, opfylder visse krav og behandles hensigtsmæssigt, før det udledes i den offentlige vandforsyning. Det er dog de græske myndigheders opgave at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at direktivets krav opfyldes.

Et drikkevandsreservoir klassificeres som et projekt i henhold til bilag II i direktiv 85/337/EØF, og det påhviler derfor de kompetente myndigheder i medlemsstaten at undersøge, hvorvidt det er nødvendigt at foretage en undersøgelse af betydningen fra miljøet i henhold til artikel 4.

Hvis en sådan vurdering anses for nødvendig, anmoder myndighederne entreprenøren om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at udføre denne i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i direktivet. Disse omfatter konsultering af miljømyndigheden og af befolkningen. Der skal også foreligge en oversigt over de alternativer, entreprenøren har undersøgt, og begrundelsen for det trufne valg.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1678/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/20)

Om: EF-støtte til motorvæddeløbsbanen i Terlamen/Zolder

Efter hvad der forlyder, modtog det selskab, der driver motorvæddeløbsbanen i Terlamen/Zolder i Limburg (Belgien) i 1992 ca. 15 mio. bfr. i EF-støtte til udvikling af turismen.

1. Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?
2. Blev der i 1992 eller et andet år ydet støtte fra EF?
3. Ud fra hvilke kriterier blev denne støtte i bekræftende fald ydet?
4. Er Kommissionen klar over, hvilke problemer denne motorbane giver anledning til, bl.a. støjgenerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(8. december 1993)

1. Det kan bekræftes, at Den Europæiske Regionaludviklingsfond vil bevilge et beløb på ca. 12 mio. bfr. i støtte til motorvæddeløbsbanen i Terlamen/Zolder inden for rammerne af RECHAR-programmet for Limburg.
2. Beslutningen blev taget den 11. december 1992 af det overvågningsudvalg, der blev nedsat til at føre tilsyn med programmets gennemførelse.
3. Projektet passer ind i programmets udviklingsprioriteter og -foranstaltninger, navnlig med hensyn til udvikling af turismen og tilvejebringelsen af en hensigtsmæssig infrastruktur for turismen.
4. Under sin vurdering af projektet tog overvågningsudvalget, der består af repræsentanter for Kommissionen, EIB, medlemsstaten og regionen, hensyn til følgende miljøspørgsmål, der knyttede sig til projektet:

Projektet, der får EFRU-støtte, vedrører indgangstunnelen til banen. Ved at gøre indgangstunnelens loft højere for at give adgang til lastbiler og busser vil den tunge trafik blive mindre i den lille landsby, der ligger tæt op ad motorvæddeløbsbanen (Viversel). For at formindske støjgenerne omkring motorvæddeløbsbanen blev der installeret adskillige kontrolpunkter langs banen. De månedlige måleresultater drøftes mellem Heusden-Zolder kommunes borgmester og lederen af miljøafdelingen i ministeriet for fysisk planlægning og miljø (»het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu«) i Vlaanderen.

Hvert kvartal informeres de lokale myndigheder i Heusden-Zolder af selskabet, der driver banen (V.Z.W. Terlamen-Zolder), om resultaterne af støjmålingerne. Siden kontrolordningens start den 30. maj 1990 er de kritiske værdier ikke blevet overskredet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1679/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/21)

Om: Transporter af radioaktivt materiale med fly

Efter hvad der forlyder, er der i 1993 planlagt syv flytransporter af 123 plutoniumbrændstave (en samlet ladning på 1,2 tons) fra Hanau i Tyskland til Dounrea i Skotland, hvilket indebærer, at bl.a. det tætbefolkede belgiske territorium overflyves.

I 1994 er der planlagt en række flytransporter af 8 tons plutonium fra Sellafield til Tyskland.

1. Kan kommissæren bekræfte disse oplysninger?
2. Kommissionen har kendskab til de problemer, der findes i forbindelse med transport af plutonium ad landevej, med jernbane eller ad søvejen. Ved flytransport forværres disse problemer bl.a. som følge af visse ekstreme forhold, som de beholdere, dette materiale opbevares i, udsættes for, f.eks. ved flyulykker.

Desuden opbevares plutoniumet i beholdere, som blot er konstrueret til at modstå et fald på ni meter.

Ifølge eksperter kan en flyulykke gøre i hundredvis af kvadratkilometer jord ubeboelig og koste adskillige milliarder belgiske francs.

Kommissionen er ligeledes orienteret om, at f.eks. Canada og De Forenede Stater ensidigt har besluttet at forbyde sådanne flyvninger i deres luftrum.

Er Kommissionen ligeledes af den opfattelse, at det europæiske luftrum må lukkes for transport af radioaktivt materiale med fly?

3. Hvilke initiativer agter Kommissionen i bekræftende fald at tage for at forbyde transport af radioaktivt materiale med fly i det europæiske luftrum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(14. december 1993)

Kommissionen har kendskab til den planlagte transport og følger beslutningstagningen om emnet meget nøje. Der er på dette tidspunkt ikke truffet nogen endelig beslutning om tidsplan og transportmetode. Både luft- og søtransport overvejes. Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på A. Smith's skriftlige forespørgsel nr. 1559/93 ⁽¹⁾.

Som nævnt i Kommissionens svar på Parlamentets beslutning af 19. november 1992 ⁽²⁾ om international transport af plutonium er der på nuværende tidspunkt ingen grund til at støtte en anmodning om at lukke det europæiske luftrum for transport af radioaktive materialer.

Dette synspunkt deles også af Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og Den Internationale Organisation for Civil Luftfart (ICAO).

⁽¹⁾ EFT nr. C 350 af 29. 12. 1993, s. 26.

⁽²⁾ Halvårlig rapport om Kommissionens videre behandling af Europa-Parlamentets initiativbeslutninger (juli-december 1992) SP(93) 1419/2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1684/93

af Enrico Falqui (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/22)

Om: Farer for befolkningen i forbindelse med gennemførelse af en anderledes linjeføring af hovedvej 1 mellem Livorno og Grosseto (Toscana, Italien)

Anlægsarbejderne på den såkaldte »Variante Aurelia«-strækning på hovedvej 1 er flere gange blevet standset af anklagemyndigheden i Grosseto dels på grund af arkæologiske fund fra etruskertiden i Poggio Fornello, som i høj grad vidner om den utilstrækkelige og mildest talt mangelfulde vurdering af de miljømæssige virkninger forud for igangsættelsen af dette anlægsarbejde, og dels på grund af de uklare omstændigheder, som retsvæsenet har afsløret omkring udliciteringen af de forskellige entrepriser til private selskaber.

De af anklagemyndigheden beordrede afbrydelser af arbejdet er ikke blevet fulgt op af nogen beslutning fra det italienske ministerium for offentlige arbejder om gennemførelse af en ny vurdering af projektets miljømæssige virkninger eller endsigse om at indstille arbejdet definitivt.

Endelig styrtede den 29. april 1993 en næsten færdig tunnel på strækningen ved Antignano-Montenero (Livorno) sammen på grund af den overordentlig porøse jordbund i det pågældende højedrag, hvorved nogle privatboliger blev begravet og der opstod en overordentlig farlig situation for de mennesker, som stadig bor i området.

Er Kommissionen rede til at anvende ethvert middel, der står til dens rådighed, for at bringe den farlige situation til ophør, der er opstået for befolkningen efter tunnelens sammenstyrtning? Hvor langt er den kommet med sit søgsmål ved EF-Domstolen mod Italien på grund af den ukorrekte gennemførelse af direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ og sit arbejde med en revision og styrkelse af dette direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(10. december 1993)

Kommissionen har ikke kompetence til at gribe ind i den situation, som det ærede medlem beskriver, og som er opstået som følge af visse vejinfrastrukturarbejder. Det er endvidere ikke muligt ud fra beskrivelsen af denne sag at afgøre, om det pågældende projekt burde have været underkastet en evaluering af de miljømæssige konsekvenser ifølge proceduren i direktiv 85/337/EØF.

Kommissionen minder desuden generelt om, at den allerede har indledt en overtrædelsesprocedure i anledning af den italienske lovgivnings manglende overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF. Den afgav en motiveret udtalelse i juli 1993.

Endelig agter Kommissionen at foreslå en revision af direktiv 85/337/EØF i løbet af året.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1694/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/23)

Om: Handel med transplantationsorganer

Der er fremsat påstande, som har vakt stort røre i den græske offentlighed, om, at der skulle finde handel sted i Grækenland med transplantationsorganer og:

1. Påstandene skabte forbehold vedrørende det hensigtsmæssige i at donere organer og vakte samtidig reaktioner fra repræsentanter for transplantationscentrene.
2. Europa-Parlamentet, som har seriøse oplysninger om handel med organer i mange lande i verden og om de kriminelle handlinger, der følger af dette, har allerede behandlet sagen og går ind for, at der skal eksistere regler, som skal gælde i alle fællesskabslandene, og som skal fremme et fælles accepteret princip om forbud mod handel med organer, både af moralske og af sundhedsmæssige grunde.
3. Europa-Parlamentet har tidligere med sin beslutning ⁽¹⁾ opfordret Kommissionen til at udarbejde et forslag til direktiv om organtransplantation og samarbejde mellem de europæiske transplantationsorganbanker, beslutninger, som Kommissionen overhovedet ikke har fulgt op.

På baggrund af dette beder jeg Kommissionen oplyse:

Hvad vil den gøre for at tilvejebringe de krævede bestemmelser, som skal realisere princippet om forbud mod handel med organer og væv fra mennesker, om kvalitetssikring, sikkerhed, samt den rette anvendelse af organerne, forsyning med organer, samt respekt for (døde eller levende) donorers eller modtageres rettigheder?

⁽¹⁾ EFT nr. C 127 af 21. 5. 1979 og
EFT nr. C 128 af 16. 5. 1983.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn**

(17. december 1993)

Som Kommissionen gjorde opmærksom på i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2864/92 af Muscardini ⁽¹⁾, henhører organtransplantation under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at træffe nogen foranstaltninger på dette område.

Kommissionen er dog villig til at støtte udveksling af informationer på dette område mellem medlemsstaterne. I denne sammenhæng har Kommissionen samarbejdet med det belgiske formandskab om afholdelse af et vigtigt seminar om afgivning af organer og væv den 6. og 7. december 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. C 99 af 7. 4. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1697/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/24)

Om: Maksimalvægt for lastvogne på 40 tons

Fra forskellig side forlyder det, at Kommissionen har planer om at udarbejde et forslag om begrænsning af mål og vægt for lastvogne også inden for den indenlandske transport. Helt konkret skulle den tilladte maksimalvægt være på 40 eller måske 44 tons for femakslede vogntog. Der skulle også fastsættes lavere grænser for mindre køretøjer. I Nederlandene er der nu for den indenlandske transport en maksimalvægt på 50 tons. Forskningsinstituttet NEA har beregnet, at en sænkning af grænsen til 40 tons i Nederlandene ville medføre 500 000 ekstra køreture og et merforbrug af brændstof på 55 mio. liter om året.

1. Er det rigtigt, at Kommissionen har planer om at udarbejde forslag om nedsættelse af den tilladte vægt inden for den indenlandske transport til 40 eller 44 tons?
2. Er Kommissionen enig med NEA i, at en sådan forholdsregel for Nederlandene vil medføre 500 000 ekstra køreture og et merforbrug på 55 mio. liter diesel for at transportere samme mængde gods, og er dette ikke i modstrid med den politik, som Kommissionen tilsigter i grønningen og hvidningen?
3. Er det rigtigt, at disse foranstaltninger vil bevirke,

- at transportvirksomheder, der transporterer containere til skibsfarten, fremover kun kan medtage én i stedet for to containere ad gangen?
- at lastvogne, der kun bruges med tippelad, vil få halveret nettolastevnen?
- at et seksakslet sættevognstog ikke længere vil kunne udnyttes rentabelt?

4. Finder Kommissionen, at det er rimeligt at stille sådanne krav til landevejstransporten, hvor rentabiliteten med disse særdeles omkostningskrævende foranstaltninger vil blive lig nul?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(9. december 1993)

Kommissionen har i sinde at harmonisere den højst tilladte vægt for kombinerede vogntog, der anvendes i international og national trafik, som en logisk følge af virkeliggørelsen af det indre marked, hvor motorkøretøjer fra forskellige medlemsstater skal kunne konkurrere på de samme betingelser.

Kommissionen er blevet underrettet om resultaterne af NEA-undersøgelsen. Denne undersøgelse er baseret på den antagelse, at vægten af enkelt-køretøjer også bliver fuldt ud harmoniseret. Disse køretøjer indgår imidlertid ikke i de løbende drøftelser. Endvidere er der alvorlig tvivl om metoderne og nogle af beregningerne i denne undersøgelse.

Ved formuleringen af sit forslag søger Kommissionen at finde frem til et ligevægtigt kompromis mellem handelsmæssige og miljømæssige betragtninger, idet der tages hensyn til udgifterne til vedligeholdelse af infrastrukturerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1698/93

af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/25)

Om: Situationen inden for den tyske tekstilindustri

Flere hundrede tusinde arbejdspladser er direkte og indirekte afhængige af tekstilindustrien i Forbundsrepublikken Tyskland. Både arbejdsgivere og arbejdstagere er parate til at tage denne udfordring op til trods for det voldsomme og stadig voksende pres fra den internationale konkurrence.

Dette forudsætter dog, at konkurrenceforvridningen fjernes både på nationalt, europæisk og internationalt plan.

1. Hvad gør Kommissionen på europæisk plan for at standse den omfattende illegale import?
2. Hvorledes vil Kommissionen opnå, at der inden for rammerne af de under Uruguay-runden særdeles vanskelige forhandlinger kan opnås adgang til markedet i andre industri- og tærskellande, subventionsdisciplin og mønsterbeskyttelse ved afvikling af konkurrenceforvridninger?
3. Hvilke muligheder er der efter Kommissionens mening for at få landene til at åbne deres markeder og fjerne konkurrenceforvridningerne?
4. Hvad gør Kommissionen for at få forbedret antidumpinginstrumenterne inden for tekstil- og beklædningssektoren?
5. Hvorledes kan der via instrumenter, der er i overensstemmelse med GATT eller EF, ydes støtte til den tyske tekstilindustri's bestræbelser på at komme ind på oversøiske markeder via investeringer eller eksport?
6. Hvad gør Kommissionen for at sikre, at der ikke ydes konkurrenceforvridende støtte til den europæiske tekstilindustri?
7. Hvilke kontrolmidler findes der til imødegåelse af dette?
8. Hvorledes bedømmer Kommissionen de negative virkninger af de forskellige miljøkrav i de enkelte EF-medlemsstater for den tyske tekstilindustri's konkurrenceevne, og hvad agter den at gøre herimod?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Martin Bangemann**
(21. december 1993)

1. Kommissionen er opmærksom på overtrædelserne inden for tekstilsektoren og har for nylig meddelt, at den opretter en særlig task-force til bekæmpelse af svig på tekstilområdet (TAFI) for på ny at styrke sin indsats til bekæmpelse af illegal import af tekstiler. Der er blevet bevilget et supplerende budget, bl.a. af Parlamentet, på 500 000 ecu til denne nye foranstaltning, og Kommissionen har i sinde ved hjælp af dette beløb at involvere både EF-tekstilindustrien og myndighederne i en koordineret indsats til bekæmpelse af overtrædelser.
2. Kommissionen har altid været opmærksom på de meget snævre forbindelser mellem de forskellige spørgsmål, der indgår i GATT-forhandlingerne under Uruguay-runden. Godkendelsen af tekstil-pakken sker, når Fællesskabet finder det godt gjort, at de andre elementer såsom markedsadgang, støtte, intellektuel ejendomsret og strengere GATT-regler og -disciplin ligeledes er acceptable for Fællesskabet. Indgåelse af aftaler på alle disse områder vil

sikkert fremme bestræbelserne for at mindske illoyal handelspraksis mellem de kontraherende parter.

3. Forbindelsen mellem tekstil-pakken og de andre elementer i Uruguay-rundens forhandlinger som anført under punkt 2 ovenfor udgør et vigtigt middel til at lægge pres på tredjelande for at få dem til at åbne deres egne markeder og til at følge GATT-reglerne. Det er helt klart, at enhver endelig pakke skal godkendes af alle de kontraherende parter.

4. Fællesskabspolitikken med hensyn til dumping fra tredjelandes side finder anvendelse i tekstilsektoren lige som i andre sektorer. I øjeblikket er 21 antidumpingforanstaltninger i kraft over for tolv tredjelande i tekstilsektoren, og der er ved at blive foretaget syv undersøgelser. Fællesskabspolitikken vil naturligvis udvikle sig på baggrund af Uruguay-rundens antidumpingforhandlinger.

Kommissionen forelagde for nylig Rådet nye forslag for at fremskynde datoerne for gennemførelsen af Fællesskabets bestemmelser vedrørende antidumping-, antisubventionerings- og beskyttelseskláusuler ved at nedsætte den gennemsnitlige tid, der er nødvendig for at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, fra 14 til 18 måneder til højst ni. Disse forslag vil, hvis de bliver godkendt, sikre, at Fællesskabet i tilfælde af illoyal handel kan reagere hurtigere i fremtiden.

5. I sammenhæng med Uruguay-runden ønsker Fællesskabet først og fremmest, at der opnås forhandlingsløsninger, som sikrer en bedre adgang til tredjelandes markeder med henblik på at hjælpe den europæiske tekstil- og beklædningsindustri med at øge dens eksport til de oversøiske markeder og at fastlægge en pålidelig langsigtet ramme for handelen med tekstiler på verdensplan.

Som en praktisk metode til at skabe markedsadgang for europæiske firmaer har Fællesskabets tekstilindustri ret til at få del i de eksportfremmende aktiviteter, som får finansiel støtte fra Kommissionen. I programmet for 1993, som har et budget på 680 000 ecu, fastsættes en række markedsundersøgelser og udstillinger i forskellige lande i Central- og Østeuropa, det sydlige Afrika, Det Fjerne Østen samt Nord- og Sydamerika.

6. Som det ærede medlem ved, er Kommissionen meget opmærksom over for forsøg på at fordreje konkurrencen i alle sektorer, herunder tekstilsektoren.

På grund af den særlige situation inden for denne sektor, nemlig øget international konkurrence, billig import, stagnerende efterspørgsel og omfangsrig handel inden for Fællesskabet, er Kommissionen særlig årvågen med hensyn til anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 på foranstaltninger inden for tekstilsektoren.

I 1971 meddelte Kommissionen medlemsstaterne en særlig støtteramme for tekstilsektoren⁽¹⁾. Kommissionen klarlagde og supplerede ligeledes i 1977 i et dokument til

medlemsstaterne sine særlige retningslinjer for gennemgang af statsstøtteprojekter i tekstilsektoren ⁽²⁾.

I dette dokument understregede Kommissionen behovet for:

- a) at undgå at skabe ny produktionskapacitet i sektorer, hvor den eksisterende overkapacitet er strukturel og vedvarende
- b) at lette omstillingen fra overskudssektorerne og at udvikle produktionsteknologier gennem Foll.

Der har siden 1977 eksisteret særlige rammebestemmelser på fællesskabsplan for kunstfibersektoren. I henhold til disse rammebestemmelser ⁽³⁾, der blev videreført i december 1992, vil Kommissionen ikke tillade nogen statsstøtte i denne sektor, medmindre der kan påvises en væsentlig nedskæring af produktionskapaciteten som følge af omstrukturingsinvesteringerne.

7. EF-traktatens artikel 92 og 93 finder i alle tilfælde anvendelse ved gennemgang af statsstøtte, også i tekstilsektoren.

Kommissionens politiske retningslinjer, kontrolforanstaltninger og operationelle systemer har til formål at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 93, stk. 3, nemlig at underrette Kommissionen om enhver statstøtte så betids, at den kan fremsætte sine bemærkninger om alle aspekter med hensyn til at yde eller ændre ydelsen af støtte. Under gennemgangen af sådanne støtteprojekter påser Kommissionen, såfremt den anvender sin beføjelse til at indrømme undtagelser fra det grundlæggende princip om statsstøttens uforenelighed med fællesmarkedet, at disse projekter bidrager til og fremmer de fællesskabsmål, der er fastsat i EF-traktatens artikel 92, stk. 3.

I kunstfibersektoren foretages kontrollen af statsstøtte i henhold til de særlige rammebestemmelser. Alle projekter uanset størrelse skal i forvejen anmeldes til Kommissionen, for at denne kan kontrollere, om betingelserne for at sikre forenelighed med fællesmarkedet er opfyldt.

I tekstil- og beklædningssektoren skal alle statsstøtteprojekter, der overstiger 10 mio. ecu, anmeldes til Kommissionen. Ved bedømmelsen af det enkelte projekts forenelighed med fællesmarkedet tages der hensyn til dets indvirkning på sektorens globale kapacitet, på moderniseringen og rationaliseringen af sektoren samt på den økonomiske og sociale situation i det område, hvor det gennemføres.

8. Kommissionen anførte i sin meddelelse til Rådet og Parlamentet om industriens konkurrenceevne og miljøbeskyttelse ⁽⁴⁾, at »miljøhensyn i sig selv kan forbedre de vilkår og krav, der er afgørende for konkurrenceevnen.«

»I praksis kan miljøhensyn fremme konkurrenceevnen på en række måder, enten gennem de såkaldte »first

mover«-fordele på store nyetablerede markeder for miljøbeskyttelsesteknologier, varer og tjenesteydelser og miljøvenlige forbrugsvarer eller gennem forbedring af opbygningen og styringen af produktionssystemet, navnlig efter indførelsen af rene teknologier.«

På den anden side er der både i Tyskland og i Fællesskabet taget en række initiativer, som kan hjælpe industrien til at finansiere de investeringer, som er nødvendige for at opfylde de miljømæssige normer. Endelig skal det understreges, at forbedringen af miljøbeskyttelsesniveauet i hele Fællesskabet startede for nogle få år siden.

⁽¹⁾ Dok. SC(71)363 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. SG(77)D/1990, og bilag (SEK(77)317).

⁽³⁾ EFT nr. C 346 af 30. 12. 1992.

⁽⁴⁾ Dok. SEK(92)1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1700/93

af Dorothee Piermont (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 234/26)

Om: Eksport- og produktionsforbud mod pesticider, der er forbudt i EF

99 % af alle dødsfald forårsaget af pesticider, som WHO har anslået til 220 000 og med 3 000 000 tilfælde af forgiftninger, falder i udviklingslandene, der forbruger 20 % af verdensproduktionen af pesticider.

Listen over de stoffer, det er forbudt at anvende i EF, men som fortsat produceres til eksport til den tredje verden, omfatter bl.a. DDT, dieldrin, lindan, HCH, parathion, methylparathion m.fl.

Vil Kommissionen som led i ratificeringen af det verdensomspændende forbud mod fremstilling af kemiske våben nu endelig også vedtage et forbud mod fremstillingen af disse særdeles farlige pesticider, hvilket ville gøre det meget lettere at kontrollere forbuddet mod fremstilling af kemiske våben?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(19. oktober 1993)

I WHO-publikationen »Virkningen på folkesundheden af landbrugets anvendelse af pesticider« (1990) tilskrives 91 %

af de 220 000 dødsfald, der anslås at skyldes pesticider, forgiftning med overlæg (hovedsageligt selvmord), 6 % brugernes omgang med stoffet og 3 % andre omstændigheder, herunder madforgiftning (Jeyaratham, 1985). WHO's skøn på 1 mio. årlige tilfælde af forgiftning ved uheld forudsætter seks uanmeldte tilfælde for hvert anmeldt tilfælde. Der findes andre skøn, der er baseret på andre antagelser.

På baggrund af det foruroligende antal forgiftningsulykker, hvor forkert omgang med visse pesticider menes at være årsagen, vedtog Rådet den 16. juni 1988 forordning (EØF) nr. 1734/88 ⁽¹⁾ om udførsel fra og indførsel til Fællesskabet af visse farlige kemikalier. Med denne forordning indførtes en anmeldelsesordning, der indebærer, at et importerende tredjeland underrettes om de farlige egenskaber ved et stof, der af sundheds- eller miljømæssige årsager er forbudt eller underkastet strenge restriktioner i Fællesskabet, første gang det pågældende stof eksporteres. Forordningen omfatter visse plantebeskyttelsesmidler og kemikalier, der anvendes i industrien og af forbrugerne.

Med Rådets forordning af 23. juli 1992 om udførsel og indførsel af visse farlige kemikalier ⁽²⁾, som trådte i kraft den 29. november 1992, udvidedes anmeldelsesordningen med indførelsen af princippet om forudgående informeret samtykke (»prior informed consent« — PIC). Princippet er fastlagt i samarbejde med FN's Miljøprogram (UNEP) og FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) og indebærer, at det importerende land træffer afgørelse om import af kemikalier under afvejning af risici og fordele. Importlandenes afgørelser om import af kemikalier omfatter af PIC-proceduren indføres i forordningens bilag II og bliver således gjort juridisk bindende for eksporterende EF-lande. Endvidere er eksportørerne af farlige stoffer forpligtet til at emballere dem i overensstemmelse med reglerne for markedsføring på Fællesskabets marked og til at mærke dem med hensyntagen til importlandets sprog. Medlemsstaterne skal iværksætte foranstaltninger til kontrol af reglerens overholdelse.

Konventionen om kemiske våben som sådan er ikke beregnet på eller rustet til at løse produktsikkerhedsproblemet. Hvis produktsikkerheden skulle fremmes gennem ikkespredningsordninger, ville det måske i tilfældet med pesticider være mere hensigtsmæssigt at anvende »The Australia Group« til formålet. I spørgsmålet om medtagelse af pesticider på forbudslisten over produkter med dobbelt formål i ikkespredningsøjemed følger Kommissionen i høj grad opfattelsen i medlemsstaterne, som har myndighed til at opstille sådanne lister i de relevante nationale fora. Det var derfor en korrekt fremgangsmåde, at Europa-Parlamentet diskuterede spørgsmålet med Rådets formandskab den 23. juni 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 22. 6. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 251 af 29. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1708/93

af Heinz Köhler (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(94/C 234/27)

Om: Den tyske Forbundsdays forbehold mod tredje etape af Den Økonomiske og Monetære Union

Den tyske Forbundsday har i sin afgørelse af 2. december 1992 udtrykt forbehold, hvorefter det inden overgangen til tredje etape af Den Økonomiske og Monetære Union kræves, at Forbundsdagen foretager en vurdering heraf. Forbundsregeringen opfordres til at respektere Forbundsdays votum (Dokument 12/3906 af 2. 12. 1992).

1. I hvilket omfang mener Kommissionen, at den tyske Forbundsdays afgørelse får indvirkning på Maastricht-traktaten?
2. Hvilken holdning indtager Kommissionen til den tyske Forbundsdays afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(22. november 1993)

Ud fra et juridisk synspunkt påvirkes traktaten om Den Europæiske Union ikke af det forbehold, som Forbundsdagen har udtrykt, og som sigter på at give Forbundsdagen mulighed for at udtale sig om den afgørelse, som Tyskland skal træffe i forbindelse med de afstemninger, der er nævnt i traktatens artikel 109 J.

Den interne proces, ved hvilken en medlemsstat fastlægger sin stillingtagen i forbindelse med afstemninger i EU-institutionerne, er et spørgsmål, der udelukkende henhører under den pågældende medlemsstats kompetence.

Forbundsdays forbehold er i øvrigt udtryk for den betydning, som Tyskland tillægger det forhold, at afgørelsen om overgangen til tredje fase af ØMU træffes under iagttagelse af traktatens bestemmelser, for så vidt angår konvergenskriterierne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1725/93

af Klaus Hänsch (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(94/C 234/28)

Om: Ødelæggelse af fredet naturområde ved Acheloos-floden i Grækenland forårsaget af EF-finansierede vandingssystemer?

1. Er det korrekt, at EF har vedtaget at deltage i finansieringen af opførelsen af dæmningen ved Acheloos-floden, og i hvilket omfang vil det være tilfældet?

2. Hvad er projektets målsætning?

3. Forelægger Kommissionen, før den træffer beslutning om medfinansiering, resultaterne af en omfattende miljøvurdering, således som fællesskabsretten foreskriver i forbindelse med et projekt af dette omfang, og er der ved vurderingen taget hensyn til de tungtvejende betænkkeligheder, som bl.a. Verdensnaturfonden har givet udtryk for?

4. Vil Kommissionen som følge af protesterne under henvisning til beskyttelse af naturen og Fællesskabets forpligtelser i medfør af internationale konventioner såsom Bernerkonventionen tage sin beslutning op til fornyet overvejelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(10. december 1993)

Kommissionen har gjort rede for sin holdning til Acheloos ved adskillige lejligheder. Med undtagelse af de ingeniørarbejder, der allerede er finansieret i de Integrerede Middelhavsprogrammer, er der ikke truffet nogen beslutning om finansieringen af projektet, der omfatter planlagt omledning af en del af flodgennemstrømmen til Thessalia. Alle forhold, herunder de miljømæssige, vil blive nøje undersøgt, før der tages en beslutning.

Der er under IMP givet 55,2 mio. ecu i fællesskabsstøtte til arbejder ved Messochora-dæmningen, en omledningstunnel ved Sykia og et galleri på forsøgsbasis ved den påtænkte omledning.

Der blev forelagt vurderinger, som blev anset for tilstrækkelige for det udførte arbejde.

1. Har den foretaget nogen vurderinger af udviklingen med hensyn til de græske produkters konkurrenceevne som følge af EF-landenes valutaudsving?

2. Mener den, at den delvise frigivelse af kapitalbevægelser, der for nylig har fundet sted, udsætter den græske drakme for valutaspekulation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(24. november 1993)

1. Som led i den økonomiske og monetære analyse, som Kommissionen er i færd med at udarbejde, foretager den beregninger af udviklingen i de toneangivende valutaers priskonkurrenceevne. Disse beregninger kan kun være foreløbige for de seneste perioders vedkommende. Indikatorerne tyder på, at den græske drakmes konkurrenceevne i andet kvartal af 1993 var af stort set samme styrke som i andet kvartal af 1992. De sidste tolv måneders valutauro lader således ikke til at have haft nogen indflydelse på græske produkters konkurrenceevne.

2. Et smidigt fungerende indre marked fordrer en fuldstændig liberalisering af kapitalbevægelser. Traktaten om Den Europæiske Union tillader dog, at der i forbindelse med en pludselig krise træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Liberaliseringen af kapitalbevægelser understreger behovet for et sundt økonomisk fundament i den forstand, at kapitalen som hovedregel kun strømmer ud, når den økonomiske udvikling og politik bidrager til, at der opstår ugunstige forventninger. Dette forhold tilskynder regeringerne til at føre en forsigtig økonomisk politik inden for rammerne af et frit marked, der udgør grundlaget for en bedre ressourceallokering og fremtidig vækst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1736/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(94/C 234/29)

Om: Valutaudvikling og produkternes konkurrenceevne

Efter den første valutakrise den 13. maj 1993 blev der foretaget nye devalueringer, denne gang af den spanske peseta med 8 % og den portugisiske escudo med 6,5 %.

På baggrund af, at den græske regering fører en politik med en hård drakme med det resultat, at drakmen i finansskrede betragtes som en overvurderet valuta, bedes Kommissionen besvare følgende:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1748/93

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(94/C 234/30)

Om: Medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 91/156/EØF om affald og Kommissionens overholdelse af bestemmelserne

Under henvisning til, at medlemsstaterne »senest den 1. april 1993« skulle efterkomme direktiv 91/156/EØF ⁽¹⁾ om ændring af direktiv 75/442/EØF ⁽²⁾ om affald,

— under henvisning til, at Kommissionen ligeledes senest denne dato skulle have udarbejdet en liste over

affald, som tilhører kategorierne i bilag I til dette direktiv,

- under henvisning til, at de fleste medlemsstater og Kommissionen endnu ikke har opfyldt disse bestemmelser,
 - under henvisning til, at Kommissionen i henhold til traktatens artikel 155 skal »drage omsorg for gennemførelsen af (...) de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«,
1. kan Kommissionen da oplyse, hvorfor forelæggelsen af den nævnte liste over affald er forsinket, og hvad den agter at gøre for at råde bod på denne situation, således at direktiv 91/156/EØF kan gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne;
 2. kan Kommissionen forklare, hvordan medlemsstaterne skal kunne gennemføre direktiv 91/156/EØF og Kommissionen drage omsorg herfor, hvis selv samme Kommission ikke overholder de frister, der er fastsat i det nævnte direktiv;
 3. finder Kommissionen ikke, at Fællesskabet har forsømt sine pligter ved at forsinke udarbejdelsen af den i artikel 1 i direktiv 91/156/EØF omtalte liste over affald?

(¹) EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

(²) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(10. november 1993)

Udarbejdelse af listen over affald, det såkaldte europæiske affaldskatalog, som Kommissionen skal opstille ifølge direktiv 91/156/EØF, er en vanskelig og kompleks opgave. Kommissionen har i halvandet år arbejdet med det med bistand fra det udvalg, der er nedsat i direktivet. Udvalget har fået forelagt flere versioner af kataloget men kunne hverken nå til enighed om strukturen eller indholdet. Endvidere fremkom de officielle kommentarer fra medlemsstaterne først meget sent, og de fleste kommentarer fra industrien blev først indsendt i februar-april 1993, nogle få uger inden fristen udløb den 1. april 1993. Også indarbejdelsen af disse bemærkninger og kommentarer i katalogudkastet har været meget arbejdskrævende.

Udvalget nåede på sit møde den 18. juni 1993 til principiel enighed om katalogudkastets overordnede struktur. Udvalget godkendte kataloget på sit møde den 12. oktober 1993.

Gennemførelsen af direktiv 91/156/EØF er ikke betinget af, at Kommissionen har opstillet den i artikel 1 omhandlede liste over affald. Definitionen på affald i første afsnit i artikel 1, litra a), er tilstrækkelig præcis til, at medlemsstaterne kan omsætte direktivet til national ret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1754/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(94/C 234/31)

Om: Bovin spongios encephalopati

Kan Kommissionen oplyse, om de portugisiske myndigheder har meddelt, at der i Portugal findes tilfælde af BSE-sygdommen (årlige oplysninger)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. december 1993)

Kommissionen har modtaget oplysninger om fem mistænkte tilfælde af BSE i Portugal.

Tilfældene er endnu ikke blevet officielt bekræftet. De mistænkte dyr var indført fra Det Forenede Kongerige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1759/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(94/C 234/32)

Om: Forurening

Forureningen er en fjende, der antager mange skikkelser, og resultaterne af en ny undersøgelse af Milanos gader vender op og ned på de gængse forestillinger om støj- og luftforurening ved at påpege koncentrationen af farlige forurenende stoffer som benzen og omtale de farer, der lurar i nattetimerne bag hjemmets fire vægge. Vil Kommissionen på denne baggrund gennemføre en undersøgelse af de konventionelle monitor-stationer med henblik på, at der ikke længere blot foretages målinger af stoffer som kulilte eller nitrogendioxid, men også af benzen og aromatiske carbonhydrider?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(22. november 1993)

For øjeblikket er kun fem forurenende stoffer omfattet af direktiverne om luftkvalitet. Det drejer sig om:

- svovldioxid og svævestøv (direktiv 80/779/EØF, ændret ved direktiv 89/427/EØF) (¹)

— bly (82/884/EØF) ⁽²⁾

— nitrogendioxid (85/203/EØF) ⁽³⁾

— ozon (92/72/EØF, gældende fra april 1994) ⁽⁴⁾.

Inden for rammerne af disse direktiver er der opført målestationer, som af medlemsstaterne anvendes til at kontrollere, at de i direktiverne fastsatte tærskelværdier ikke overskrides.

De koncentrationer i atmosfæren af andre forurenende stoffer, som nævnes af det ærede parlamentsmedlem (carbondioxid, benzen og aromatiske carbonhydrider) kontrolleres ikke for øjeblikket i medfør af de eksisterende direktiver.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 14. 7. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982.

⁽³⁾ EFT nr. L 87 af 27. 3. 1985.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 297 af 13. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1763/93

af Ernest Glinne (PSE) og

Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(94/C 234/33)

Om: Udvikling af »spongios encephalopati« hos får og kvæg

»Spongios encephalopati« (scrapie) — en sygdom, som allerede i 1775 blev opdaget i Storbritannien hos får — har bredt sig i de seneste år: »bovin spongios encephalopati«, bedre kendt under den engelske forkortelse BSE (Bovine Spongiform Encephalopathy) og især under navnet »mad cow disease« (kogalskab) i Storbritannien som følge af de usammenhængende bevægelser, som dyret foretager i sygdommens sidste stadi, har som følge af ondets tiltagen fået de britiske lovgivningsmyndigheder til siden juli 1988 at dekretere ca. 100 000 køer slagtet og brændt. Epidemien har bredt sig til bestande i Danmark, Tyskland, Schweiz, Irland og Frankrig, og også i flere af disse lande har regeringerne vedtaget lovbestemmelser og/eller administrative bestemmelser.

Problemet er nu blevet aktuelt i De Forenede Stater i en sådan grad, at den amerikanske levnedsmiddelstyrelse (Food and Drug Administration) den 31. marts 1993 afholdt en offentlig høring herom. I USA udfører det smittede kvæg ikke nogen dødedans, men lægger sig blot ned og dør (»the downer cows«). Man er foruroliget, især for så vidt angår fødevarekæden, der når mennesket. Kvæget får sygdommen ved at spise benmel, der er

fremstillet af rester af slagtede får og køer, og som gives for at øge proteinindholdet i det daglige foder.

Michael Hansen fra Den Internationale Forbrugerorganisation samt den artikel, som blev offentliggjort i juli 1981 af Michael Osborne for den amerikanske levnedsmiddelstyrelses veterinærmedicinske center, afviser ikke, at sygdommen kan overføres til mennesket, og undersøgelserne fortsætter.

Hvorledes har Kommissionen og medlemsstaterne reageret i dag på baggrund af udviklingen af smitsomme sygdomme hos dyr, som ingen af de kendte midler er i stand til at bremse? Med hvilket resultat?

Er der indledt et supplerende samarbejde med den amerikanske levnedsmiddelstyrelse og de ovennævnte amerikanske myndigheder og med hvilket resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(26. november 1993)

Symptomerne på BSE (bovin spongiform encephalopati) kan forveksles med andre sygdomme, navnlig dem der viser alvorlige tegn og manglende kontrol over lemmerne. BSE blev derfor gjort anmeldeligt i EF i april 1990. Det betyder, at mistænkte tilfælde skal undersøges og indberettes til Kommissionen, hvis de findes positive.

Såkalde donorkøer kan meget vel undersøges som mulige tilfælde af BSE, men de mere almindelige årsager er metaboliske eller traumatiske forstyrrelser, der kommer til udtryk i tiden lige før og efter kælvning. I USA er sådanne dyr blevet hængt ud på grund af amnestuehistorier om, at kødet fra dem kunne sættes i forbindelse med spongiform encephalopati hos farmmink. Der er imidlertid ikke blevet bekræftet BSE i USA.

Kommissionens holdning til spongiform encephalopati må afstemmes efter den pågældende sygdom.

Hvad angår scrapie, som kan overføres fra dyr til dyr, indeholder Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. juli 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet bestemmelser, der giver basisgarantier for avlsfår, der går til salg.

Det er imidlertid med hensyn til BSE erkendt, at den eneste vigtige overførsel til kvæg sker via inficeret, utilstrækkeligt behandlet kød og benmel.

Brug af drøvtyggerprotein i drøvtyggerfoder ophørte ifølge loven i Det Forenede Kongerige i juli 1988. Brug af materiale, der kommer fra det specificerede affald af kvæg, blev også forbudt i Det Forenede Kongerige i 1990 i alt foder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1764/93**af Madron Seligman (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(2. juli 1993)**(94/C 234/34)*

Om: Hindring af det indre marked

Franskmændene har, ligesom briterne, bevaret rettigheden til at opretholde immigrationsprocedurer med henblik på bekæmpelse af terrorisme, narkotikasmugling og andre former for kriminalitet.

Franskmændene burde dog ikke diskriminere britiske lastvognchauffører og stille krav om dokumentation, når de lader deres egne landsmænd passere uden at stille spørgsmål — selv når de fragter samme type varer.

Min vælger, der lever af at transportere fisk, er blevet stoppet 13 gange i de seneste måneder af myndighederne i Cherbourg.

Kan Kommissionen tolerere denne fremgangsmåde? Hvad er den i modsat fald rede til at gøre desangående.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(3. november 1993)

Kommissionen har intet kendskab til de af det ærede medlem nævnte forhold. Den har i sinde at udbede sig yderligere oplysninger fra de franske myndigheder for at kunne tage stilling.

Med hensyn til Kommissionens stillingtagen til afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. 54/93 af Turner under mødeperioden i maj 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, 3-431 (maj 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1783/93**af Raymonde Dury (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(12. juli 1993)**(94/C 234/35)*

Om: Overholdelse af sociale konvergenskriterier som betingelse for deltagelse i ØMU

Den Økonomiske og Monetære Union er et mål, som nødvendiggør en meget streng budgetsaneringspolitik i alle

medlemsstaterne. Stramningerne er meget vidtgående og har nu, hvor den økonomiske tilbagegang rammer Europa, en betydelig indvirkning på den offentlige mening; vækstinitiativet inddrages i beskæftigelsen og den sociale sikring i lidt højere grad i de problemstillinger, der optager Fællesskabet.

Ville det ikke være hensigtsmæssigt at udvide konvergenskriterierne med sociale normer og bl.a. gøre deltagelse i ØMU afhængig af en begrænset arbejdsløshedsprocent?

Hvad mener Kommissionen herom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(26. november 1993)

Under udarbejdelsen af traktaten om Den Europæiske Union blev kravene for deltagelse i Den Monetære Union underkastet en tilbundsgående drøftelse. Da Rådet lagde sig fast på konvergenskriterierne, udvalgte det de faktorer, der efter dets opfattelse var de vigtigste for, at Unionen kunne blive bæredygtig. Selv om arbejdsløsheden er et betydningsfuldt aspekt af konvergens, har den ikke en så umiddelbar indvirkning på bæredygtigheden som budgetmæssige uligevægte eller stærkt divergerende inflationsrater.

Traktaten indeholder dog indirekte et »socialt« kriterium. I artikel 109 J, 1., fastsættes det, at Kommissionen og EMI inden starten af tredje fase skal aflægge beretning til Rådet om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af ØMU. Dette indebærer en undersøgelse af, hvorvidt medlemsstaterne har opfyldt konvergenskriterierne. Kommissionens og EMI's beretninger skal desuden tage en række andre faktorer i betragtning, herunder »resultaterne af markedsintegrationen«. Dette aspekt omfatter helt klart integrationens virkninger for medlemsstaternes arbejdsmarked. Hvis der opstår arbejdsløshedsproblemer i et land, sikrer dette aspekt, at Rådet tager tilstrækkeligt hensyn til dem. Efter Kommissionens opfattelse er det derfor ikke nødvendigt at tilføje et nyt »socialt« kriterium til traktatbestemmelserne.

Under alle omstændigheder pålægger de grundlæggende mål for den fremtidige Europæiske Union, der er fastsat i traktatens artikel 2 og bl.a. omfatter et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau, Kommissionen at fremme social konvergens, som denne defineres af Rådet i henstilling 92/442/EØF af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse. Derfor agter Kommissionen efter fastlæggelsen af de sociale mål at opfordre medlemsstaterne til at iværksætte en hensigtsmæssig politik med henblik på at nå de fastlagte mål og at foretage en opfølgning af denne politik, bl.a. ved i regelmæssige rapporter at vurdere, i hvor høj grad målene er blevet realiseret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1810/93

af Ria Oomen-Ruijten (PPE), Elmar Brok (PPE), Raphaël Chanterrie (PPE), Viviane Reding (PPE), Marc Reyermann (PPE), Pol Marck (PPE) og Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(94/C 234/36)

Om: Udvidelse af EF

Fællesskabets nødvendige udvidelse og dets interne udvikling hænger sammen. Her er det en væsentlig opgave at finde en balance mellem videre uddybning og udvidelse. I den forbindelse bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke betingelser skal være opfyldt, før tiltrædelsesforhandlingerne med interesserede EFTA-stater kan påbegyndes, og hvor stor betydning tillægges Maastricht-traktatens og EØS-aftalens ratificering i den forbindelse?
2. Hvilken tidsplan er der fastlagt?
3. Hvilken betydning har regeringskonferencen i 1996 for yderligere tiltrædelsesforhandlinger med andre lande end EFTA-staterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(16. december 1993)

1. På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i juni 1992 blev det besluttet at indlede officielle forhandlinger med de EFTA-lande, der ansøger om tiltrædelse af unionen, så snart traktaten om Den Europæiske Union var blevet ratificeret, og der var opnået enighed om den fremtidige finansiering.

På mødet i december 1992 i Edinburgh besluttede Det Europæiske Råd, at udvidelsesforhandlingerne med Østrig, Sverige og Finland skulle starte i begyndelsen af 1993, da der var opnået enighed om den fremtidige finansiering og i lyset af en tidlig ratificering af traktaten om Den Europæiske Union. Forhandlingerne blev formelt åbnet den 1. februar. Forhandlingerne med Norge begyndte i april efter fremlæggelsen af Kommissionens udtalelse. Forhandlingerne med disse fire lande foregår nu parallelt.

Det Europæiske Råd i Edinburgh noterede, at tiltrædelsesforhandlingerne ville blive ændret til forhandlinger i henhold til artikel O i traktaten om Den Europæiske Union, så snart denne trådte i kraft.

Ratificering af EØS-aftalen er ikke en betingelse for udvidelsesprocessen. Men de aftaler, der allerede er opnået i den forbindelse, gør det lettere at gøre fremskridt med de EFTA-lande, med hvilke der er indledt forhandlinger om optagelse i Den Europæiske Union.

2. Det Europæiske Råd i København den 21. og 22. juni 1993 erklærede, at målet om den første udvidelse af Den Europæiske Union ville blive en realitet pr. 1. januar 1995. Det betyder, at forhandlingerne må afsluttes så betids, at de nationale ratificeringsprocedurer kan gennemføres inden denne dato.

3. Regeringskonferencen, der er planlagt til 1996, skal undersøge de bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union, der skal revideres, i overensstemmelse med målsætningerne i artikel A og B. En udvidelse af unionen efter denne dato må nødvendigvis baseres på »acquis communautaire« som den foreligger til den tid, og derfor også omfatte de beslutninger, der træffes på konferencen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1825/93

af Friedrich Merz (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(94/C 234/37)

Om: Kombinationen af Kommissionens tjenestemænd

Hvorledes var Kommissionens personale sammensat pr. 1. april 1993 alt efter nationalitet, kategori og lønklasse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(15. december 1993)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1827/93

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(94/C 234/38)

Om: Konkurrenceregler på telekommunikationssektoren

Kommissionens grønbog om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr af 1987 blev opfulgt af retningslinjer for anvendelse af konkurrenceregler på tele-

kommunikationssektoren ⁽¹⁾. Telecom Eireann, det irske telefonmonopol, har for nylig hævet sine takster med 400 %.

Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at undersøge, hvorvidt denne sag er i modstrid med EF's konkurrenceregler og Kommissionens erklærede målsætning om at indføre mere konkurrence inden for denne sektor, hvilket sandelig ikke er tilfældet i Irland for øjeblikket?

⁽¹⁾ EFT nr. C 233 af 6. 9. 1991, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(22. oktober 1993)

Ifølge Kommissionens retningslinjer for anvendelse af konkurrencereglerne på telekommunikationssektoren »bør det generelle princip om, at priserne skal være omkostningsægte, være det endelige mål for bl.a. at undgå, at priserne ikke er urimelige over for brugerne« (punkt 103). På nuværende tidspunkt er der intet der tyder på, at Telecom Eireanns takststigninger ikke er begrundet i de underliggende omkostninger. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at indlede formelle undersøgelser.

Når dette er sagt, kunne det tænkes, at disse underliggende omkostninger er alt for høje. Som følge af den manglende konkurrence i telefonsektoren i Irland er det imidlertid ikke muligt at vurdere omkostningernes størrelse ved at sammenligne dem med omkostningerne i lignende virksomheder. I andre brancher har konkurrence været et effektivt middel til at tvinge dominerende virksomheder til at dæmpe omkostningerne og yde en bedre kundeservice. I meddelelsen til Rådet af 28. april 1993 foreslog Kommissionen derfor en liberalisering af taletelefonien fra januar 1998. Den irske regering har imidlertid anmodet om en yderligere overgangsperiode på indtil fem år, før den tillader en liberalisering i Irland, for at kunne gennemføre de nødvendige strukturelle tilpasninger, især af taksterne. Denne anmodning blev imødekommet i Rådets resolution af 16. juni 1993 om situationen i telekommunikationssektoren.

Den 16. juni 1993 fastlagde Rådet ligeledes en fælles holdning til forslaget til direktiv om indførelse af ONP-vilkår inden for taletelefoni ⁽¹⁾. Dette direktiv tager sigte på at sikre, at alle brugere får adgang til et minimum af telefontjenester af en nærmere angivet kvalitet. Når først direktivet er trådt i kraft, skal takststigninger, som f.eks. Telecom Eireanns, også begrundes i forhold til omkostningsprincippet i artikel 12.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 247.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1839/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/39)

Om: Udnyttelse af vandet i Stimfalia-søen til vandingsprojekt

Korinth-områdets lokale kommuneforbund anmoder om, at det store projekt om udnyttelse af vandet i Stimfalia-søen til vanding medtages i det supplerende forslag til fællesskabsstøtterammen 1994-1997, Delors II. Eftersom Peloponnes-regionens forslag endnu ikke er færdigbehandlet — programmets økonomiske omfang er ikke fuldt ud fastsat, og proceduren for færdigbehandlingen af programmet er ikke afsluttet af de kompetente nationale myndigheder — bedes Kommissionen oplyse, om den vil finansiere projekterne i Stimfalia — såvel dem, der sigter mod opsamling af de store vandreserver, som samler sig i vintermånederne, og dem, der sigter mod at forbedre hovedvandledningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(10. november 1993)

Kommissionen er ikke i stand til at svare på, om Stimfalia-vandingsprojektet, der nævnes af det ærede medlem, vil blive finansieret i forbindelse med den nye EF-støtteramme for Grækenland.

Efter at det nye udviklingsprogram for perioden 1994-1999 er blevet indgivet, og godkendelsesproceduren er blevet afsluttet, vil Kommissionen i partnerskab med de græske myndigheder tage stilling til, om dette program kan finansieres under de operationelle programmer, der foreslås af Grækenland. Projektet skal foreslås af medlemsstaten, som skal sikre sig, at landbrugsproduktionen efter projektets gennemførelse er i overensstemmelse med den nye fælles landbrugspolitik og miljøbestemmelserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1858/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/40)

Om: Grækenlands overholdelse af direktivet om beskyttelse af vilde fugle

Hvor mange klager har Kommissionen modtaget vedrørende de særligt beskyttede områder for vilde fugle i

Grækenland inden for rammerne af overholdelsen af direktivet om beskyttelse af vilde fugle? Hvad går disse klager ud på, hvem har indgivet dem, og hvor langt er man nået i behandlingen af disse? Hvilken opfattelse har Kommissionen med hensyn til medlemsstaternes overholdelse af ovennævnte direktiv, og navnlig Grækenlands?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**
(19. november 1993)

Af fortrolighedshensyn kan Kommissionen ikke give nærmere oplysninger om de klager, der er indbragt for den. Hvis det ærede medlem ønsker informationer om gennemførelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle i de forskellige medlemsstater, herunder i særdeleshed i Grækenland, kan Kommissionen henvise til sin »Tiende årsberetning til Europa-Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten 1992«⁽¹⁾, herunder navnlig del »G« vedrørende miljø.

⁽¹⁾ EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1860/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 234/41)

Om: Transport af levende dyr

På baggrund af, at der nogle gange ikke findes nogen passende infrastruktur og ideelle vejrbetingelser for transport af levende dyr med skib, tog og andre transportmidler, og at dyrene derfor udmattes voldsomt under transporten, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter den at tage nogen initiativer, så der kan ske fremskridt på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**
(1. december 1993)

Rådet har vedtaget direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport, som gælder for transport af dyr inden for og til og fra medlemsstaterne. Direktivet omfatter krav til faciliteter, der skal være til rådighed for transport af

dyr, såvel som bestemmelser, der kræver, at vognmænd osv. skal tage hensyn til alle relevante forhold, herunder vejret, når de planlægger transporter.

Kommissionen har nyligt tilsendt Rådet en meddelelse⁽²⁾ om en række aspekter ved transport af dyr, herunder fodring, vanding og de hvileperioder, der er nødvendige for visse typer af dyr; meddelelsen ledsages af et forslag til ændring af direktivet for at få medtaget disse krav.

Vedtagelsen af Kommissionens forslag vil lette medlemsstaternes håndhævelse af direktivet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991.

⁽²⁾ Dok. KOM(93)330 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1883/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 234/42)

Om: Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af EF

Ifølge avisen Pontiki af 6. maj 1993 har Kommissionen i sin udtalelse om Cyperns ansøgning om tiltrædelse af EF valgt at betegne Cyperns udvikling som tilfredsstillende. Det bør dog samtidig understreges, hævder avisen, at Kommissionen ikke mener, at Cypern vil kunne tiltræde Fællesskabet, så længe dets interne problem ikke er løst.

Hvad er Kommissionens egentlige holdning i dette spørgsmål? Kan det være rigtigt, at Republikken Cyperns muligheder for tiltrædelse af EF afhænger af, hvad de tyrkiske besættelsesstyrker og Denktash-styret foretager sig på øens nordlige del?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek**
(11. november 1993)

Kommissionen har den 30. juni 1993 afgivet en udtalelse om Republikken Cyperns ansøgning om tiltrædelse af EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 313 endelig udg./2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1892/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 234/43)

Om: Bevægelighed for varer på det indre marked

Siden 1. januar 1993 skulle hindringer af fri bevægelighed for varer på det indre EF-marked være fjernet. De græske kompetente myndigheder, i det mindste inden for visse kredse, har imidlertid stadig mulighed for at anvende forskellige administrative procedurer over for virksomheder, som indfører konkurrerende varer fra en anden EF-medlemsstat, for at disse virksomheder skal afholde sig herfra eller for at gøre prisen på de varer, som ovennævnte virksomheder repræsenterer, højere.

Har Kommissionen behandlet dette emne, og hvorledes mener den, den kan løse problemet vedrørende ovennævnte hindring af fri bevægelighed for varer på det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(2. december 1993)

Ifølge EØF-traktatens artikel 30 forbydes kvantitative importrestriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning mellem medlemsstaterne.

Domstolen har ved en dom fastslået, at privatpersoner kan påberåbe sig denne artikel direkte for de nationale myndigheder og domstole, og at disse derpå skal ophæve modstridende nationale regler (se bl.a. Iannelli-dommen af 22. 5. 1977, sag 74/76, Saml. s. 557 og Fratelli Costanzo-sagen af 22. 6. 1989, sag 103/88, Saml. s. 1861).

Ifølge Domstolen skal en medlemsstat i princippet ligeledes holde en privatperson skadesløs i tilfælde af, at den pågældende stats myndigheder overtræder en EF-retsregel (Francovich-dommen af 19. november 1991, forenede sager C-6/90 og C-9/90, Saml. s. I-5357).

Kommissionen behandler som traktatens vogter hvert år et stort antal klager og tilfælde, der automatisk afsløres. Anser den de undersøgte nationale bestemmelser for stridende mod traktaten, træffer den de nødvendige foranstaltninger for, at den pågældende medlemsstat fjerner hindringen for samhandelen mellem medlemsstaterne, eventuelt ved at indbringe sagen for Domstolen.

Kommissionen opfordrer det ærede parlamentsmedlem til at give den meddelelse om enhver lovgivning eller admini-

strativ praksis, som han mistænker for at være i modstrid med reglerne om varers frie bevægelighed, således at der kan gennemføres en undersøgelse af, om de er i overensstemmelse med EØF-traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1898/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 234/44)

Om: Kommissionens Rådgivende Forbrugerkomité

Kommissionen bedes oplyse, hvornår den agter at foretage en reform af Den Rådgivende Forbrugerkomité, således at de europæiske forbrugeres interesser i det indre marked øjeblikkeligt varetages?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(11. november 1993)

Kommissionen gennemfører for tiden en høring af de forskellige forbrugerorganisationer, der er repræsenteret i Den Rådgivende Forbrugerkomité (CCC) om en mulig reform af dette organs struktur. CCC vil ikke blive fornyet, før denne høringsproces er tilendebragt, og der er truffet en afgørelse om dens fremtidige struktur.

I mellemtiden fortsætter den afgående CCC med at fungere i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Kommissionens afgørelse af 17. september 1989 om nedsættelse af et rådgivende forbrugerråd⁽¹⁾. De europæiske forbrugeres interesser er derfor fortsat repræsenteret direkte på Fællesskabets indre marked.

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1902/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 234/45)

Om: Udnyttelse af vandressourcerne på Fællesskabets øer, særlig Kykladerne og Dodekaneserne

Udnyttelsen af vandressourcerne skaber alvorlige problemer for mange øer i EF, særlig Kykladerne og Dodekaneserne.

Kommissionen bedes oplyse, om den græske regering har forelagt den et program til godkendelse angående udnyttelsen af vandressourcerne på disse øer? Hvorledes agter Kommissionen i sin helhed at løse problemet med udnyttelsen af vandressourcerne på EF's øer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(2. december 1993)

I øjeblikket eksisterer der ikke et globalt program, der sigter mod at løse problemet med udnyttelsen af vandressourcerne på øerne Kykladerne og Dodekaneserne.

Fællesskabet har dog samfinansieret undersøgelser herom, herunder en detaljeret undersøgelse i 1990 samt et større antal arbejder, der har til formål at udnytte vandressourcerne på visse af disse øer bedre, især inden for rammerne af IMP i Ægæerhavet og det operationelle program for det sydlige Ægæerhav. Denne aktion er planlagt til at fortsætte i fremtiden.

For øvrigt kan Kommissionen meddele, at denne type undersøgelser og aktioner kunne være genstand for finansielle interventioner på grundlag af det finansielle samhørighedsinstrument ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1911/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/46)

Om: Udviklingen i fattigdommen

Fattigdommens udbredelse i Europa i familier, særlig familier med kun en forælder og personer med særlige behov, samt blandt ældre er et alvorligt problem, der kræver udarbejdelse af undersøgelser og særlige statistikker. Hvad er Kommissionens mening om dette?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(17. december 1993)

Kommissionen er opmærksom på udviklingen i fattigdommen og den sociale marginalisering i Fællesskabet. Den vedtog den 23. december 1992 en meddelelse med titlen »Mod et solidaritetens Europa, intensivering af kampen mod social udstødelse, fremme af integrationen« ⁽¹⁾, hvori der forelægges mulige retningslinjer for fællesskabsinitia-

tiver på dette område. Kommissionen har inden for rammerne af sit program på mellemlang sigt for de mest ugunstigt stillede befolkningsgruppers økonomiske og sociale integration, kendt under navnet Fattigdom 3, Rådets afgørelse af 18. juli 1989 (1989-1994) ⁽²⁾, igangsat forskellige undersøgelser og arbejder af statistisk karakter med sigte på bedre at indkredse fænomenernes udstrækning og udvikling og de forskellige befolkningsgruppers situation i denne henseende. Disse statistiske arbejder forudsætter en betydelig indsats for at gøre de eksisterende nationale data sammenlignelige og for at løse en lang række metodiske vanskeligheder. De første resultater heraf er beskrevet i den interimrapport om programmets iværksættelse, som Kommissionen offentliggjorde den 22. september 1993 ⁽³⁾.

For så vidt angår de ældre, lægges der i det europæiske observatoriums rapporter vægt på de ældres levestandard i de forskellige medlemsstater.

I øvrigt er det Kommissionens hensigt i det næste ramme-program for forskning at udvikle forskningsarbejdet om social udelukkelse.

⁽¹⁾ Dok KOM(92) 542 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 224 af 2. 8. 1989.

⁽³⁾ Dok. KOM(93) 435.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1914/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/47)

Om: Torturering og drab på dyr i forbindelse med fremvisning, kampe og offentlige lege

I visse fællesskabslande fortsætter torturering og drab på tusindvis af dyr i forbindelse med fremvisning, kampe og offentlige lege. Som eksempler kan nævnes: tyrefægtning, hunde- og hanekampe og offentlig fremvisning af lænkede bjørne og aber.

Agter Kommissionen på baggrund af ovenstående at træffe de nødvendige foranstaltninger, så denne praksis, der strider mod civilisationen, kan blive bragt helt til ophør i hele Europa?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(1. december 1993)

Som Kommissionen har erklæret i tidligere svar ⁽¹⁾, beklager den, at der foretages blodtørstige, grusomme opvisninger, men at sådanne aktiviteter ligger uden for EU's beføjelser. Kommissionen har i sine forslag om beskyttelse af dyr ifølge

landbrugs- og miljøpolitikken altid søgt at opnå de bedst mulige velfærdsnormer. Der er ingen planer om at indføre sådanne regler, når det gælder brug af dyr til kampformål. Kommissionen kan kun gentage sin tidligere opfordring til medlemsstaternes regeringer om at søge at få bugt med sådan praksis.

For så vidt angår offentlig fremvisning af lækede dyr, har Kommissionen taget affære tidligere, når dyr er blevet forhandlet til dette formål i strid med Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 vedrørende gennemførelse i EU af konventionen om international handel med udryddelses-truede vilde dyr og planter ⁽²⁾. I tilfælde, hvor de pågældende dyr ikke er beskyttet i henhold til nævnte forordning, er Kommissionen ude af stand til at gribe ind.

(¹) Jf. f. eks. det samlede svar på skriftlige forespørgsler nr. 2536/87 og nr. 2547/87 (EFT nr. C 303 af 28. 11. 1988) og svar på skriftlig forespørgsel nr. 1914/92 (EFT nr. C 16 af 21. 1. 1993).

(²) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1918/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/48)

Om: Erstatninger til Ambelakia i præfekturet Larissa

Beboerne i det traditionelle samfund Ambelakia i præfekturet Larissa har i løbet af vinteren haft store skader på vinranker og oliventræer, navnlig på grund af frostvejr. Det var derfor naturligt, at beboerne i området forventede, at skaderne på en eller anden måde ville blive vurderet og erstattet. Men de græske myndigheders svar har været, at EF's erstatningsprogram udløb i 1992. Kan Kommissionen oplyse, om der kan findes en løsning, så beboerne i Ambelakia kan modtage en eller anden form for erstatning for ødelæggelsen af deres afgrøder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(2. december 1993)

På grundlag af midlerne i den nuværende EF-støtteramme er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for, at det operationelle program for landbrugsstrukturerne i Grækenland kommer til at omfatte en udvidelse af ordningen for udbedring af skader på permanente afgrøder som følge af naturkatastrofer, således at denne også kommer til at omfatte skader i 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1919/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 234/49)

Om: De græske pølseproducenters overholdelse af EF-forskrifter

Kun to ud af 400 græske pølseproducenter opfylder ifølge generaldirektøren for pøsemageriet Edasma-Titan A/S, Dimitris Chatzijeorjiu, EF's forskrifter. Hvad agter Kommissionen at foretage sig i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(2. december 1993)

Kødprodukter skal fremstilles i henhold til kravene i Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽¹⁾ om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse produkter af animalsk oprindelse.

Disse krav har været gældende siden 1977 for så vidt angår kødprodukter fremstillet til handel inden for EU. Ved direktiv 92/5/EØF ⁽²⁾ blev direktiv 77/99/EØF's område udvidet til at omfatte hjemmemarkedet. Det var nødvendigt på grund af det indre markeds bydende krav. For at sikre en jævn overgang hertil er der fastsat midlertidige såvel som permanente dispensationer.

De midlertidige dispensationer giver virksomhederne tid indtil den 1. januar 1996 til at foretage de nødvendige strukturforbedringer, så de kan opfylde direktivets krav.

(¹) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977.

(²) EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1928/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 234/50)

Om: Hypotekslån via udenlandsk bank

End ikke efter 1. januar 1993 eksisterer der fælles EF-regler, der kan beskytte forbrugere, som optager hypotekslån i en udenlandsk bank. Situationen er således stadig uafklaret for

forbrugerne. Kan Kommissionen oplyse, hvornår foranstaltninger til forbedring af situationen kan ventes truffet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(14. december 1993)

Det er rigtigt, at det andet bankdirektiv 89/646/EØF ⁽¹⁾ med virkning fra 1. januar 1993 ophævede hindringerne for, at en EU-borger kan optage et hypoteklån i en bank, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor han bor.

Man kan forestille sig to situationer:

1. Lånet ydes til køb eller opførelse af en bolig i den medlemsstat, hvor den pågældende borger bor: i dette tilfælde er borgeren ikke underkastet nogen usikkerhed, da den lovgivning, der gælder for hypoteklån, er lovgivningen i den medlemsstat, som forbrugeren kender uden vanskeligheder.
2. Lånet ydes til køb eller opførelse af en bolig i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende borger bor: i dette tilfælde er den lov, der gælder for hypoteklån, ligeledes loven i den medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende (*lex rei sitae*): forbrugeren kan let skaffe sig oplysninger om denne lovs indhold, og under alle omstændigheder vil han få nøjagtig samme beskyttelse som de forbrugere, der bor i den pågældende medlemsstat.

Under disse omstændigheder — og særlig i betragtning af subsidiaritetsprincippet — finder Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at tage initiativer, som på EU-plan sigter på at harmonisere lovgivningerne for hypoteklån.

Kommissionen har derimod i sit treårsprogram på forbrugerpolitikområdet ⁽²⁾ erklæret, at den vil undersøge, hvordan man kan gøre rentesatserne for realkreditlån sammenlignelige.

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 378.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1929/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 234/51)

Om: Energiforbrugerne

Agter Kommissionen at stræbe efter rimelige priser i hele EF, hvad angår energi til opvarmning eller anvendelse inden for landbruget — og i bekræftende fald hvordan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(26. november 1993)

Naturgas

I sin henstilling 83/230/EØF ⁽¹⁾ henstillede Rådet til medlemsstaterne, at priser og tariffer for naturgas i Fællesskabet baseres på fælles principper.

Fastsættelsen af naturgaspriser bør tage sigte på den bedst mulige udnyttelse af de disponible gasressourcer og den bedst mulige fordeling af disse ressourcer under hensyn til omkostningerne ved produktion, indkøb og distribution. Ved prisfastsættelsen bør der tages hensyn til en rationel udnyttelse af energien og til naturgassens markedsværdi i forhold til priserne for andre energiformer, som konkurrerer med den.

Derfor bør naturgaspriserne i forbrugerleddet ligge så tæt som muligt på markedsværdien i forhold til prisen på alternative energikilder og sikre en indtægt, der gør det muligt at dække omkostningerne ved levering til forbrugere.

Priserne bør ikke holdes kunstigt nede i forhold til forholdene på markedet eller til omkostningerne, således at visse forbrugsklasser eller former for anvendelse støttes, og/eller der tilskyndes til spild.

Henstillingen er stort set blevet fulgt. Kommissionen har ikke fundet det nødvendigt at sætte spørgsmålstegn ved medlemsstaternes kompetence i forbindelse med fastsættelse af priser og tariffer for naturgas.

Olieprodukter

I prisgennemsigtighedens navn følger Kommissionen den ugentlige udvikling i priserne på olieprodukter for den endelige bruger i EU. Da de gældende prisfastsættelsesordninger i hver enkelt medlemsstat er forenelige med EF-traktaten, skal Kommissionen ikke gribe ind i fastsættelsen af de faktiske priser.

Med hensyn til priserne inklusive alle afgifter foreskriver direktiv 92/82/EØF ⁽²⁾ minimumspunktafgiftssatser for mineralolier. Endvidere giver direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 medlemsstaterne mulighed for at anvende fuldstændige eller delvise fritagelser eller nedsættelser af punktafgiftssatser på olieprodukter, der bl.a. anvendes i land- og havebruget.

Elektricitet

Hvad boligopvarmning angår, skal det bemærkes, at elprisen varierer meget. De afgørende faktorer er de nationale tariffer og installationens art (såkaldte nitimers varmtvandsbeholdere, totimers varmtvandsbeholdere og direkte opvarmning), og om nattariffer og/eller tariffer for andre tidsrum med lav belastning kan anvendes. Det er derfor ikke muligt at give et fuldgældigt svar på det ærede medlems spørgsmål. For at give det ærede medlem en idé om prisernes størrelsesorden, anføres nedenfor el-priserne (inklusive

afgifter) for private forbrugere (1 200 kWh om året), som de så ud i begyndelsen af 1992. Det fremgår heraf, at priserne varierer fra 9,07 ecu pr 100 kWh (Italien) til 19,46 ecu pr 100 kWh (Tyskland):

**El-priser (inklusive afgifter) for private forbrugere
(1 200 kWh om året) — 2/92**

	(ecu pr 100 kWh)
Belgien	19,11
Danmark	16,44
Tyskland	19,46
Grækenland	9,54
Spanien	17,35
Frankrig	14,71
Irland	12,33
Italien	9,07
Luxembourg	15,19
Nederlandene	12,28
Portugal	15,93
Det Forenede Kongerige	16,22

(¹) EFT nr. L 123 af 11. 5. 1983.

(²) EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1939/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. juli 1993)
(94/C 234/52)

Om: Sanering af bestanden af vinstokke

Grækenlands alvorligste plantebeskyttelsesproblem er måske de sygdomme, der rammer vinstokke, hvoraf virusinfektionerne er de værste. På baggrund af, at den vigtigste faktor, der skal bidrage til fortsættelsen af vindyrkningen i Grækenland, er produktion og anvendelse af sundt formeringsmateriale, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter den at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på sanering af den græske vindyrkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(6. december 1993)

Rådets direktiv 68/193/EØF (¹) om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin gælder for produktionen og med henblik på markedsføring af formeringsmateriale, men dækker ikke brug af materiale, der er produceret af vindyrkerne selv.

Ovennævnte direktiv lagde stor vægt på kvaliteten af det formeringsmateriale, der markedsføres i EF. Direktivet er blevet ændret adskillige gange for at tage højde for den videnskabelige viden og udvikling inden for området og for at sikre, at der er sammenhæng med EF's politik for den fælles markedsordning for vin (Rådets forordning EØF/822/87) (²).

Kommissionen er imidlertid klar over, at det er nødvendigt med yderligere forbedringer, og der lægges i øjeblikket særlig vægt på virusinfektioner og andre skadelige organismer, som overføres via podning (viroider, mykoplasma, bakterier), der medfører en alvorlig forringelse af vinstokkene. Ifølge videnskabsfolk og vinstokeksperter er det yderst vigtigt, at både de officielle myndigheder og landbrugsorganisationerne overbeviser vindyrkerne om, at de skal benytte formeringsmateriale af vinstokke, der er fremstillet efter certificeringsordninger.

Endvidere genoptog Kommissionen i 1993 EF's sammenlignende forsøg, der har til formål at kontrollere kvaliteten af det formeringsmateriale, der markedsføres i hele EF.

(¹) EFT nr. L 93 af 17. 4. 1978.

(²) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1958/93

af John McCartin (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. juli 1993)
(94/C 234/53)

Om: Irske afgifter på brugte biler

Under henvisning til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-406/93 (¹), hvori Kommissionen erklærede, at den var i færd med at undersøge lovligheden af den irske regerings kunstige værdifastsættelse for brugtbiler, bedes Kommissionen oplyse, om den har afsluttet disse undersøgelser, og hvorvidt den eventuelt anser denne afgiftsordning for at være en krænkelse af fællesskabslovgivningen?

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-430 (april 1993).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(11. november 1993)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af vedrørende den irske registreringsafgift på motorkøretøjer, tyder det ikke på, at denne afgift på nye køretøjer er i strid med EØF-traktatens artikel 95, da Domstolen i sag 47/88, Kommissionen mod Danmark, den 11. december 1990 fastslog, at der ikke kan være en beskyttende virkning, når der ikke findes nogen indenlandsk produktion.

Hvad brugte motorkøretøjer angår, forpligter fællesskabslovgivningen ikke medlemsstaterne til at anvende køretøjets reelle værdi som beskatningsgrundlag for denne afgift, der ikke er harmoniseret på EF-plan.

Anvendelsen af skalaer til ansættelse af køretøjernes værdi vil altid være noget vilkårlig, men det er ofte en enkel metode til at fastsætte beskatningsgrundlaget i betragtning af forskellighedene af de afgiftsbelastede goder. En ansættelse af denne art er baseret på køretøjernes gennemsnitsværdi. Kun ved at betragte beskatningsgrundlaget i forhold til salgsprisen på den enkelte model, ja det enkelte køretøj, kan det fastslås, hvorvidt ansættelseskriterierne alt i alt er på linje med denne gennemsnitsværdi.

Det bør bemærkes, at der til beregningen af den irske afgift ikke desto mindre anvendes en glidende skala til værdiansættelsen af brugte køretøjer, medens der efter det danske system var et punkt, hvor den glidende skala blev afbrudt uanset køretøjets alder. På denne baggrund synes det vanskeligt at konkludere, at det irske system fører til overbeskatning og forskelsbehandling af brugte køretøjer fra andre medlemsstater på en måde, der er i strid med EØF-traktatens artikel 95. Der kan dog være en sådan forskelsbehandling i særlige tilfælde, hvor det viser sig, at et specifikt køretøj eller en kategori af køretøjer er genstand for en højere beskatning end den, der gælder for tilsvarende køretøjer, som allerede findes på det irske marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1994/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 234/54)

Om: De italienske og britiske jernbaners udtræden af TEB (den europæiske bagagetarif)

De italienske og britiske statsbaner ophørte i foråret 1992 med at deltage i den europæiske bagagetarif (TEB), som sikrer europæiske rejsende en række tjenesteydelser vedrørende transport af bagage i Europa til ensartede priser.

En af disse tjenesteydelser er f.eks. transport af ikke ledsaget rejsegods mod forevisning af billet, som er en meget nyttig foranstaltning for europæiske borgere, der rejser meget af arbejdsmæssige, studiemæssige eller familiemæssige årsager.

Personer, der rejser fra eller til Italien og Storbritannien kan ikke længere benytte sig af de faciliteter, der garanteres af TEB, medmindre de vil betale en meget høj pris.

Det er til alvorlig skade for hele det europæiske jernbanesystems servicetilbud og for passagertallet på jernbanerne,

at Italien og Storbritannien af sparehensyn har forladt TEB.

Kan Kommissionen oplyse, om den allerede har foretaget sig noget, og i bekræftende fald hvad, med henblik på at få genindført et fælles europæisk system for bagagetariffer, der er hensigtsmæssigt og tiltrækkende for de europæiske jernbanepassagerer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(6. december 1993)

Kommissionen har noteret sig det ærede medlems kommentarer til spørgsmålet om transport af bagage med jernbane.

Ansvar for diverse ordninger omkring transport af passagerers bagage med jernbane henhører under medlemsstaternes jernbanemyndigheder, og Kommissionen har ikke til hensigt at stille forslag om retsforordninger på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2007/93

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 234/55)

Om: Flytransport

Det spanske Iberia International Airlines er det eneste luftfartsselskab, der flyver på ruten mellem London og Santiago de Compostela i Spanien, og den billigste pris på en billet uden restriktioner er 450 £ i maj 1993.

1. Mener Kommissionen, at denne pris er rimelig og svarer til omkostningerne?
2. Er Kommissionen overbevist om, at Iberia ikke udnytter sit monopol til at holde prisen på et højt niveau med henblik på indirekte at støtte andre ruter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(6. december 1993)

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 og (EØF) nr. 2409/92 ⁽¹⁾ har Fællesskabets luftfartsselskaber fri

adgang til interne EF-ruter og kan frit fastsætte deres priser. Selv om Iberia rent faktisk har monopol på ruten London-Santiago da Compostella, er Kommissionen ikke bekendt med forhold, der vil kunne forhindre konkurrenter i at komme ind på denne rute og konkurrere med Iberia på pris og service.

I artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2409/92 indførtes der en sikkerhedsklausul, hvorved medlemsstaterne får mulighed for at inddrage billetpriser, som er urimelig høje i forhold til luftfartsselskabets fuldt fordelte relevante omkostninger. Med hensyn til Iberias pris på ruten mellem London og Santiago da Compostella har de berørte medlemsstater hidtil ikke gjort brug af denne sikkerhedsklausul, og Kommissionen er heller ikke blevet bedt om at undersøge sagen. Kun hvis sagen blev rejst under henvisning til forordning (EØF) nr. 2408/92, vil Kommissionen undersøge sagen i detaljer og foretage en vurdering af, om den pågældende billetpris var rimelig. I den forbindelse vil det være relevant at se på betydningen af den pågældende rute; i tilknytning til svagt besatte ruter vil forbrugernes interesse være bedre varetaget ved, at ruten overlever, end at en høj billetpris inddrages, hvilket kan bringe rutens eksistens i fare.

(¹) EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2019/93

af Karel Dillen (DR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/56)

Om: Kommissionsmedlemmernes brug af de forskellige sprog

Det vil være Kommissionen bekendt, at mange repræsentanter for de talmæssigt mindre sproggrupper i Europa-Parlamentet er bekymret over opretholdelsen og overholdelsen af den fuldstændige ligestilling på det sproglige område som fastsat i artikel 79 i denne institutions forretningsorden.

Det er i denne forbindelse i det mindste ejendommeligt at måtte konstatere, at medlemmer af Kommissionen, der tilhører disse mindre sproggrupper, i Europa-Parlamentet ofte udtrykker sig på et andet sprog. Et eksempel blandt mange: den flamske nederlandsk-sprogede kommissær, Karel Van Miert, talte på plenarmødet den 28. maj 1993 udelukkende fransk og engelsk, selv når han besvarede spørgsmål fra nederlandsksprogede medlemmer.

Anser Kommissionen det ikke for passende — som tegn på respekt for den sproglige mangfoldighed i Europa — at dens medlemmer principielt taler deres eget sprog under forhandlingerne i Europa-Parlamentet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Delors

(18. november 1993)

Kommissionen føler sig foranlediget til at minde det ærede medlem om, at dens medlemmer kun er forpligtet til at anvende et af Fællesskabets officielle sprog, når de henvender sig til en anden EF-institution.

Karel Van Miert udtrykker sig i Europa-Parlamentet på samtalepartnerens sprog eller på det sprog, som han mener samtalepartneren har bedst kendskab til.

På plenarmødet den 28. maj 1993, som det ærede medlem omtaler, måtte Karel Van Miert i sidste øjeblik tage ordet på vegne af andre medlemmer af Kommissionen, for hvem dokumenterne var blevet udarbejdet enten på engelsk eller på fransk.

Disse dokumenter indeholdt mange tekniske udtryk, som Karel Van Miert ikke på stående fod kunne oversætte ved den mundtlige fremlæggelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2035/93 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE) til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (23. juli 1993) (94/C 234/57)

Om: Den spanske levnedsmiddelindustri's vanskeligheder ved at deltage i EF's fødevarebistand til den tredje verden

De fødevarer, som EF stiller til rådighed som fødevarebistand for lande i den tredje verden, skal opfylde bestemte krav, der ikke altid svarer til de gængse krav for produkter fremstillet i Spanien.

Kan Kommissionen bekræfte, at af de udbud om fødevarehjælp, som EF's kompetente organ offentliggjorde i 1992 til et beløb af 33 331 mio., fik den spanske levnedsmiddelindustri kun del i 0,28 %, dvs. 210 gange mindre end Frankrig, der drager største fordel af ordningen, eller næsten ni gange mindre end Irland?

Mener Kommissionen i bekræftende fald, at den kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne skævhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(9. december 1993)

De fødevarer, Fællesskabet fremsender som fødevarehjælp, købes udelukkende på grundlag af offentlige udbud, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne tidende overdrages på udgivelsesdagen til det spanske postvæsen til omdeling i Spanien.

Hvad angår fødevarernes kvalitet og emballage, fastsættes kravene af Kommissionen ⁽¹⁾. Samtlige leverandører i Fællesskabet, også de spanske, har kendskab til disse krav.

Kommissionen gør kun i forbindelse med sine nødhjælpsprogrammer brug af en ordning med begrænset udbud, hvorunder den benytter sig af en vid beføjelse til at tage direkte kontakt med de firmaer, der regelmæssigt har deltaget i udbud, samt ethvert andet firma etableret i Fællesskabet, der har udtrykt ønske om at figurere på listen med henblik på denne form for udbud. Generelt set modtages der flere tilbud i forbindelse med denne ordning end ved den almindelige fremgangsmåde.

Bortset fra særtilfælde (såsom dårlig erfaring med en leverandør) lægges der altid størst vægt på det bedste tilbud.

Dertil kommer, at 15 % af indkøbene foretages i udviklingslandene. Der er i de tilfælde tale om varer, som almindeligvis ikke er disponible på det europæiske marked, eller som afhængigt af sæsonen enten ikke forefindes i tilstrækkelig mængde eller er for dyre.

Kommissionen er bevidst om den beskedne spanske deltagelse i disse udbud om fødevarehjælp og vil gøre, hvad den kan, for at rette op på dette forhold. Det er på den anden side klart, at Kommissionen under ingen omstændigheder kan gøre undtagelser fra princippet om konkurrencebaserede, neutrale og gennemsigtige udbud, der er åbne for alle tilbudsgivere.

Kommissionen er i færd med at udarbejde en publikation om fødevarehjælp og fremgangsmåderne i forbindelse hermed, som den til sin tid vil fremsende til alle interesserede organer. Desuden vil den i nær fremtid iværksætte foranstaltninger for at etablere nærmere kontakt med handels- og industrikamrene med det formål at give en direkte og tilbundsående redegørelse for udbudsproceduren.

⁽¹⁾ EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2039/93

af Ian White (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/58)

Om: Produkter af hærdet glas

Overvejer Kommissionen at indføre en europæisk standard for at sikre, at de forskellige hærdede kvaliteter, der i mange år har eksisteret for visse glasvarer, anerkendes, og at der indføres en ensartet sikkerhedsstandard af hensyn til de mennesker, der anvender og vedligeholder sådanne produkter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(10. november 1993)

Området sundhed og sikkerhed er et område, hvor nærhedsprincippet er bedst egnet, og medlemsstaterne skal tage initiativ. Kommissionen vil først blive involveret, når det viser sig umuligt at opnå en europæisk standard på grund af eksistensen af mangfoldige nationale bestemmelser.

Kommissionen forstår dog, at glasindustrien generelt er forbeholden med hensyn til anvendelsen af hærdet glas på områder, hvor der er levnedsmidler, eller hvor der er mulighed for tilstedeværelse af mange mennesker. Hærdet glas kan være farligere i sådanne situationer i og med, at det kan splintres. Det traditionelle glas, der anvendes til fremstilling af drikkeglas, splintres mindre. Flere oplysninger vedrørende sikkerhedsaspekterne i forbindelse med glas er nødvendige, inden der kan vedtages standarder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2041/93

af Wilhelm Piecyk (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/59)

Om: EF-midler til Schleswig-Holstein

I hvilket omfang og til hvilke enkeltstående foranstaltninger eller projekter er der i årene 1991 og 1992 ydet midler til Schleswig-Holstein fra

1. Den Europæiske Regionalfond (EFRU)?
2. Den Europæiske Socialfond (ESF)?
3. Den Europæiske Landbrugsfond (EUGFL)
 - Garantisektionen
 - Udviklingssektionen, herunder omstrukturering og fremme af fiskeri og akvakultur?
4. EF's forskningsprogrammer?
5. EF's programmer inden for
 - energi
 - miljø?
6. Fra EKSF og EIB?
7. EF's programmer til fremme af uddannelse og udveksling af unge?

8. EF's programmer på det sociale og kulturelle område?
9. Øvrige programmer og konti i EF's budget (f.eks. støtte til kvinder, fremme af sproglige og kulturelle mindretal osv.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(16. december 1993)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2044/93

af Robert Delorozoy (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/60)

Om: EF's handelsforbindelser med landene i Mellem- og Østeuropa og Rusland

I løbet af det seneste år har EF erstattet sine handelsaftaler med landene i Mellem- og Østeuropa (Ungarn, Polen, Den Tjekkiske og Den Slovakiske Republik, Rumænien og Bulgarien) med associeringsaftaler.

Flere franske industrisektorer (telekommunikation, kabel-fremstilling, jern- og stålindustrien, kemi) er gået ind i et aktivt samarbejde, så de pågældende lande fremover kan fremstille og sælge efter markedsøkonomiske principper.

Desværre har der vist sig at være alvorlige vanskeligheder på grund af holdningen i de pågældende landes industri, der ledes uden hensyn til produktionsprisen og de markedsøkonomiske regler. Dette gælder især for de industrier, der fremstiller stål, gødning, aluminium og naturligt uran.

Der optræder desuden vanskeligheder i følgende sektorer: underleverandører (mekanik), støberi, træ og papir.

Endvidere anmodes medlemsstaterne om at forøge indførslen fra disse lande til EF, og der er planer om at nedsætte toldsatser og kontingenter på følsomme varer, ligesom Kommissionen under Edinburgh-topmødet henstillede til Rådet, at der blev udvist den størst mulige fleksibilitet ved fastsættelsen af kontingenter for indførslen fra de mellem- og østeuropæiske lande, og at tolden blev nedsat.

Det er endog hensigten, at der skal oprettes et stort europæisk frihandelsområde, som skal omfatte EF, EFTA-landene og landene i Mellem- og Østeuropa.

Selv om der ikke bør rokkes ved princippet om en åbning af EF's markeder for varer fra Mellem- og Østeuropa, synes det dog påkrævet, at integrationen af de pågældende landes økonomier i den vesteuropæiske økonomi sker gradvist under hensyntagen til den industrielle og sociale situation i EF-landene.

Hvilke foranstaltninger er der blevet truffet:

1. for inden de enkelte afgørelser at analysere konsekvenserne i de berørte sektorer i medlemsstaterne
2. for at undgå konkurrenceforvridninger i det tidsrum, der er nødvendigt, for at de østeuropæiske lande kan gennemføre en reel omstilling til markedsøkonomi og omstrukturere deres forbindelser
3. for at gennemføre en overvågning før og efter indførslen
4. for regelmæssigt at ajourføre basispriserne for indførsel af varer fra de mellem- og østeuropæiske lande
5. for at indlede nye forhandlinger med landene i Mellem- og Østeuropa om opretholdelsen af de gældende importkontingenter for visse følsomme produkter, f.eks. stål i en vis periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(4. november 1993)

Fællesskabet har indledt oprettelsen af en frihandelszone med de seks lande i Central- og Østeuropa (Ungarn, Polen, Den Tjekkiske og Den Slovakiske Republik, Rumænien, Bulgarien) ved indgåelse af Europaaftaler og interimsaftaler.

1. Med det ønske at støtte de igangværende reformer i disse lande traf Det Europæiske Råd i København afgørelse om at fremskynde den tidsplan, der er fastsat i disse aftaler for ophævelse eller nedsættelse af tolden ved indførsel til Fællesskabet. Der gøres opmærksom på, at Parlamentet i sin betænkning den 26. og 27. maj 1993 gik positivt ind for Kommissionens forslag, der går i denne retning.

De foranstaltninger, der er vedtaget, består væsentligt i at afkorte perioden for afviklingen af tolden for indførsel af industriprodukter med et eller to år, og at fremskynde de indrømmelser, der er fastsat inden for landbrugssektoren, med seks måneder (uden at ændre dem). Selv om de har stor politisk betydning, er de blevet vejet under hensyntagen til den økonomiske situation i Fællesskabet.

2. Europaftalerne og interimsaftalerne indeholder bestemmelser, der gør det muligt at træffe beskyttelsesforanstaltninger eller at handle i overensstemmelse med GATT-reglerne i tilfælde af dumping. I disse aftaler forpligter associeringslandene sig til at anvende konkurrenceregler, der svarer til dem, der anvendes i Fællesskabet.

Kommissionen er overbevist om, at den forbedrede adgang til fællesskabsmarkedet er af afgørende betydning for den heldige gennemførelse af den vanskelige overgangsproces i Centraleuropa. Kommissionen er ligeledes besluttet på at gribe ind i tilfælde af illoyal konkurrence. Der gælder i øjeblikket antidumpingforanstaltninger for tolv produkter fra et eller flere af disse lande. Andre tilfælde er ved at blive undersøgt.

3. Det forudgående fællesskabstilsyn med import af jern- og stålprodukter blev ved henstilling nr. 3772/92/EKSF ⁽¹⁾ videreført for 1993. Det efterfølgende tilsyn med denne import blev videreført ved Kommissionens beslutning nr. 3773/92/EKSF.

Inden for tekstilsektoren fastsættes der i tillægsprotokollen til Europaftalerne (Rådets afgørelse 92/625/EØF ⁽²⁾) særforanstaltninger for de varer, der ikke længere er omfattet af kvantitative restriktioner, og dette gør det muligt at indføre en tilsynsordning og en eventuel midlertidig genindførelse af relevante kvantitative begrænsninger.

For så vidt angår andre af de mest følsomme industri-varer (ud over jern og stål og tekstiler), er der indført et system, som fungerer i henhold til to »følsomhedsgrader«:

- for de varer, der er omfattet af toldkontingenter, genindføres der automatisk told, når præferencemængden er nået, og dette sker som led i en daglig forvaltning, der i vid udstrækning er datamatiseret, og som gennemføres af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab
 - for de varer, der er omfattet af toldlofter, kan der genindføres told, ikke automatisk, men efter en vurdering, som Kommissionen foretager i det enkelte tilfælde, især på grundlag af de importstatistikker, som medlemsstaterne meddeler Kommissionen hver måned.
4. De ajourførte basispriser for import af jern- og stålprodukter blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 98 af 7. april 1993 og vil blive tilpasset, hver gang prissituationen gør det påkrævet.
5. Ifølge interimsaftalerne med Centraleuropa, der blev indgået efter positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet, skal kvantitative restriktioner straks ophæves, såvel for jern- og stålprodukter som for andre industriprodukter, undtagen tekstiler. Beskyttelsesklausulen gør det dog muligt at træffe hurtige og effektive foranstaltninger i tilfælde af forstyrrelser på fællesskabsmarkedet. Det var på denne baggrund, at der i 1993 med Den Tjekkiske og

Den Slovakiske Republik forhandlede en toldkontingentordning for import til Fællesskabet af visse EKSF-produkter, hvor der pålægges forhøjede afgifter for de leverancer, der overstiger de fastsatte mængder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 383 af 29. 12. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 410 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2069/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/61)

Om: Flyselskabernes og færgernes forhøjede billetpriser, som udgør et alvorligt problem for familier, der ønsker at rejse

Flyselskabernes og i visse tilfælde færgernes forøgede billetpriser udgør et alvorligt problem for de familier, der ønsker at rejse. Det er især familier med mange børn, enlige forældre og familier bestående af mindreårige uden forældre, der for det meste er afskåret fra at bruge disse transportmidler. Den eneste løsning er billige billetter for mindre gunstigt stillede familier. Har Kommissionen beskæftiget sig med dette spørgsmål? Hvad agter den at gøre for at løse problemet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(8. december 1993)

I besvarelsen af det ærede medlems spørgsmål bør der skelnes mellem luftfartssektoren og søfartssektoren.

I forbindelse med luftfartssektoren blev der ved Rådets forordning (EØF) nr. 2409/92 ⁽¹⁾, der har været i kraft siden den 1. januar 1993, indført en generel ordning for frie flybilletpriser inden for Fællesskabet, herunder også på medlemsstaternes indenrigsruter. Den eneste undtagelse fra denne generelle ordning er særlige tilfælde med flybilletpriser, der fastsættes i henhold til en forpligtelse til offentlig tjeneste i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2048/92, ligeledes i kraft siden den 1. januar 1993.

Den frie adgang til markedet, der er fastsat i samme forordning (EØF) nr. 2408/92, burde i fremtiden medføre, at der kommer nye luftfartsselskaber til på de ruter, hvor priserne forekommer urimeligt høje i forhold til udgifterne. Endvidere gives der i artikel 6 og 7 i forordning (EØF) nr. 2409/92 medlemsstaterne og i visse tilfælde Kommissionen mulighed for at inddrage basisbilletpriser, der er til skade for

brugerne på grund af deres urimeligt høje niveau i forhold til de samlede omkostninger, som på lang sigt dækkes af de pågældende luftfartsselskaber. Kommissionen har til dato ikke modtaget nogen klage over særlige priser i Grækenland.

I forbindelse med søfartssektoren burde forordning (EØF) nr. 3577/92 ⁽²⁾ om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) ligeledes føre til øget konkurrence på de nationale markeder og således medføre en prisnedsættelse. Det skal dog understreges, at det i forordningen fastsættes, at kontrakterne om offentlig tjeneste forbliver i kraft indtil udløbsdatoen, samt at fem medlemsstater i den sydlige del af Fællesskabet indrømmes midlertidigt undtagelse fra anvendelsesområder. I artikel 6 i forordningen fastsættes, at fast passager- og færgefart undtages indtil den 1. januar 1999 i trafikken mellem fastlandet og øerne i disse lande. Af hensyn til den socio-økonomiske samhörighed forlænges ovennævnte undtagelse for Grækenlands vedkommende indtil den 1. januar 2004 for så vidt angår fast passager- og færgefart og tjenesteydelser, som udføres med skibe på under 650 BRT, i trafikken med øerne. Disse undtagelser forsinker adgangen til markedet for andre transportvirksomheder, men muliggør en lettere tilpasning til liberaliseringen i de medlemsstater, der havde beskyttede cabotagemarkeder.

For så vidt angår priserne, er der ikke i denne forordning fastsat nogen henvisning hertil.

⁽¹⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 364 af 12. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2072/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/62)

Om: Den græske nationale sociale velfærdsorganisations anvendelse af bevillinger fra fællesskabsprogrammer, der er udløbet

Avisen Pontiki af 20. maj 1993 hævder, at den græske nationale sociale velfærdsorganisation foretog forsinkede indkøb af udstyr for millioner af drakmer for at anvende bevillinger fra fællesskabsprogrammer, der var udløbet den 31. december 1991, og at der, for at formaliteterne skulle være i orden, blev udstedt fakturaer med datoen for programmets udløb? Agter Kommissionen at vise interesse for at undersøge denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(7. december 1993)

Kommissionen har ikke kendskab til foranstaltninger finansieret af strukturfondene til fordel for den græske nationale sociale velfærdsorganisation (IKA), som udløb den 31. december 1991.

Derimod modtager IKA støtte i forbindelse med en række foranstaltninger, navnlig som led i det integrerede Middelhavsprogram vedrørende edb og visse regionale programmer, for hvilke fristen for de græske myndigheders indgåelse af juridiske forpligtelser ligger efter den 31. december 1991 (i almindelighed den 31. december 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2078/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/63)

Om: Tilfælde af bedrageri begået af organisationer for distribution og handel med landbrugsprodukter, der er kommet for retten

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tilfælde af bedrageri begået af organisationer for distribution og handel med landbrugsprodukter, der i den senere tid er kommet for retten? Hvilke af disse tilfælde er forekommet i Grækenland? Hvilke landbrugsprodukter drejede det sig om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(11. november 1993)

I artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område ⁽¹⁾ pålægges det medlemsstaterne at holde Kommissionen underrettet om forfølgning, der er indledt som følge af uregelmæssigheder, som er meddelt i henhold til forordningens artikel 3, og at oplyse Kommissionen om, hvilke administrative eller retslige afgørelser der er truffet i forbindelse med uregelmæssighederne eller om bevæggrundene til at frafalde sagerne. Siden forordningen trådte i kraft, har Kommissionen fået meddelelse om 31 tilfælde af retsforfølgning fordelt på alle medlemsstaterne.

I to tilfælde registreret i Grækenland drejede det sig henholdsvis om vin og korn.

(¹) EFT nr. L 67 af 13. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2088/93

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/64)

Om: Anvendelsen af artikel 4 i fugledirektivet

Har Kommissionen kendskab til en artikel i det nederlandske jagttidsskrift »Nederlandse Jager« nr. 11, 1993, hvori det hedder, at forbuddet mod jagt i naturområder har meget alvorlige følger for bestanden af vibe, stor kobbersneppe og strandskade?

Kan Kommissionen ligeledes på baggrund af dens udførlige svar på mine skriftlige forespørgsler nr. 1710/92 (¹) og nr. 3135/92 (²) oplyse, om man er enig i denne artikels indhold?

Kan Kommissionen oplyse, om man ikke er af den opfattelse, at det pågældende jagtforbud fra naturbeskyttelsesforeningen Vereniging Natuurmonumenten har en negativ indvirkning på bestanden af ovennævnte fugle i Det Europæiske Fællesskab, idet Nederlandene er en vigtig — om ikke den vigtigste — yngleplads i hele Europa for ovennævnte arter?

Vil Kommissionen være villig til at rette henvendelse til ovennævnte naturbeskyttelsesforening med henblik på at hindre en yderligere tilbagegang i bestanden af disse fugle og få ophævet jagtforbuddet?

(¹) EFT nr. C 258 af 22. 9. 1993, s. 7.

(²) EFT nr. C 185 af 7. 7. 1993, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(17. december 1993)

Ifølge de nederlandske myndigheder må tilbagegangen i antallet af arterne vibe, stor kobbersneppe og strandskade i det landbrugsområde, der grænser op til Fochteloërveen, tilskrives landbrugets intensivering, og der er intet belæg for, at der skulle bestå nogen som helst sammenhæng mellem denne tilbagegang og den omstændighed, at der ikke drives jagt på rævene inden for naturreservatet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2092/93

af Jessica Larive (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/65)

Om: Sygeforsikringer og det indre marked

Under henvisning til

- at det indre marked, som gennemførtes den 1. januar 1993, sikrer fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne
- at der forventes en stigning i antallet af personer, der tager midlertidigt eller endeligt ophold i en anden medlemsstat (der tænkes f.eks. på de ældre, som, når de er blevet pensioneret, tager ophold i et land med et mildere klima)

bedes Kommissionen oplyse, om man er enig i

1. at sygekasser og private forsikringsselskaber skal dække deres kunders udgifter i forbindelse med sygdom i hele Europa?
2. at restriktive bestemmelser såsom godtgørelse af udgifter inden for en radius af f.eks. 40 km eller bestemmelsen om, at den krævede ekspertise ikke er til stede i det land, hvor forsikringen er afsluttet, hindrer en fri udveksling af tjenesteydelser og således er i strid med EF-bestemmelserne?
3. Kan det i bekræftende fald forventes, at Kommissionen træffer foranstaltninger på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(21. december 1993)

Det er ikke muligt at tvinge private forsikringsselskaber til at afholde udgifter til sygdom overalt i Fællesskabet. Forsikringsselskaberne og deres kunder kan således i forsikringskontrakten begrænse godtgørelsen til tjenesteydelser, der modtages af bestemte bidragsydere, der er bosat i et bestemt land.

Kommissionen opfatter ikke disse restriktive betingelser som en hindring af den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Den frie bevægelighed for tjenesteydelser skulle kunne give de forsikrede et bredere valg, idet de kan kræve, at deres police dækker medlemsstaternes samlede territorium.

Kommissionen er dog i gang med at undersøge virkningerne af den private sygeforsikring for personers frie bevægelighed i Fællesskabet. Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden

for Fællesskabet, omfatter regler, der gør det muligt for pensionister at modtage tjenesteydelser i forbindelse med sygdom i den medlemsstat, hvor de har deres bopæl, efter denne medlemsstats bestemmelser, og modtage udbetalinger enten fra den kompetente medlemsstat eller den medlemsstat, hvor de har deres bopæl (sektion 5 i kapitel 1, III i forordning (EØF) nr. 1408/71).

Disse koordineringsbestemmelser vedrører dog ikke lovpligtige ordninger om social sikring med undtagelse af private eller kontraktmæssige ordninger og private forsikringer. Nødvendigheden af i tilfælde af flytning til et andet land at sikre sig en ny privat sygesikringsdækning kan i visse tilfælde være en hindring for personers frie bevægelighed. Kommissionen har til hensigt at forelægge en meddelelse om dette problem for Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2100/93

af Renzo Imbeni (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 234/66)

Om: Fred på Balkan

Kommissionens formand sammenfattede for tre år siden, før og efter Berlinmurens fald, de strategiske mål for Fællesskabet med følgende ord: samling og integration i Vest og demokratisering i Øst.

Forløbet efter undertegnelsen af Maastricht-traktaten og de krigslignende konflikter i det tidligere Jugoslavien og i det tidligere Sovjetunionen er tydelige tegn på den krise, denne proces befinder sig i. Vil man skabe troværdighed om Den Europæiske Union, er det nødvendigt at koncentrere sig om det vigtigste af alle prioriterede mål: fred på Balkan. Europas fremtid, ikke blot Fællesskabets, men hele denne verdensdels fremtid og det fremtidige forhold mellem Europa, USA og de øvrige verdensdele afhænger af evnen til at sætte en stopper for krigen på Balkan.

Kommissionen må indtage en utvetydig kritisk holdning over for de pågældende landes regeringer, der har ladet nationale interesser veje tungere end internationale. Det er absurd og nytteløst at true med væbnede indgreb, så længe der ikke er vilje eller evne til at sikre en effektiv embargo, der kan forhindre leverancer af krigsmateriel til de krigsførende Balkanlande.

Kommissionen kan bringe sig selv i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og den offentlige mening i Europa ved

beslutsomt og utvetydigt at støtte dette mål. Og den vil fremstå mere troværdig også i forbindelse med spørgsmål vedrørende sociale forhold og demokrati.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek

(14. december 1993)

Kommissionen deler fuldstændig det ærede medlems vurdering af betydningen af fred på Balkan for stabiliteten og freden på hele det europæiske kontinent.

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser for at realisere de mål, Jacques Delors satte efter Berlin-murens fald. Siden da har EU forhandlet og undertegnet Europaaftalerne med Bulgarien, Polen, Rumænien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn. Det Europæiske Råd i København (den 21. og 22. juni 1993) erklærede sig rede til at modtage de associerede lande i Central- og Østeuropa, som måtte ønske det, som medlemmer af Den Europæiske Union, når de opfylder betingelserne. Fællesskabet har også undertegnet samarbejdsaftaler med Albanien og Slovenien.

Alle disse aftaler og den bistand, der indrømmes af EU (PHARE, makrofinansiel bistand), gør det muligt at bidrage til en omformning af de økonomiske strukturer og til demokratiseringsprocessen i disse lande. EU bringer på den måde sit bidrag til fred og stabilisering på Balkan.

Endnu før de seks Europaaftaler var trådt i kraft, havde EU allerede taget den politiske dialog i disse aftaler i anvendelse med de seks partnere i Central- og Østeuropa. Herved får disse lejlighed til at fremlægge deres syn på udviklingen af de bilaterale forbindelser og på diverse internationale spørgsmål af fælles interesse.

Som det ærede medlem beklager Kommissionen dybt de væbnede konflikter i det tidligere Jugoslavien og det tidligere Sovjetunionen. Den bidrager i forbindelse med det europæiske politiske samarbejde også med at overvåge, at nogle regeringer ikke lader nationale interesser gå forud for de internationale bestræbelser.

Ved iværksættelsen af sanktioner over for Serbien-Montenegro bidrog Kommissionen til overholdelsen af sanktionerne ved at tilbyde gæstfrihed for sanktionernes koordinator og ved at tilføre budgetressourcer og menneskelige ressourcer til driften af Koordinationsudvalget for Sanktioner (Samcomm).

Kommissionen vil inden for sine begrænsede midler fortsætte med at yde sit bidrag til at realisere målsætningen for fred, stabilitet og forening i Europa i almindelighed og på Balkan i særdeleshed. På den måde håber den at forblive i harmoni med Parlamentet og den europæiske offentlige mening.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2109/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. juli 1993)**(94/C 234/67)*

Om: Støtteforanstaltninger til landbrug, der støder op til nationalparker

Har Kommissionen, i betragtning af at landbrugssamfundene i områderne omkring medlemsstaternes nationalparker yder et væsentligt bidrag til beskyttelse og forbedring af disses miljø, mulighed for at tage initiativ til særlige fællesskabsstøtteforanstaltninger med henblik på at bedre disse samfunds levevilkår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(10. november 1993)

Det er Kommissionens opfattelse, at støtteforanstaltninger til landbrugssamfund som omtalt af det ærede medlem eventuelt kan omfattes af strukturforslag, der skal forelægges af medlemsstaterne, i forbindelse med udarbejdelsen som led i partnerskabet af EF-støtterammerne og programmerne for den nye programmeringsperiode for strukturfondene, der går fra 1994 til 1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2115/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. juli 1993)**(94/C 234/68)*

Om: Den græske vinproduktion

Det græske marked for vin befinder sig i en meget vanskelig situation, fordi de store lagre (omtrent halvdelen af sidste års høst — over 240 000 tons — er endnu ikke solgt) trykker priserne og skaber problemer for den nye høst, der ventes at blive endnu større.

De græske vinproducenter anmoder derfor om, at der træffes en række foranstaltninger til afhjælpning af situationen. For eksempel ønsker det største græske forbund af vinproducenter Keosoe:

1. Eksportstøtte til græsk vin.

2. Udstrækning af fællesskabstilskuddet til eksport af vin til tredjelande.

3. Økonomisk støtte til vin, der destilleres.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at løse problemerne for den græske vinproduktion?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(6. december 1993)

Interventionsforanstaltningerne for vinsektoren vedtages i begyndelsen af produktionsåret på grundlag af opgørelsen over den forventede forsyning, der er udarbejdet ud fra medlemsstaternes officielle meddelelser.

For produktionsåret 1992/93 viser de tal, der er meddelt af de græske myndigheder, og som endnu ikke er blevet korrigeret, at med produktionen, de eksisterende lagre og forventet udnyttelse, er der et fald i lagrene på næsten 600 000 hl. Det svarer tydeligvis ikke til virkeligheden.

Ud over disse tal er Kommissionen bevidst om, at vinsektoren i hele Fællesskabet har et betydeligt strukturoverskud, som er et problem, der ikke kan løses alene ved konjunkturforslag, som der opfordres til, og som delvis eksisterer — eksportrestitutioner til forebyggende destillation og støtte til vin, der destilleres — for at opnå en varig ligevægt i denne sektor.

Kommissionen har taget fat på problemet og foreslået et refleksionsdokument vedrørende fremtiden for vinpolitikken ⁽¹⁾. Kommissionen anbefaler som hovedinstrument for sektorens reform en organiseret tilpasning af vinkapaciteten ved hjælp af flerårige regionale programmer for tilpasning af vindyrkningen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 380 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2120/93**af Anita Pollack (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. juli 1993)**(94/C 234/69)*

Om: EUGFL-tilskud til burhønsfarm

Er det korrekt, at EUGFL har ydet et beløb i størrelsesordenen 200 000 ecu til opførelsen af en burhønsfarm med ægforarbejdningsscenter for Horizon Poultry Farms på et sted, der har status som »særligt landskabsområde« ved Corby i Northampshire (Det Forenede Kongerige)?

Hvorledes kan et sådant tilskud forsvares, når der er tale om et særligt landskabsområde, og Den Videnskabelige Veterinærkomité desuden har fordømt burhønsfarme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(29. oktober 1993)

De britiske myndigheder har indgivet et forslag til EUGFL-støtte efter forordning (EØF) nr. 866/90, som omfatter et ægsorteringsanlæg og ægpakkeri i Corby, Northamptonshire.

Det er medlemsstaternes planlægningsmyndigheders ansvar at overveje de miljømæssige og landskabelige sider af et givet sted og at håndhæve eventuelle særlige betingelser i forbindelse med sådanne.

Der ydes ikke nogen EUGFL-støtte til ægproduktionsanlægene på stedet. Desuden er Kommissionen informeret om, at ca. 35 % af pakkeriets omsætning vil være af æg fra driftssystemer uden bure.

Med hensyn til betænkningen fra Den Videnskabelige Veterinærkomité er sagen mere kompliceret, end det ærede medlems spørgsmål antyder, idet komitéen påpegede, at nogle alternative driftssystemer også har deres mangler. Kommissionen overvejer betænkningen nøje, inden den beslutter, hvilke yderligere foranstaltninger der måtte være passende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2132/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juli 1993)
(94/C 234/70)

Om: Tilpasning af den græske miljølovgivning til EF's miljøbestemmelser

Tilpasningen af den græske miljølovgivning til EF's miljøbestemmelser er forbundet med mange og alvorlige vanskeligheder, hvoraf de største problemer er den forsinkede udstedelse af de nødvendige retsakter samt den manglende gennemførelse af de påkrævede foranstaltninger. Dette er den hovedkonklusion, der blev draget på en kongres, der for nylig blev afholdt af Afdelingen for Statsvidenskab og Offentlig Forvaltning ved Athens Universitet i samarbejde med den græske afdeling af Verdensnaturfonden og med støtte fra Kommissionen.

Ifølge denne kongres er det ligeledes bl.a. nødvendigt at fastlægge den nationale og fællesskabsmæssige miljøret og endelig offentliggøre et særligt værk, der i enkle vendinger

beskriver borgerens rettigheder i forbindelse med miljøbeskyttelse. Hvorledes agter Kommissionen at bidrage til at forhindre, at Grækenland på området for miljøbeskyttelse bliver forsinket i forhold til resten af EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(29. november 1993)

Som vogter af traktaterne drager Kommissionen omsorg for, at alle EF's direktiver omsættes til national lovgivning inden for de fastsatte tidsfrister.

Når en medlemsstat ikke i tide giver officiel meddelelse om sine nationale gennemførelsesforanstaltninger, indleder Kommissionen den procedure, der er foreskrevet i EØF-traktatens artikel 169, og som kan munde ud i, at Domstolen konstaterer, at den pågældende medlemsstat ikke har overholdt de forpligtelser, der følger af traktaten. Den samme fremgangsmåde følges i tilfælde af mangelfuld omsætning af en EF-retsakt til national lovgivning.

Ved i givet fald at udøve de beføjelser, den har fået overdraget i medfør af artikel 169 i forbindelse med direktivers gennemførelse, sikrer Kommissionen, at direktiverne gennemføres korrekt i samtlige medlemsstats retssystem.

Disse bestemmelser og beføjelser gælder ligeledes for miljøområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2139/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juli 1993)
(94/C 234/71)

Om: Beskatning af græske landmænd

Lighed over for loven er en forudsætning af største betydning for en heldig gennemførelse af skatteforanstaltninger. Den græske regerings intention om yderligere beskatning af landmændene fremmer ikke en mere retfærdig fordeling af skattebyrderne blandt borgerne, så længe selvstændige erhvervsdrivende med høje indtægter undslår sig fra (eller fritages for) at betale skat med de græske myndigheders accept, mens 91 % af den græske landbrugsbefolkningens indtægter befinder sig under eksistensminimum.

I betragtning af ovenstående og i betragtning af at de græske landmænd beskattes på grundlag af deres bruttoindtægt, agter Kommissionen så at kræve, at landmændenes skattemæssige indkomst beskattes på samme måde som selvstændiges og lønmodtageres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(14. december 1993)

Indkomstskatten fastsættes i henhold til nationale bestemmelser.

På det nuværende udviklingsstadium er der ikke i fællesskabsretten nogen hindring for anvendelse af medlemsstaternes skattelovgivninger for beskatning af fysiske personers indkomst, forudsat at disse garanterer, at de grundlæggende principper og friheder, der er omfattet af EØF-traktaten, overholdes.

På baggrund af disse overvejelser mener Kommissionen, at de græske myndigheder frit kan opstille de bestemmelser, som de anser for nødvendige for at fastsætte beskatning af landbrugerne.

Kommissionen råder ikke over nogen oplysninger, som giver grund til at antage, at beskatningen af de græske landbrugere i form af indkomstskat skulle udgøre en overtrædelse af EF-traktatens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2145/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juli 1993)
(94/C 234/72)

Om: Tilskud til olivenolie

Producenter af olivenolie i Melivia i Larissa ønsker tilskudsmetoden for oliven ændret. De ønsker tilskuddene tildelt på grundlag af de faktisk producerede kilo, sondringen mellem små og store producenter afskaffet og olivendyrkningszonernes rolle ved fastsættelsen af tilskuddet reduceret.

Eftersom olivenolieproducenterne mister meget af deres indtægt under det nuværende system, idet de kun modtager tilskud til 30-50 % af produktionen, bedes Kommissionen oplyse, om forordningerne vedrørende tilskud til olivenolie vil blive lavet om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(1. december 1993)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at den er i færd med at undersøge spørgsmålet om ensretning af beregningsmåden for støtte til produktion af olivenolie. På grundlag af resultatet af denne undersøgelse kan den forelægge Rådet relevante forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2158/93

af Carmen Llorca Vilaplana (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juli 1993)
(94/C 234/73)

Om: Cykelruter for turister

Kan Kommissionen på baggrund af de planer, en række områder i Spanien har offentliggjort vedrørende den geografiske placering og udnyttelsen af cykelruter for turister (herunder vejbelægningens beskaffenhed, reparations- og overnatningsfaciliteter), oplyse, om der eksisterer normer for, hvilken fremgangsmåde der bør benyttes, eller kriterier og eksempler på eventuelle normer i andre EF-lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(8. december 1993)

Oprettelse af cykelruter for turister er en sag, som bedst behandles på regionalt eller lokalt plan. Myndighederne i medlemsstaterne er ansvarlige for nationale regler og standarder. Kommissionen har ingen planer om at fastlægge bestemmelser på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2170/93

af Christine Oddy (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. juli 1993)
(94/C 234/74)

Om: Miljøtopmødet i Rio de Janeiro

Hvilke konkrete skridt har Kommissionen taget med henblik på en opfølgning af miljøtopmødet i Rio de Janeiro i juni 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(1. december 1993)

Gennemførelsen i praksis af resultaterne fra FN's konference om miljø og udvikling (UNCED) — »Agenda 21« — Rio-erklæringen om miljø og udvikling, erklæringen om skovbrugsprincipper samt konventionerne om klimaændringer og den biologiske mangfoldighed — skal ses som en langsigtet bestræbelse, der går på tværs af de forskellige sektorer, og som kommer til at berøre næsten hvert eneste aspekt af EF's interne og eksterne politik, herunder også politikken for udviklingssamarbejde.

Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-593-93 ⁽¹⁾ indeholder allerede visse oplysninger om dette emne. Herudover er der fra EF's side blevet afleveret en omfattende statusrapport om den indledende opfølgning af UNCED til FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling (CSD) på dennes første møde i New York i juni 1993. En genpart af denne rapport tilgår direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, 3-432 (juni 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2186/93
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. juli 1993)
(94/C 234/75)

Om: EF's holdning til udtalelserne fra Bolivias præsident

De seneste udtalelser fra Bolivias præsident Jaime Paz Zamora, hvori han omtaler USA's nye regerings manglende interesse for Latinamerika, må i det mindste siges at stå i modsætning til det, der er Det Europæiske Fællesskabs ægte og oprigtige interesse over for Latinamerika.

I forbindelse med en behandling af Latinamerikas øgede regionale betydning set i en geopolitisk sammenhæng er det på sin plads at fremhæve og vurdere, på hvilke punkter Latinamerika kan være af betydning for EF's udenrigspolitik og følgelig at tilpasse de instrumenter, med hvilke man forsøger at retfærdiggøre og strukturere den nye EF-dimension i forholdet til Latinamerika, vel vidende at den nye amerikanske regerings manglende interesse kan modvirkes med en mere beslutsom fællesskabsindsats i området.

Kan Kommissionen oplyse, om den via sin udenrigspolitiske kommissær har noteret sig den bolivianske præsidents udtalelser om dette emne, og om disse har fået den til at overveje omfanget af EF's interesse i området med en vurdering af eventuelle følger af en større EF-rolle i det latinamerikanske område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(14. december 1993)

Kommissionen har i adskillige år været bevidst om betydningen af at konsolidere de politiske og økonomiske

forbindelser med landene i Latinamerika og har handlet i overensstemmelse hermed. Kommissionen har således ført en stadig mere aktiv politik over for de latinamerikanske lande, især på følgende områder:

De politiske forbindelser med Latinamerika er blevet styrket i kraft af San José-dialogen og dialogen med Rio-gruppen og

— der er undertegnet aftaler om gensidig anerkendelse med regionale institutioner som f.eks. Aladi, Mercosur, Junac, Sela og OAS

— der er i Kommissionen oprettet et direktorat, der udelukkende skal beskæftige sig med forbindelserne med Latinamerika. Desuden er der blevet åbnet flere delegationer i de sydamerikanske landes hovedstæder (i løbet af de sidste tre år er der åbnet fire i henholdsvis Montevideo, Buenos Aires, Lima og Bogota).

De handelsmæssige forbindelser er blevet styrket i kraft af

— tilståelsen inden for rammerne af Uruguay-runden af visse indrømmelser for tropiske produkter, hvilket har særlig betydning for den latinamerikanske eksport. Endvidere vil de landbrugsmæssige indrømmelser, som de sidste GATT-forhandlinger resulterede i, fremme den latinamerikanske eksport til Europa og resten af verden

— Fællesskabets tilståelse af GSP-ordningen (den generelle præferenceordning) til de fattigste lande i Andespagten og Mellemamerika for at hjælpe dem med henholdsvis narkotikabekæmpelsen og genopbygningsarbejdet.

Udviklingssamarbejdet er blevet udvidet, navnlig på følgende områder:

— det finansielle og tekniske samarbejde i form af tilskud beløber sig for perioden 1991-1995 til 1 000 mio. ecu, hvilket er en forøgelse på 100% i forhold til de fem foregående år. Fødevarerhjælpen og den humanitære bistand beløber sig til 300 mio. ecu

— der er indgået samarbejdsaftaler med Argentina, Chile, Uruguay og Paraguay. De eksisterende samarbejdsaftaler er blevet fornyet (aftaler af tredje generation), idet der lægges vægt på at fremme den private sektor og de europæiske investeringer i regionen samt lette teknologioverførslen

— for første gang kan EIB i kraft af en nylig aftale yde støtte til Latinamerika for et beløb på 250 mio. ecu om året.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2190/93

af José Lafuente López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juli 1993)

(94/C 234/76)

Om: EF-pavillon for regionsturisme på internationale turistmesser

Deltagelse i de særlige turistmesser betragtes stadig af fagfolk, der skal forsøge at trække turister til deres stande, som et vigtigt led i arbejdet på at øge det udbytte, som denne sektor kan bibringe den pågældende EF-region.

Udgifterne til en sådan deltagelse bliver dog til tider alt for store, og derfor er deltagelse i turistmesser inden for og uden for Det Europæiske Fællesskab kun dækket i de tilfælde, som betragtes som uomgængelige. Dette har fået turistkampagneledere fra forskellige dele af Fællesskabet til at opkaste tanken om at deltage i de vigtigste internationale turistmesser ved til den enkelte lejlighed at danne en organisation, der skal bistå dem, så de kan præsentere sig på en samlet udstillingspavillon, hvilket vil indebære en betydelig nedsættelse af udgifterne og en potentiel stigning af antallet af besøgende fra alle fire verdenshjørner.

I denne sammenhæng er det blevet påpeget, at turistkontorerne i de forskellige regioner i EF's medlemsstater måske kunne deltage samlet i en enkelt udstillingspavillon, under protektion af Det Europæiske Fællesskab, som kan stå for en sådan pavillon og lade den indgå i det turistfremmende arbejde, som Kommissionen udfører.

Vil Kommissionen være parat til at overveje muligheden for med en EF-pavillon på internationale turistmesser at fremme turismen i EF's forskellige regioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vanni d'Archirafi**

(16. december 1993)

Fællesskabet kan inden for rammerne af EF-handlingsplanen for turisme (Rådets afgørelse 92/421/EØF) ⁽¹⁾ yde støtte til pilotprojekter, der har til formål at gøre fremstød for Europa som turistmål i fjerne udviklingslande.

I denne forbindelse henhører fremme af turismen i visse regioner i Europa i henhold til subsidiaritetsprincippet ikke under Fællesskabets kompetence.

Hvis Fællesskabets regioner i forbindelse med internationale turistmesser skulle blive enige om at deltage med en enkelt

udstillingsstand, kan Kommissionen overveje at sponsorere initiativet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2193/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juli 1993)

(94/C 234/77)

Om: Økonomisk støtte fra EF til »de besatte områder«

Efter den 27. maj 1993 under mødeperioden i Strasbourg at have hørt Kommissionens næstformand Manuel Marín tale om den økonomiske støtte til de af Israel besatte områder vil jeg gerne have mere detaljerede oplysninger om de vigtigste dele af denne støtte — eksport, genopbygning af huse, flygtninge osv. — så også jeg kan få indblik i en sag, der i øvrigt er næsten fuldstændig ukendt i den europæiske offentlighed.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(23. november 1993)

1. EF's bistand til de besatte områder kan opdeles i fire kategorier:

- i) Flygtningehjælp, som ydes via UNWRA. Denne tager for det meste form af bidrag til UNWRA's budget og går til uddannelses-, sundheds- og fødevarerprogrammer. I perioden 1971-1992 udbetaltes der 518 mio. ecu hertil. Hjælpen går til alle flygtninge, dvs. også til flygtninge uden for de besatte områder. Disse udgør omkring 62 % af det samlede antal flygtninge, og støtten i denne kategori til de besatte områder var på 197 mio. ecu i tidsrummet 1971-1992.

Man forhandler for tiden om en ny konvention for 1993-1995. Den forventes undertegnet i løbet af 1993 og indebærer en forøgelse af EF's bidrag til UNWRA.

- ii) Hjælp, som finansieres sammen med europæiske ikke-statslige organisationer. I 1979-1992 ydede EF i alt 12,6 mio. ecu hertil, dvs. 38,4 % af det beløb på 32 mio. ecu, der krævedes til finansiering af de pågældende projekter.

- iii) Direkte udviklingsstøtte, der ydes på grundlag af budgetkonto B7-406 og B7-701. Denne androg i 1991 70 mio. ecu (heri iberegnet 60 mio. ecu i særstøtte) og i 1992 17 mio. ecu (heri iberegnet 5 mio. ecu i særstøtte). Dette tal bliver for 1993 på 15 mio. ecu. De

samlede bevillinger, der er ydet over disse konti, bliver 119 mio. ecu for perioden 1987-1993.

I disse kategorier ydes der støtte navnlig inden for følgende områder:

— mindre projekter og foranstaltninger med beskæftigelsesfremmende sigte inden for landbrugs-/industriektoren — herunder støtte til foranstaltninger inden for landbrugssektoren med det formål at opnå større selvforsyning med fødevarer

— uddannelse/videreuddannelse, navnlig med fagligt og erhvervsorienteret sigte

— fremme af lokale palæstinensiske institutioner, herunder arabisk administrerede kommuner, universiteter og læreanstalter, erhvervsfaglige organisationer mv. Dette skal ske ved at etablere kontakt med tilsvarende institutioner i EF, videreuddannelse i selve landet og seminarer

— den private palæstinensiske sundhedssektor.

- iv) Hjælp med henblik på at fremme direkte palæstinensisk eksport fra de besatte områder til EF's marked. Dette blev en reel mulighed i 1988 takket være pres fra Europa-Parlamentet, som reagerede på et kommissionsinitiativ. EF finansierer to landbrugseksporter: en for Gaza-området og en for Vestbredden. Eksportens omfang blev femdoblet fra første til anden sæson. I tredje sæson var der et fald som følge af Golfkrigen. Eksporten i fjerde sæson lå også lavt som følge af det dårlige vintervejr. Udsigterne for femte sæson (1992/93) er ikke meget bedre, selvom EF i stort omfang har ydet kortfristede eksportlån. Der gør sig stadig logistiske problemer gældende, hvilket gør eksporten mindre konkurrencedygtig, og eksportniveauet har således også været lavt i den seneste sæson.

EF nedsatte med virkning pr. 1. januar 1993 importafgiften på visse palæstinensiske landbrugsvarer til nul.

2. Ud over ovenstående er der ydet nødhjælp og særstøtte:

— I februar 1990 blev der gennem UNWRA ydet 370 000 ecu til behandling af tilskadekomne (ofre for intifada'en). I maj 1990 blev der gennem MSF og UNWRA ydet 500 000 ecu i medicinsk støtte efter Rishon Lezion massakren og de derpå følgende begivenheder. Alene i 1991 og 1992 godkendte man 13,79 mio. ecu med henblik på ydelse af særlig fødevarebistand gennem UNWRA (i alt 14,47 mio. ecu). I december 1990 godkendte EF, at der gennem Røde Kors ydedes 4,5 mio. ecu i nødhjælp til dækning af private palæstinensiske hospitalers løbende omkostninger.

— I 1992 godkendte EF et bidrag på 5 mio. ecu til finansiering af palæstinensiske hospitalers løbende omkostninger. Dette beløb udbetales i 1993/94. I

december 1992 godkendte EF et beløb på 936 000 ecu, som skulle anvendes til UNWRA's uddeling af 6 000 tons hvedemel til Gaza-flygtninge. Hertil kom, at der i juni 1993 blev ydet hjælp i form af 6 000 tons hvedemel, 600 tons ris og 600 tons sukker til flygtninge og ikke-flygtninge i Gaza-området (2,45 mio. ecu i særlig fødevarestøtte i 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2200/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juli 1993)

(94/C 234/78)

Om: Uddannelseskrav for personalet i civil luftfart

Et vigtigt aspekt i den forbindelse er JAR65 (uddannelseskrav for personalet). Der er endnu ikke enighed herom. Efter AEI's opfattelse begynder garantien for et højt sikkerhedsniveau med en god personaleuddannelse.

AEI ønsker et standardiseret vedligeholdelsesdiplom-niveau, som er ens i alle lande, og som kontrolleres af JAA, staten eller RLD (Rijksluchtvaartdienst/statens luftfartsvæsen). Kun på denne måde kan man skabe tilstrækkelig sikkerhed for et godt uddannelsesniveau. Hvis dette overlades til anerkendte selskaber, vil uddannelseskravene blive afpasset efter økonomiske op- og nedture. Uddannelsesniveauet vil dermed komme til at influere på personalekruteringen.

AEI går stærkt ind for, at uddannelsen overlades til statsanerkendte skoler (JAR147).

Endvidere ønsker AEI beskyttelse af det nuværende tekniske personale og de uddannelseskrav, der gælder for dette, samt et basisniveau for alle kategorier af teknisk personale.

Med hensyn til uddannelserne må myndighederne i højere grad kontrollere og holde øje med niveauet. En eksamen kontrolleret af myndighederne vil være den bedste måde at sikre dette på. I øjeblikket ser det ud til, at JAA i højere grad ønsker at overlade dette til selskaberne. Finder Kommissionen dette i orden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(7. december 1993)

Den rigtige uddannelse af vedligeholdelsespersonalet er et vigtigt element med hensyn til at sikre sikkerhedsniveauet i forbindelse med lufttransport. I denne henseende anser Kommissionen de standarder, der er ved at blive etableret i JAR 65, for at være hensigtsmæssige.

Spørgsmålet om kontrol med overholdelsen af disse standarder for at sikre, at de fortsat opfylder de krævede niveauer, er meget vigtigt, og i sidste ende vil denne opgave påhvile medlemsstaternes nationale luftfartsmyndigheder, enten direkte i forbindelse med nationale uddannelsesprogrammer eller uddannelsesorganisationer, eller indirekte gennem overvågning af godkendte vedligeholdelsesorganisationer i tilfælde af uddannelsesordninger inden for selskaberne. I alle tilfælde skal uddannelsen opfylde kravene i JAR 65.

Det vil blive JAA's rolle om nødvendigt med støtte fra EU's lovgivningsinstrumenter at sikre sammenhængen i standarderne mellem medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2223/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juli 1993)

(94/C 234/79)

Om: Tobaksproducenterne i Rodopi amt

Som bekendt ligger Rodopi amt i Fællesskabets dårligst stillede og mindst udviklede region — Thraki — og er stillet over for specifikke og akutte økonomiske og sociale problemer. Tobaksproduktion er den eneste indtægtskilde og finder sted på små og opsplittede jordlodder.

I Rodopi amt har 167 producenter, der udelukkende dyrker tobak, protesteret, fordi deres produktion, der udgør 250 tons og er deres eneste indtægtskilde, ikke er blevet afsat siden 1991.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den vil iværksætte for at yde indkomststøtte til et så væsentligt antal producenter i dette særligt sårbare og mindst udviklede område i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(30. november 1993)

Siden 1991-høsten har det i den fælles markedsordning for råtabak været fastsat, at der skal være underskrevet en dyrkningskontrakt med den virksomhed, der foretager den første forarbejdning, for at der kan gives adgang til de fordele, som er fastsat ved markedsordningen. Forpligtelsen er indført i EF-bestemmelserne, for at Fællesskabets produktion kan blive bedre tilpasset markedsbehovet.

I det operationelle program, der gennemføres i Østmakedonien/Thraki, er der fastsat en foranstaltning, der gælder omlægning af et vist tobaksareal, og som tobaksdyrkerne kunne drage fordel af.

I øvrigt ønsker Kommissionen at bekræfte, at den inden for partnerskabet og som led i den kommende programmering af strukturfondene er rede til at undersøge ethvert forslag, som medlemsstaten og den berørte region fremsætter om en indsats, der vil kunne fremme produktionens omstrukturering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2239/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1993)

(94/C 234/80)

Om: Mobile forbrændingsanlæg på lastbiler

Det spanske selskab Seguridad Ecologica har indført mobile forbrændingsanlæg til hospitaler i form af lastbiler, som er udstyret med forbrændings- og post-forbrændingsanlæg, som fjerner affald ved 1 000 °C, og som teoretisk set eliminerer dioksin gennem en proces med kemisk iltning. Forbrændingen skulle på ti minutter fjerne virus og bakterier.

I betragtning af at forbrændingsanlæg på skibe er blevet forbudt, hvorledes agter Kommissionen da at intervenere for at kontrollere de mobile forbrændingsanlæg på biler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(22. november 1993)

Fællesskabet råder ikke over særlige bestemmelser vedrørende de omtalte mobile forbrændingsanlæg, der er installeret på lastbiler og bestemt til sygehuse. For øjeblikket henhører sådanne anlæg udelukkende under de enkelte landes lovgivning. Skulle sådanne mobile forbrændingsanlæg vinde udbredelse i EU, vil Kommissionen i givet fald blive nødsaget til at tage problemet op til fornyet overvejelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2248/93

af Yves Frémion (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1993)

(94/C 234/81)

Om: Manglende transparens, hvad angår virksomheden i de enheder, der beskæftiger sig med »Borgernes Europa«

1. Kan Kommissionen give en detaljeret redegørelse for arbejdsprioriteringen for 1993 og 1994 i følgende enheder i

GD X, Direktorat C: enhed 2, »Borgernes Europa: koordinering og ungdomskampagner«, enhed 3: »Borgernes Europa: information om kvindespørgsmål«, enhed 4, »Borgernes Europa: informationskampagner, offentlige foranstaltninger og sportsarrangementer« samt enhed 5, »Borgernes Europa: landbobefolkninger og miljøspørgsmål«?

2. Kan den levere en udførlig liste over de begivenheder og aktiviteter (herunder konferencer og undersøgelser), som disse enheder har støttet i 1991 og 1992, og om muligt i 1993, med angivelse af det nøjagtige beløb for hver aktion?

Hvor meget beløber den samlede støtte fra disse enheder sig til i alt?

Hvilke budgetposter er der tale om?

3. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor disse finansieringsmuligheder aldrig offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*?

Mener den ikke, at denne praksis bestående i at yde midler til personer, som det er lykkedes at modtage oplysninger om denne støtte gennem personlige kontakter, eller som kan betale en rådgiver, i høj grad strider mod principperne om gennemsækelighed og demokrati, og at det kun tjener til at øge befolkningens modvilje mod Fællesskabet?

Findes der virksomhedsberetninger?

Har Kommissionen planer om at forbedre gennemsækeligheden fremover?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(22. november 1993)

De kontorer i GD X, der beskæftiger sig med »Borgernes Europa«, har til opgave at gøre offentligheden bekendt med de europæiske samarbejdsbeftrelser, EU-institutionernes funktion og Fællesskabets politikker. Det er deres primære opgave at sørge for, at borgerne i Fællesskabet får de oplysninger, de har brug for for at kunne leve op til deres politiske ansvar som vælgere og skatteydere både ved valgene til Europa-Parlamentet og ved de nationale, regionale og lokale valg.

GD X-kontorerne aktiviteter, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er rettet mod forskellige dele af offentligheden. Kommissionen stiller de pågældende sager til rådighed for det ærede parlamentsmedlem, da det ikke anses for praktisk at offentliggøre dem, dels på grund af omfanget, dels fordi de er meget forskelligartede og heterogene (offentlige foranstaltninger og konferencer, seminarer og undersøgelser m.v.). Det er ofte på foranledning af medlemmer af Europa-Parlamentet, at Kommissionen giver sin støtte (generelt af moralsk art eller i form af beskeden finansiel støtte) til bestemte initiativer.

Kommissionens repræsentationer i medlemslandene bruger mellem 20-25 % af deres budget til foranstaltninger i forbindelse med »Borgernes Europa«, og som i høj grad gennemføres i samarbejde med disse. Det samlede beløb til sådanne aktiviteter tages fra budgetposter i kapitel 30 og nåede i 1991 op på 6 750 804 ecu, i 1992 på 6 719 239 ecu og i 1993 på 6 161 000 ecu.

Kommissionen er ikke af samme opfattelse som det ærede parlamentsmedlem, med hensyn til om administrationen af de pågældende aktiviteter er gennemsækelig. Offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* anses ikke for praktisk i betragtning af de relativt ubetydelige beløb, der anvendes til individuelle projekter. De øvrige institutioners udgifter til information, herunder Parlamentets, skal heller ikke offentliggøres. Afgørelser vedrørende de vigtigste rammeprogrammer og EU's budget offentliggøres dog i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Man er for øjeblikket i gang med en omorganisering af GD X. Dette sker, fordi Kommissionen ønsker at tilfredsstille de europæiske borgers informationsbehov og at sikre, at de finansielle midler anvendes bedst muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2265/93

af Gordon Adam (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/82)

Om: Forudgående meddelelse om programmer til reduktion af produktionskapaciteten i kulsektoren

Kan Kommissionen bekræfte, at EKSF's beslutning nr. 22/66 af 16. november 1966 om oplysninger fra kul- og stålvirksomhederne om deres investeringer⁽¹⁾ stadig er gældende?

Kommissionen bedes i forbindelse med lukningen af miner i Det Forenede Kongerige for nylig bekræfte, at der blev givet alle oplysninger og forudgående meddelelse om lukningerne som krævet i ovennævnte beslutning.

⁽¹⁾ EFT nr. 219 af 29. 11. 1966, s. 3728/66.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(5. november 1993)

Kommissionen kan bekræfte, at EKSF's beslutning nr. 22/66 stadig er gældende. I artikel 6 i denne beslutning er det

fastsat, at »enhver virksomhed inden for Fællesskabets kulminedrift og jern- og stålindustri skal give Den Høje Myndighed meddelelse om de programmer, som medfører en begrænsning af produktionskapaciteten med hensyn til en eller flere af de i bilag I i traktaten nævnte varer«.

Med hensyn til de nylige minelukninger, som det ærede medlem henviser til, har Kommissionen henvendt sig til de pågældende virksomheder for at få suppleret de foreliggende oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2287/93

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/83)

Om: Programmer til bevaring af den kulturelle arv og den arkitektoniske kulturarv

I betragtning af den kulturelle arvs og den arkitektoniske kulturarvs store betydning for medlemsstaternes kulturelle identitet, og da handlingsprogrammerne er utilstrækkelige og uden egentlig virkning på grund af deres manglende koordination, bedes Kommissionen angive alle de projekter, der i Spanien er blevet godkendt inden for rammerne af KALEIDOSKOP-programmet og i forbindelse med bevaring af kulturarven, samt hvordan de er blevet finansieret.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(22. november 1993)

Kommissionen er klar over, at der er brug for en ny referenceramme, hvis Fællesskabets indsats på kulturområdet skal kunne struktureres bedre og gøres mere sammenhængende.

Det var da også med henblik herpå, at kulturministrene den 12. november 1992 vedtog et sæt retningslinjer for den fremtidige fælles indsats. Retningslinjerne skal danne grundlag for en politik, der sætter borgerne i centrum og fremmer dialogen mellem Fællesskabet og de forskellige aktører på kulturområdet.

Hvad angår KALEIDOSKOP-programmet og programmet for bevarelse af den bygningskulturelle arv, så offentliggør Kommissionen hvert år gennem pressemeddelelser resultaterne af disse programmer samt en fortegnelse over de projekter, der har modtaget støtte. Pressemeddelelserne for årene 1992 og 1993 vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Spanske projekter i forbindelse med programmet for bevarelse af den bygningskulturelle arv modtog i 1992 330 000 ecu og i 1993 286 800 ecu. For KALEIDOSKOP-programmets vedkommende skal der erindres om, at for at et program skal kunne støttes, skal mindst tre medlemsstater deltage i dets tilrettelæggelse og gennemførelse. Derfor kan beløbsangivelserne kun blive omtrentlige. Men projekter, der var præsenteret af spanske initiativtagere, modtog i 1992 145 000 ecu og i 1993 300 000 ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2337/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/84)

Om: Udarbejdelsen af en europæisk mediekodeks

Kan Kommissionen oplyse, om der inden for den nærmeste fremtid vil blive udarbejdet en europæisk mediekodeks for forlæggere, udgivere og journalister, der skal stipulere de grundlæggende journalistiske principper, der er nødvendige for at sikre den faglige etik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. november 1993)

Under hensyntagen til princippet om ytringsfrihed og til de forskellige nationale holdninger til spørgsmålet om etik inden for journalistik, mener Kommissionen, at dette spørgsmål først og fremmest må behandles af journalisterne selv eller, om nødvendigt, af medlemsstaterne.

På baggrund af EF's kompetence og af nærhedsprincippet har Kommissionen ikke til hensigt at foreslå nogen tiltag på EF-plan inden for dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2418/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/85)

Om: Lossepladser

De deponeringspladser, hvor der især f.eks. deponeres affald fra kemiske fabrikker, medfører omfattende skader

for folkesundheden gennem forurening af vandforsyningen og ødelæggelsen af flora og fauna i de omkringliggende områder. Kan Kommissionen oplyse, om den mener, at der omgående skal iværksættes en EF-aktion på dette område, og om den selv agter at træffe foranstaltninger i den forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(22. november 1993)

Det ærede medlem henvises til forslaget til Rådets direktiv om deponering af affald ⁽¹⁾, der er ændret som følge af Europa-Parlamentets ⁽²⁾ udtalelse, og som for øjeblikket er til behandling i Rådet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 190 af 22. 7. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. C 212 af 5. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2433/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/86)

Om: Fastsættelse af støtte til reparation af fiskenet

Agter Kommissionen med henblik på at støtte fiskerierhvervet at undersøge fastsættelsen af støtte til reparation af net, som er blevet ødelagt af delfiner, sæler, skildpadder og de i almindelighed beskyttede arter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(23. november 1993)

Kommissionen mener ikke, at der kan ydes EF-støtte til reparation af fiskenet som led i den strukturstøtte, der ydes i henhold til forordning (EØF) nr. 4028/86 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2499/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/87)

Om: Begrænsning af problematiske tobakssorter i Grækenland

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor de græske myndigheder ikke har foretaget en drastisk begrænsning af de problematiske tobakssorter og erstattet dem med mere hensigtsmæssige sorter ved udnyttelse af de muligheder, som forordning (EØF) nr. 1096/88 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 768/89 ⁽²⁾ og kompensationsordningerne som følge af GATT frembyder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(18. november 1993)

Kommissionen kan vanskeligt besvare et spørgsmål, som snarere vedrører de græske myndigheder.

Det er Kommissionens opfattelse, at de to forordninger, der omtales af det ærede medlem, har forskelligt formål og kun i anden række omfatter muligheden for at omlægge tobaksproduktionen til mindre problematiske sorter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2526/93
af Mario Melis (ARC), Andrea Raggio (PSE) og
Virginio Bettini (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/88)

Om: Cartiere Burgo-selskabets misbrug af dominerende stilling

Det italienske marked for produktion og afsætning af hvidt papir til telefonbøger domineres af Cartiere Burgo-selskabets faktiske monopol.

Seat-Stet (der i hovedsagen er et statsligt selskab) er som eneindehaver af retten til at yde tjenesteydelser inden for telefonområdet den eneste aftager af denne slags papir.

Monopolet skyldes det forhold, at Cartiere Burgo-selskabet har benyttet sin økonomisk og juridisk dominerende stilling til at overtage den del af produktionen, som selskabet Arbatax, der på det tidspunkt blev ledet af den samme

bestyrelse som Cartiere Burgo, tidligere leverede til Seat-Stet.

Monopolet påvirker en betydelig del af det fælles marked (for det italienske markeds vedkommende hele sektoren) og medfører negative virkninger for forbrugerne (en prisstigning på 100 lire pr. kg i forhold til Arbatax' pris) og den økonomiske og sociale situation i et stort regionsområde under mål nr. 1 (delvis arbejdsløshed og risiko for afskedigelse af de ansatte i Arbatax som følge af indstilling af aktiviteterne).

Den begrænsede efterspørgsel efter papir til de gule sider (der ikke produceres i Italien) på det internationale marked har ingen indflydelse på Cartiere Burgo-selskabets misbrug af sin dominerende stilling.

Finder Kommissionen under hensyntagen til EØF-traktatens artikel 86 ikke, at der bør rettes henvendelse til den italienske regering med henblik på at genskabe betingelserne for et frit marked og på ny give papirvirksomheden Arbatax (og enhver anden interesseret virksomhed) mulighed for i overensstemmelse med den frie konkurrences principper at tilbyde det overvejende statsligt ejede selskab Seat-Stet de leverancer, der i dag leveres af Cartiere Burgo-monopolet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(26. november 1993)

Kommissionen har taget til efterretning, hvordan situationen er på markedet for produktion og afsætning af hvidt papir til telefonbøger i Italien.

En gennemgang af sagen vil gøre det muligt at få bekræftet, om der er tale om misbrug af en dominerende stilling og i givet fald fastslå, om det vil være hensigtsmæssigt, om konkurrencemyndighederne griber ind på fællesskabsplan eller på nationalt plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2548/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/89)

Om: Beskyttelsen af Pinios-floden i Larisas departement

Pinios-floden er ikke længere en livskilde for Larisa. Forureningen med by- og industrispildevand samt det drastiske fald i vandmængden har forvandlet floden til et alvorligt forurenede vandløb. Allerede sidste år ophørte Larisa med at hente vand fra floden, mens det kun lige akkurat lykkedes for de 5 000 landbrugsbedrifter at sikre sig lidt vand til afgrøderne.

Eftersom landbrugsproduktionen er i alvorlig fare for at gå i stå, foreslår organisationen for forbedring af jordbunden omkring Pinios at opføre de nødvendige dæmninger, men dette forslag har endnu ikke vundet genklang hos de græske myndigheder. Har Kommissionen mulighed for at støtte Grækenland økonomisk med henblik på at bekæmpe forureningen og generelt at beskytte Pinios-floden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(18. november 1993)

Kommissionen minder det ærede medlem om, at det først og fremmest påhviler medlemsstaterne selv i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og reglen om, at »forureneren betaler«, at finansiere de nødvendige anlæg til forureningsbekæmpelse og bevarelse af naturressourcerne.

Departementet (Nomos) Larissa er et område, der er berettiget til at modtage støtte fra såvel strukturfondene som Samhørighedsfonden, og Kommissionen vil derfor også særlig opmærksomt gennemgå ethvert projekt, som måtte blive forelagt den af de hellenske myndigheder med henblik på støtte fra disse finansieringsinstrumenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2562/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/90)

Om: Vaskemidler

1. I hvilken størrelsesorden markedsføres der inden for EF vaskemidler, der indeholder enzymer fremstillet ved gensplejsning?
2. Hvilke garantier findes der for, at disse vaskemidler opfylder bestemmelserne i Rådets direktiv 90/220 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer?
3. Er der for disse produkter udført en vurdering af indvirkningen på miljøet?

Disponerer Kommissionen over oplysninger over den kort-, mellem- og langfristede indvirkning af disse vaskemidler på naturen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(29. november 1993)

Der fremstilles mange forskellige typer enzymer ved hjælp af genetisk modificerede mikroorganismer, det gælder også

dem, der tilsættes vaskemidler. Da disse enzymer imidlertid ikke indeholder eller består af levende organismer, omfattes de ikke af Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽¹⁾.

Kommissionen har ingen oplysninger om, hvor mange af vaskemidlerne på Fællesskabets marked der indeholder enzymer, som er fremstillet ved hjælp af genetisk modificerede mikroorganismer.

Kommissionen har imidlertid oplysninger om vaskemidlernes miljøpåvirkning i almindelighed, det gælder især de bestanddele, der giver anledning til miljøproblemer, f.eks. fosfater. Kommissionen har dog ingen oplysninger om, hvilken indflydelse enzymer, der fremstilles ved hjælp af genetisk modificerede organismer og benyttes i vaskemidler, har på miljøet, da de hidtil ikke har givet anledning til miljøproblemer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2563/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/91)

Om: Zinkminen i Tipperary, Irland

1. Har Kommissionen kendskab til de planer, som en amerikansk virksomhed har udarbejdet med hensyn til etablering af en stor zinkmine i Tipperary i Irland?
2. I bekræftende fald hvor er den planlagte mines nøjagtige beliggenhed?
3. I hvilket omfang foreligger der konkrete planer med hensyn til anlæggets art, infrastrukturforanstaltningerne samt rensningsanlæg?
4. Hvornår skal minen sættes i gang?
5. Hvilke grundlæggende data foreligger der med hensyn til forventet produktion, vandforbrug og lignende?
6. Hvordan vil vandbehovet blive dækket?
7. Hvilke miljøkrav henholdsvis miljøforanstaltninger indgår i planerne (f.eks. med hensyn til vandforurening)?
8. Er der planlagt en høringsprocedure eller lignende?
9. Hvor mange arbejdspladser vil der blive skabt?
10. Har Kommissionen kendskab til de indvendinger, som der allerede er gjort mod denne plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(22. november 1993)

1. & 2. Sagen drejer sig om et mineprojekt til udvinding af bly og zink i Lisheen i Grevskabet Tipperary. Aktionærerne er »Chevron Mineral Corporation« med 52,5 % og »Ivernia West Plc« med 47,5 %. Tilladelserne administreres af Chevron.

3. Gennemførlighedsundersøgelsen blev påbegyndt i april 1992 og ventes ikke afsluttet inden udgangen af 1994. Derfor foreligger der endnu ikke data vedrørende anlægget, infrastrukturen og behandlingsanlægget.

4. Der er ikke meddelt nogen dato.

5. Der foreligger ingen præcise oplysninger. Der tales dog om en årsproduktion af størrelsesordenen 1,2 mio. tons bly/zinkmineral, som giver mulighed for at producere 250 000 tons zink og 40 000 tons bly.

6. Dette problem er en del af den igangværende gennemførlighedsundersøgelse.

7. & 8. En undersøgelse af de miljømæssige virkninger er næsten afsluttet og skulle foreligge ved udgangen af 1993. Derefter vil virksomhederne være i stand til at anmode om en lokalplantilladelse og en minekoncession fra staten. Før end lokalplantilladelsen gives, skal ansøgeren acceptere alle de betingelser, der er anført i den nævnte tilladelse. Før end minekoncessionen udstedes, skal de irske myndigheder via en miljøvurdering sikre sig, at det planlagte projekt harmonerer med miljøkravene.

9. Ved fuld produktion vil der kunne blive tale om over 500 ansatte i denne virksomhed.

10. Såvidt det er Kommissionen bekendt, er der indtil nu ikke rettet nogen indvendinger mod dette projekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2580/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/92)

Om: Ratificeringen af Genève-konventionen om flygtninge af 1951

Kan Kommissionen oplyse, om samtlige EF-lande har ratificeret Genève-konventionen om flygtninge af 1951?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(2. december 1993)

Alle Fællesskabets medlemsstater har ratificeret Genèvekonventionen af 1951 og dens tilhørende New York-protokol af 1967.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2581/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/93)

Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet

Under henvisning til beslutning af Roth (B3-469/93) om drabet på repræsentanter for menneskerettighedsorganisationen i Tyrkiet bedes Kommissionen besvare følgende: Hvad var resultatet af Kommissionens undersøgelse, hvis formål var at opklare drabene? Nyder repræsentanterne for menneskerettighedsbevægelsen i dag særlig beskyttelse fra de tyrkiske myndigheders side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek
(20. december 1993)

Det tilkommer ikke Kommissionen at foretage undersøgelser som den, det ærede medlem nævner.

De tyrkiske myndigheder er fuldt ud bevidste om den betydning, EU og dens medlemsstater tillægger retsstaten, fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og de forpligtelser, som Tyrkiet har påtaget sig i henhold til CSCE, Europarådet og FN's konventioner.

Kommissionen følger fortsat situationen i dette land på nært hold, ud fra de forpligtelser, den tyrkiske regering har påtaget sig for at forbedre menneskerettighedssituationen i landet, og udtrykker håbet om, at de tyrkiske myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger herfor.

De værdifulde og modige bidrag til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, som de ikke-statslige organisationer giver, bidrager meget til individets beskyttelse og fremme af menneskerettighederne i almindelighed. Som følge deraf beklager Kommissionen, at forsvarerne af menneskerettighederne alt for ofte er de første ofre for den vilkårlighed, de gør opmærksom på.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2349/92

af François Guillaume (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1992)
(94/C 234/94)

Om: Harmonisering af guldindholdet i smykker i EF

I Frankrig fremstiller og markedsfører juvelerer og guldsmede smykker med et garanteret guldindhold på 18 karat. Smykkerne attesteres på nationalt plan ved en streng og effektiv statskontrol og med et ørnehovedmærke, som garanterer guldindholdet.

I andre EF-medlemsstater kan der fremstilles og sælges guldsmykker af 9 karat eller 14 karat.

Påtænkes der en harmonisering af normerne for fremstilling og markedsføring af smykker? Vil det ske ved en EF-beslutning eller ved en faglig aftale om indbyrdes tilnærmelse?

Hvilke garantier får forbrugeren for guldindholdet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-568/93

af Christine Oddy (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(31. marts 1993)
(94/C 234/95)

Om: Kontrolstempler

Hvordan vil Kommissionen sikre en hensigtsmæssig kvalitetskontrolordning ved en harmonisering af kontrolstemplerne for guld, sølv og platin i EF?

Vil Kommissionen sikre, at den britiske kontrolordnings høje kvalitet ikke undergraves?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-655/93

af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. april 1993)
(94/C 234/96)

Om: Direktiv om ædle metaller

Kan Kommissionen med hensyn til et direktivforslag om ædle metaller oplyse, hvorvidt der i dette direktiv vil indgå bestemmelser om et kvalitetssikringssystem eller fyldestgø-

rende målemetoder? Finder Kommissionen ikke, at ædelmetalkontrollanter i Europa vil være under pres uden et sådant system? Kan Kommissionen oplyse, hvornår den agter at forelægge dette direktiv, og om den vil høre Europa-Parlamentet om dette anliggende?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2590/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/97)

Om: Ordning for ægthedsstempling og kvalitetskontrol af smykker og genstande af ædelmetaller

Under henvisning til:

1. at det britiske råd for ægtheden af guld- og sølvsmedeprodukter samt Edinburghs guldsmedeforening ikke er tilfredse med Kommissionens forslag til direktiv om harmonisering af ordningen for ægthedsstempling af ædelmetalprodukter, og
2. visse eksperters frygt for, at direktivet vil indeholde en ordning, der hverken indebærer nogen kvalitetsgaranti, nogen officiel mærkning foretaget af et kompetent organ eller bestemmelser vedrørende tekniske eksperters tilsyn og kontrol samt sikring af kvaliteten

bedes Kommissionen besvare følgende:

Agter den at revidere direktivforslaget på grundlag af de kritikpunkter, der anføres under punkt 2?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel E-2349/93, E-568/93,
E-655/93 og E-2590/93
(5. november 1993)

Kommissionen har i september 1993 vedtaget et direktivforslag om genstande af ædle metaller ⁽¹⁾ til forelæggelse for såvel Rådet som Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Formålet med forslaget er at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og garantere lovligheden af de kommercielle transaktioner.

Forslaget tager sigte på at harmonisere de væsentlige krav, der er begrundede ifølge artikel 36 i EØF-traktaten, på grundlag af resolutionen af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ⁽²⁾. Kravene vedrører særlig lødigheden, certificeringsprocedurerne og stempelingen.

Hvad angår certificeringsprocedurerne forslås der tre forskellige muligheder: Erklæring om overensstemmelse fra fabrikanten på grundlag af et godkendt kvalitetssikringssystem, erklæring om overensstemmelse fra fabrikanten under tilsyn fra et certificeringsorgan og verifikation af produkterne enkeltvis eller på et statistisk grundlag, foretaget af tredjepart. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at indføre alle procedurerne på deres område. De underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, hvilke organer der har fået til opgave at gennemføre de procedurer, der gælder på deres eget område. Fabrikanterne kan frit vælge, hvilken af procedurerne de vil benytte, da alle procedurer har samme gyldighed. I øvrigt tages der med de nævnte procedurer hensyn til de kontrolmetoder, der i forvejen anvendes i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 322, endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2593/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/98)

Om: Indførelsen af en europæisk medicinallovgivning

På baggrund af at Det Europæiske Fællesskab inden for rammerne af Europarådet har forpligtet sig til at indføre en europæisk medicinallovgivning, bedes Kommissionen oplyse følgende: Hvornår agter den at godkende de nødvendige foranstaltninger med henblik på indførelsen af en sådan lovgivning, herunder især hvad angår sikring af disse bestemmelsers fortrinnsstilling i forhold til andre tekniske bestemmelser? Hvornår vil den i samarbejde med udvalget om skabelse af en europæisk medicinallovgivning træffe de afgørelser, der er nødvendige for udarbejdelsen af de tekniske bestemmelser, der skal indgå i de nye direktiver på sundhedsområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(8. december 1993)

Kriterierne og procedurerne for godkendelse af lægemidler til mennesker og dyr samt adskillige andre vigtige aspekter af medicinallovgivningen er blevet harmoniseret i Fællesskabet. Medicinallovgivningen omfatter alle industrielt fremstillede lægemidler, herunder vacciner, lægemidler baseret på blod og radiofarmakoner. Kommissionen har bestræbt sig på uformelt at kodificere ikke blot de bindende bestemmelser (forordninger og direktiver), men ligeledes retningslinjer

vedrørende forsøg forud for markedsføring, en udtalelse til ansøgere om godkendelse og en detaljeret vejledning for god fremstillingspraksis, der er samlet i en flerbindssamling benævnt »Lægemiddellovgivningen i Det Europæiske Fællesskab«.

Kommissionen kunne senere påtænke at udarbejde en mere formel kodificering baseret på erfaringen fra andre sektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2598/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/99)

Om: Beskyttelse af ungdommen mod misbrug

En stor del af de unge ryger og drikker alkohol og kaffe, og en betydelig del er stofbrugere. Ifølge undersøgelser foretaget af narkotikacentret ved Aristoteles Universitetet i Thessaloniki og hygiejnelaboratoriet ved samme universitets medicinske fakultet omfattende over 1 600 unge i de sidste gymnasieklasser i Thessaloniki og Athen ryger 28,8 % af drengene og 26,7 % af pigerne systematisk (mere end en pakke om dagen), og de indtager store mængder koffein (mere end to kopper kaffe om dagen), mens 35,1 % af drengene og 17,5 % af pigerne indtager mere end to genstande mindst tre gange om ugen. Endelig indtager blandt de unge 14,1 % af drengene og 3,4 % af pigerne stoffer.

I betragtning af resultaterne af denne og mange lignende undersøgelser kan Kommissionen da oplyse, hvilke midler medlemsstaterne og EF benytter for at søge at beskytte ungdommen mod ovennævnte misbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn

(9. december 1993)

I erkendelse af, at det er nødvendigt at beskytte unge mod misbrug af skadelige stoffer, har medlemsstaterne udarbejdet politikker eller nationale programmer til fremme af sundhed og forebyggelse af indtagelse af tobak, alkohol og narkotika. Medlemsstaterne udviser en stadig større interesse for at samarbejde og koordinere deres indsats. Dette har gjort det muligt at gennemføre aktioner på fællesskabs-

plan med henblik på at fremme de unges vilje til ikke at indtage skadelige stoffer.

Med hensyn til tobak indgår aktionerne mod rygning som et afgørende element i de to handlingsplaner (1987-1989 og 1990-1994) under programmet »Europa mod Kræft«, der gennemføres i samarbejde med myndighederne og ikke-statslige organisationer i medlemsstaterne. De unge er en vigtig målgruppe for sådanne aktioner.

Også Fællesskabet søger at skabe et røgfrit miljø, som f.eks. via Rådets og sundhedsministrenes, forsamlet i Rådet, resolution om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang ⁽¹⁾, hvori medlemsstaterne opfordres til at indføre lovgivning eller andre metoder til at forbyde rygning i »skoler og andre bygninger, hvor børn og unge modtages eller indlogeres«, og »i bygninger, hvor der gives højere uddannelse og erhvervsuddannelse«.

Kommissionen forelagde i 1989 et forslag for Rådet til direktiv om forbud mod tobaksreklamer ⁽²⁾. Drøftelserne af dette forslag fortsætter under det belgiske formandskab ⁽³⁾.

Med hensyn til narkotika har Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, ud over de aktioner, der gennemføres på nationalt plan af medlemsstaterne, i 1986 vedtaget en resolution ⁽⁴⁾ om en samordnet aktion med henblik på at løse narkotikaproblemet i alle dets forskellige former, og via Udvalget for Bekæmpelse af Narkotikamisbrug har det været muligt at udarbejde en global og indbyrdes sammenhængende plan på europæisk niveau, der tjener til at koordinere de aktioner, der gennemføres i medlemsstaterne. Kommissionen bestræber sig på at fremme udvekslingen af erfaringer og oplysninger ved dels at lægge hovedvægten på forebyggelse, sundhedsundervisning og uddannelse, og dels ved at påtage sig revalideringen af narkomaner. Blandt de aktioner, der tjener til at koordinere den nationale indsats, kan nævnes Den Europæiske Narkotikauge (16. til 22. november 1992), hvor ca. 2 000 aktioner med unge som målgruppe blev indledt overalt i Fællesskabet.

Med hensyn til alkoholmisbrug har de fleste medlemsstater udarbejdet politikker, der primært sigter mod oplysning og undervisning af offentligheden, og også af særlige og sårbare målgrupper, f.eks. unge. På fællesskabsplan er tilsvarende aktiviteter blevet gennemført af Kommissionen og af forskellige organisationer, der har modtaget finansiel støtte fra Kommissionen. Disse aktiviteter bygger alle på resolutionen om forebyggelse af alkoholmisbrug, som Rådet vedtog den 29. maj 1986 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 189 af 26. 7. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. C 124 af 19. 5. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. C 129 af 21. 5. 1992.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 283 af 10. 11. 1986.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 184 af 29. 5. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2605/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1993)
(94/C 234/100)

Om: Brystkræft blandt kvinder på landet

Brystkræft rammer i højere grad kvinder på landet, i hvert fald i Grækenland. Undersøgelser viser, at græske landbokvinder oftere får brystkræft end kvinder i byerne og i bymæssig bebyggelse på grund af manglende oplysning om betydningen af forebyggelse og tidlig diagnosticering.

Ifølge konklusionerne fra en sygehusundersøgelse i Patras udgør kvinder på landet 37 % af sygdomstilfældene, kvinder i byerne 27 % og kvinder i bymæssig bebyggelse 36 %. Ovennævnte oplysninger blev offentliggjort på den tyvende græske sygehuskongres, som blev afholdt i Porto Karras i Chalkidiki, og undersøgelsen konkluderede, at størstedelen af ansvaret for den manglende orientering og oplysning af landbobefolkningen påhviler det offentlige sundhedsvæsen.

Agter Kommissionen i betragtning af disse resultater at rette henvendelse til de græske myndigheder om dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(10. november 1993)

Det ærede medlem henvises til den besvarelse, Kommissionen gav på skriftlig forespørgsel nr. 1890/93 ⁽¹⁾.

Det er en kendsgerning, at der er forskelle i fordelingen af brystkræft i land- og bybefolkningen. Hvad der betinger disse forskelle, er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt videnskabeligt begrundet. Det er derfor vanskeligt at anbefale specifikke foranstaltninger i denne sammenhæng.

Kommissionen har dog inden for rammerne af sit program om bekæmpelse af kræft etableret en integreret aktion til bekæmpelse af brystkræft, der foruden oplysning og påvirkning af offentligheden over den europæiske kodeks omfatter projekter til afsløring af brystkræft. Der gennemføres i øjeblikket i Grækenland to pilotprojekter, som dækker landzoner.

Kommissionen informerer regelmæssigt og systematisk de nationale myndigheder om de aktioner vedrørende oplys-

ning, påvirkning og konstatering af kræft, der gennemføres inden for rammerne af dette program, gennem Det Rådgivende Udvalg, hvor repræsentanter for det græske sundhedsministerium deltager. Desuden koordineres disse aktioner af det nationale græske koordineringsudvalg, som omfatter alle organer, der kan tænkes at bidrage til bekæmpelse af brystkræft i Grækenland.

⁽¹⁾ EFT nr. C 226 af 16. 8. 1994, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2130/93
af Leen van der Waal (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juli 1993)
(94/C 234/101)

Om: RTL 4's overtrædelse af EF's tv-direktiv

For tv-radiospredning i EF er der fastsat regler for reklame med det formål for øje bl.a. at modvirke konkurrenceforbrejninger (direktiv 89/552/EØF, artikel 18) ⁽¹⁾.

Som svar på spørgsmål i det nederlandske Andetkammer har den nederlandske minister d'Ancona erklæret, at Medienævnet i Nederlandene har konstateret, at den kommercielle tv-station RTL 4 permanent overtræder bestemmelserne i ovennævnte EF-mediedirektiv. Også den nederlandske organisation for radio- og tv-reklamer, Stichting Etherreclame (STER), har henledt opmærksomheden på RTL 4's overtrædelser.

Der er her tale om overskridelse af den maksimale periode på 20 % reklame pr. time. Tv-stationen lader heller ikke tilstrækkelig tid gå mellem to reklameblokke i et program. Endvidere gør RTL 4 sig til stadighed skyldig i skjult reklame.

I kraft af disse overtrædelser har den kommercielle tv-station RTL 4 en bedre udgangsposition i konkurrencen med det offentlige nederlandske tv. Medienævnets drøftelser med RTL 4 om overholdelse af ovennævnte direktiv synes ikke at have givet noget resultat.

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sætte en stopper for RTL 4's overtrædelser, da der jo her er tale om et EF-direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2642/93

af Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/102)

Om: RTL 4's overtrædelse af reklamebestemmelserne

1. Er Kommissionen klar over, at mediekommissariatet i Nederlandene har konstateret, at den kommercielle tv-sender RTL 4 med sine reklameudsendelser har overtrådt de nederlandske reklamebestemmelser vedrørende tv-virksomhed, der er baseret på direktiv 89/552/EØF om tv-radiospredningsvirksomhed?

2. Skal Kommissionen, dersom en medlemsstat forsømmer at føre kontrol med, om bestemmelserne overholdes, gøre denne medlemsstat opmærksom på sit ansvar? I bekræftende fald, hvilke aktioner agter Kommissionen at iværksætte?

3. Overvejer Kommissionen i forbindelse med den planlagte revidering af ovennævnte direktiv i 1994 at gøre en ende på kommercielle senderes mulighed for at undgå nationale bestemmelser for således også at imødegå diskrimineringen af offentlig-retlige radio- og tv-selskaber, der på grund af deres hjemsted direkte kontrolleres af medlemsstaterne? I bekræftende fald, hvad agter Kommissionen at gøre?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
på skriftlig forespørgsel E-1230/93 og E-2642/93
(15. november 1993)

1. Kommissionen er ikke blevet orienteret om »Commissariaat voor de Media«'s konstateringer, som det ærede parlamentsmedlem nævner.

2. I henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 89/552/EØF påhviler det medlemsstaterne at sørge for, at de tv-radiospredningsorganer, der hører under deres myndighed, overholder direktivets bestemmelser.

I henhold til EØF-traktatens artikel 155, er det Kommissionens opgave at sørge for, at fællesskabsretten overholdes. Hvis en medlemsstat undlader at opfylde sin forpligtelse til at sørge for, at direktiv 89/552/EØF overholdes af de tv-radiospredningsorganer, der hører under dens myndighed, anses det for et brud på fællesskabsretten, og Kommissionen kan da indlede den procedure, der er omhandlet i EØF-traktatens artikel 169.

3. Direktiv 89/552/EØF giver ikke virksomhederne mulighed for at sætte sig ud over de nationale lovbestemmelser, eftersom det i artikel 2, stk. 1, i dette direktiv hedder, at medlemsstaterne hver især skal sikre, at alle udsendelser ved tv-radiospredning, der sendes af tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, »er i overensstemmelse med lovgivningen om udsendelser bestemt for offentligheden i den pågældende medlemsstat«. De kommercielle tv-stationer skal altså overholde lovens bestemmelser i den

medlemsstat, hvor de har forretningssted. I øvrigt følger det af Domstolens domspraksis ⁽¹⁾, at medlemsstaterne har ret til at træffe forholdsregler med henblik på at hindre, at den frihed, der er sikret ved bestemmelserne om fri bevægelighed for tjenesteydelser, af tjenesteydere, hvis aktiviteter fuldstændigt eller hovedsageligt er rettet mod den pågældende medlemsstats territorium, udnyttes til at unddrage sig de faglige regler, han ville være underkastet, hvis han havde etableret sig i den pågældende medlemsstat. De spørgsmål, denne domspraksis giver anledning til i tv-branchen, er i øjeblikket genstand for en anmodning om præjudiciel afgørelse ved Domstolen (sag C-23/93, TV10 mod Commissariaat voor de Media).

(¹) Se bl.a. Domstolens dom af 3. december 1974, sag 33/74, van Binsbergen, Sml. 1974, s. 1299.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2650/93

af Luigi Vertemati (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/103)

Om: Europæiske militærstyrker i verden

Freden er i fare i mange dele af verden,

FN har ikke kapacitet til at intervenere direkte,

i flere lande er der udstationeret europæiske militærstyrker, og

det er nødvendigt at forebygge aggressive handlinger og konflikter.

På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse følgende:

Foreligger der europæiske forslag til en reform af FN med henblik på at tilpasse organisationen til rollen som garant for fred og sikkerhed?

Hvor mange europæiske fredsstyrker deltager i fredsmissioner eller aktioner til bevarelse af sikkerheden i verden og i hvilke lande?

Hvilke resultater er der indtil nuværende tidspunkt opnået med udsendelsen af disse styrker i de forskellige områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek

(14. december 1993)

1. Efter anmodning fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd forelagde FN's generalsekretær i juni 1992 en rapport med titlen »Agenda for Peace«, som indeholder

henstillinger om styrkelse af FN's foranstaltninger på områderne forebyggende (præventivt) diplomati, fredsskabelse, fredsbevarelse og efterfølgende sikring af freden.

EU og dens medlemsstater har i forbindelse med Det Europæiske Politiske Samarbejde bidraget til forberedelsen af denne rapport, og meddelte i april 1993 FN deres analyser og kommentarer til Agenda for Peace. EU og dens medlemsstater har også forelagt en erklæring om samarbejdet på dette område mellem FN og de regionale organisationer.

Ude i marken samarbejder EU og dens medlemsstater aktivt med FN, særlig i forbindelse med humanitær bistand, men også ved udsendelse af observatører (det tidligere Jugoslavien, Sydafrika, El Salvador ...).

2. Kommissionen råder ikke over nøjagtige tal for europæiske militære kontingenter, der medvirker i fredsmissioner eller ved beskyttelse af sikkerheden i verden.

3. Kommissionen er ikke i stand til at vurdere resultatet af udsendelsen af disse militærstyrker i verdens forskellige egne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2653/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 234/104)

Om: Industripolitik og økonomisk nedgang

Ifølge en erklæring fra Delors har Fællesskabet i løbet af de sidste ti år tabt 4 % af sin eksport til fordel for USA, og kun 39 af 1 000 arbejdstagere er beskæftiget inden for det højteknologiske område i modsætning til 75 for USA's og Japans vedkommende.

Det har vist sig, at GATT udelukkende har negative følger for EF's produktion.

Flere og flere europæiske industriforetagender åbner afdelinger og øger produktionen i landene i Østeuropa og den tredje og fjerde verden, hvilket skaber tusinder af arbejdspladse i Europa; dette medfører imidlertid ikke en nedsættelse af den pris, som de europæiske forbrugere skal betale for et givet produkt fra lande, hvor omkostningerne i forbindelse med fremstillingen af dette produkt er langt lavere.

Agter Kommissionen at foretage en undersøgelse af, hvilken rolle ovennævnte industripolitik, der selv i dag er fremherskende, spiller i forbindelse med arbejdsløsheden og den økonomiske nedgang i Europa, og at iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at skabe et genopsving i den europæiske økonomi, herunder en fornyet behandling

af de eksisterende aftaler med ikke-EF-lande og GATT-aftalerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(21. december 1993)

Flytningen af industrielle aktiviteter til lande med lavere produktionsomkostninger bør ses i sammenhæng med den internationalisering af økonomien, som har udviklet sig i firserne, og den stadigt mere udtalte indbyrdes afhængighed mellem disse aktiviteter. Der er tale om en storstilet bevægelse, som har mange konsekvenser.

De negative virkninger for beskæftigelsen, der kan iagttages i øjeblikket, er virkelig foruroligende. Men det er vigtigt at finde de egentlige årsager til problemet på lang sigt, og det har Kommissionen gjort ved udarbejdelsen af hvidbogen om beskæftigelse.

Generelt viser tabet af arbejdspladser i Europa, hvad enten det er knyttet til industriens flytning eller ej, at den europæiske produktionsproces har mistet konkurrenceevne. Konkurrenceevnen skal vurderes ud fra en række faktorer: arbejdslønnen, som er betydeligt højere i Europa, men hvis betydning i produktionsprocessen skal sættes i forhold til de samlede produktionsomkostninger (20-25 % i gennemsnit af produktionsomkostningerne iflg. OECD), den makroøkonomiske balance, særlig valutakursernes betydelige indflydelse, finansieringsomkostningerne, kvaliteten af arbejdskraftens uddannelse, økonomiens fysiske og tekniske infrastruktur. Det skal imidlertid bemærkes, at virkningen af valutakurserne kan modvirke de andre faktorerers virkning. Europas nuværende arbejdsløshed, som i høj grad er strukturbetonet, kræver nøje overvejelse og en målbevidst politik for strukturforanstaltninger på alle disse områder.

De europæiske økonomier kan bl.a. reagere efter følgende to retningslinjer:

- på ny orientere sig mod aktiviteter, hvor de har komparative fordele, dvs. med et stort indhold af teknologi. Dette vil bl.a. kræve en omstilling af uddannelsessystemet for på alle niveauer at uddanne bedre kvalificerede arbejdstagere
- fornyet gennemgang af konkurrenceforholdene, hvilket med de nuværende valutakurser forudsætter en samlet indsats over for de sociale omkostninger, beskatningen, finansieringsomkostningerne, uddannelsen og effektiviteten af forskning og uddannelse.

Handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, der er mere vidtrækkende end de nuværende, kan ikke give nogen langsigtet løsning på spørgsmålet om tab af arbejdspladser og kan muligvis føre til kædereaktioner, som kan bringe den frie internationale samhandel i fare. Der skal i denne forbindelse mindes om, at Europa har gavn af den frie internationale samhandel, som GATT sikrer, og at denne er en kilde til talrige arbejdspladser i EU. Det er navnlig i de nye

industrilande samt i Østeuropa, at købet af EU's varer stiger hurtigst.

Selv om fri samhandel er uundværlig for økonomisk vækst, er den selvfølgelig ikke nok i sig selv. Man bør undersøge alle ledsageforanstaltninger og interne omstrukturingsforanstaltninger, som kan tænkes at medvirke til, at de europæiske erhverv kan drage nytte af den, samtidig med at man sikrer sig, at de menneskelige omkostninger er acceptable.

Hvis man går ud fra, at der opnås et samlet afbalanceret resultat af Uruguay-runden, kan de nødvendige strukturjusteringer i EU foretages med mindre udgifter i en global sammenhæng, hvor markederne vil være mere åbne og konkurrencebetingelserne forbedrede. Til gengæld ville den krise, som uundgåeligt ville opstå ved Uruguay-rundens sammenbrud, ramme det europæiske samfund hårdt, idet dette stadig er stærkt afhængigt af sin udenrigshandel, hvorved vanskelighederne som følge af den globale økonomiske recession ville øges yderligere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2681/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. september 1993)

(94/C 234/105)

Om: Vedvarende energikilder og afsaltning af havvand

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange midler der vil blive stillet til rådighed over det fjerde rammeprogram til vedvarende energikilder (vindenergi, solenergi osv.) og til afsaltning af havvand, og hvor stor en del heraf der ventes finansieret over EF's samlede energibudget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(6. december 1993)

De vedvarende energikilder udgør et af hovedområderne af forskningen på energiområdet, som for øvrigt indgår i titlen på den første foranstaltning i forslaget til det fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ⁽¹⁾. I forlængelse af de igangværende aktiviteter er det målet at stimulere FTU-aktiviteterne såvel som at udvikle net inden for de mest lovende områder (f.eks. solenergi, luftkonditionering og naturlig belysning i bygninger, vindenergi og biomasse, ligesom andre muligheder vil blive udforsket: bølge- og tidevandsenergi, geotermi, hydrogen fremstillet ved solenergi osv.), samtidig med at der sikres en bedre integration af energisystemerne i miljøet. Dette arbejde vil navnlig blive baseret på den erfaring og de

resultater inden for FTU, der er opnået på dette område under de foregående rammeprogrammer.

Det forekommer imidlertid forhastet på dette stadium af drøftelserne af det fjerde rammeprogram nøjagtigt at definere det eksakte beløb, som vil blive afsat til kommende FTU-aktiviteter inden for Fællesskabet på dette bestemte område. De bevillinger, der er afsat til forskningsaktiviteter på dette bestemte område vil blive præciseret i forbindelse med definitionen af særprogrammerne. De eneste præciseringer, der foreligger på nuværende tidspunkt, fremgår af forslaget til det fjerde rammeprogram og af arbejdsprogrammet for nylig fra Kommissionen om det videnskabelige og tekniske indhold af særprogrammerne under det fjerde rammeprogram ⁽²⁾. Den samlede beløbsramme for ikke-nuklear energi i Kommissionens forslag beløber sig til 1,005 mio. ecu, hvoraf 45-55 % går til området »vedvarende energi«, medens resten forbeholdes en forbedring af omdannelsen og udnyttelsen af energi.

De vedvarende energikilders bidrag til energiregnskabet i EF ventes at vokse betydeligt på mellemlang og lang sigt. Alt efter hvilken analyse, der er tale om, er udsigterne negative eller positive. I Rådets afgørelse af 13. september 1993 i forbindelse med ALTENER tales der om et bidrag på 8 % af den samlede energiefterspørgsel fra vedvarende energikilder i år 2005. De aktioner, der svarer til et sådant bidrag, vedrører en tredobling af elproduktionen på basis af vedvarende energi og udnyttelsen af biologiske brændstoffer i et omfang svarende til 5 % af forbruget i forbindelse med motorkøretøjer. I øvrigt regnes der i de undersøgelser, som er gennemført eller foranstaltet af Kommissionen, med et bidrag fra vedvarende energikilder (herunder vandenergi) i år 2010 på mellem 6 % og 13 %. I verdenskonferencen om energi regnes der for Europas vedkommende med et bidrag på 7-11 % i år 2020 (21-30 % på verdensplan). Disse forskelle skyldes de antagelser, man er gået ud fra for så vidt angår prisen på energi, miljøkrav eller institutionelle krav, teknologiske omkostninger og regnskabskonventioner i forbindelse med vedvarende energi.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 276.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 459.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2687/93

af Henry McCubbin (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. september 1993)

(94/C 234/106)

Om: EF-aktion mod drabene på børn i Brasilien

I svaret tidligere på året på skriftlig forespørgsel nr. 2392/91 ⁽¹⁾ erklærede Kommissionen, at drabene på børn kræver et passende svar både fra det internationale samfund og fra EF.

Dengang oplyste Kommissionen, at den for at hjælpe med at bekæmpe børnedrabene i Brasilien sammen med ikke-statslige organisationer var ved at forberede aktioner omfattende støtte til konkrete forebyggende narkotikabekæmpelsesprojekter. Der var også tale om oprettelse af uddannelses- og sundhedstjenester.

Hvor langt er disse projekter fremme, og hvor mange midler er der hidtil blevet stillet til rådighed hertil?

Hvilke yderligere aktioner skønner Kommissionen nødvendige til bekæmpelse af den organiserede udryddelse af brasilianske børn, især på baggrund af de seneste efterretninger om mordene på 25 gadebørn i Rio?

(¹) EFT nr. C 132 af 11. 5. 1993, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(17. december 1993)

Kommissionen har igennem flere år vist det alvorlige problem med gadebørn stor opmærksomhed og bestræber sig for at yde et særligt bidrag til en løsning. Den har iværksat et pilotprogram i Brasilien til 6 mio. ecu, som omfatter en hel række foranstaltninger, der skal øge beskyttelsen og hjælpen til de forladte og mishandlede gadebørn. Projekterne går efterhånden ind i den operationelle fase og vil blive udviklet og forbedret i de kommende år.

Kommissionen vil også gøre en indsats for at forbinde og udvirke tilsvarende initiativer på forskellige områder, særlig i forbindelse med narkotikabekæmpelsen, hvilket på lang sigt vil give mulighed for at iværksætte mere integrerede og sammenhængende foranstaltninger.

Flere medlemsstater yder desuden bilateral støtte til den brasilianske regerings bestræbelser for at standse volden mod børn og unge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2692/93
af James Ford (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. september 1993)
(94/C 234/107)

Om: Britiske posttakster

Til trods for, at A-posttaksten er den samme indenrigs og inden for EF, er det almindeligt i Storbritannien, at

abonnementer på blade og tidsskrifter koster mere for dem, der bor i EF uden for Storbritannien, end for folk i Storbritannien.

Er Kommissionen enig i, at der her er tale om en klar overtrædelse af konkurrencereglerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(10. november 1993)

Såfremt der ikke er tale om konkurrencebegrænsning i prisfastsættelsen, betragtes forlagenes beslutninger med hensyn til fastsættelsen af abonnementer for publikationer principielt som kommercielle beslutninger, de frit kan træffe. Der vil kunne være tale om fastsættelse af forskellige abonnementer for forskellige dele af Fællesskabet. De europæiske konkurrenceregler gælder ikke på dette område.

Situationen kan stille sig anderledes, hvis en forelægger, der har udgivet en autoritativ specialiseret publikation af væsentlig betydning, misbruger en dominerende position. De europæiske konkurrenceregler vil ligeledes kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om hindringer for parallelimport fra en medlemsstat til en anden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2698/93
af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. september 1993)
(94/C 234/108)

Om: Støtte til luftfartsselskaberne

Af offentliggørelser i den nederlandske presse fremgår det, at den irske regering i begyndelsen af juli 1993 har givet tilsagn om støtte til Aer Lingus på 175 mio Ir. £ for — som den irske transportminister udtrykte det — »at sikre, at det nationale luftfartsselskab ikke blot overlever, men også har et solidt grundlag for en god fremtidig drift«.

Statsstøtte til luftfartsselskaber er i øjeblikket en daglig foreteelse. Sabena, Iberia, TAP, Air France og Alitalia har alle for nylig modtaget store beløb fra de respektive medlemsstater.

Europa-Parlamentet har i april 1993 i betænkningen af de Vitto (A3-0071/93) givet udtryk for, at støtte bør begrænses til et minimum, og at der bør etableres en sund

konkurrence under hensyntagen til de perifere regioners særlige interesser.

1. Er meldingerne i pressen om støtte til Aer Lingus korrekte, også for så vidt angår beløbets størrelse?
2. Hvad mener Kommissionen om den irske ministers begrundelse, at støtten skal danne et grundlag for fremtiden?
3. Er den aktuelle praksis med hensyn til støtte i mange medlemsstater ifølge Kommissionen i overensstemmelse med de overvejelser man gør sig med hensyn til den fælles transportpolitik?
4. Hvilke aktioner har Fællesskabet taget eller vil det tage med hensyn til støtten til Aer Lingus?
5. Hvornår agter Kommissionen at forelægge forslag til bestemmelser, der sikrer støttens gennemskuelighed og i videst muligt omfang begrænser den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(22. december 1993)

1., 2. & 4. Det ærede medlem henvises til svar på skriftlig forespørgsel nr. 3477/93 af Geraghty ⁽¹⁾.

3. Kommissionen er i øjeblikket ved efter de relevante regler i EF-traktaten at gennemgå alle de støtteordninger, der er fastsat af medlemsstaterne. Som forenelige med fællesmarkedet anser Kommissionen de støtteordninger, der falder ind under en af de muligheder for undtagelse, der er fastsat i artikel 92, stk. 3. Med hensyn til støtte til erhvervsgrene kan Kommissionen anse en støtte for forenelig med fællesmarkedet, såfremt den er forbundet med en troværdig omstruktureringsplan, der tager sigte på at genoprette luftfartsselskabets kommercielle levedygtighed uden at påvirke handelsbetingelserne i en sådan grad, at det går imod fælles interesser. På den anden side går Kommissionen i princippet imod driftstøtte, dvs. støtte, der snarere tager sigte på at dække selskabets tab.

5. Kommissionen er ved at udarbejde en meddelelse om evalueringen af statsstøtte inden for luftfartssektoren, hvori der ret detaljeret gøres rede for kriterierne for vurderingen af statsstøtte under hensyntagen til ændringerne på lufttransportmarkedet som følge af liberaliseringen den 1. januar 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2709/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. september 1993)

(94/C 234/109)

Om: Omstilling af den naturkatastroferamte produktion af citrusfrugter

Det omstillingsprogram for citrusfrugter, som er blevet vedtaget for den naturkatastroferamte produktion, er fuldstændig utilstrækkeligt, fordi der kun er fastsat 3 000 dr. pr. træ.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe, så der gives passende incitamenter til en samlet omstilling af produktionen af citrusfrugter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(6. december 1993)

Gennemførelsen ⁽¹⁾ af foranstaltningen til omstilling af den naturkatastroferamte produktion af citrusfrugter, indføjet i det operationelle program for landbrugsstrukturer i Grækenland, fastsætter følgende maksimale beløb i tilfælde af total omstilling (rydning og beplantning):

- omstillingsstøtte 3 400 dr./træ
- supplerende støtte for indtægtsstab 5 000 dr./træ.

Disse beløb gradueres afhængig af ødelæggelsernes omfang og følgelig af den anvendte omstillingsmetode. I tilfælde af delvis omstilling (afskæring af stamme eller grene) nedsættes ovenstående beløb således forholdsmæssigt.

På grundlag af ovenstående mener Kommissionen, at den støtte, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne til den pågældende foranstaltning, er tilstrækkelig.

⁽¹⁾ Fælles beslutninger 4/27.07.92 og 54/26.11.92 truffet af landbrugs- og finansministrene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2718/93

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. september 1993)

(94/C 234/110)

Om: Det indre marked for forsikringer

1. Har Kommissionen overblik over, hvilke forsikrings-selskaber der i de enkelte medlemsstater har udvidet deres

⁽¹⁾ Se side 68 i denne Tidende.

aktiviteter til andre medlemsstater, og hvilke selskaber der i givet fald er tale om?

2. Hvorvidt henhører automobilforsikringsbranchen generelt herunder? Kan Kommissionen anføre nærmere enkeltheder herom?

3. Er det Kommissionen bekendt, at forsikringsselskaberne i f.eks. Tyskland gennem deres forskellige forsikringsklasser bl.a. også udøver nationalitetsbegrundet forskelsbehandling af forsikringstagerne med den påstand, at visse nationers statsborgere har højere skadesfrekvens og dermed udgør en supplerende økonomisk risiko, som selskaberne må dække sig ind mod?

4. Er Kommissionen villig til også på eget initiativ at undersøge de i punkt 3 anførte forhold samt aflægge beretning om resultatet heraf og i givet fald hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(13. december 1993)

1. & 2. Omfanget af forsikringsselskabers virksomhed i andre medlemsstater end den, hvori de er registreret, ses af nedenstående oversigter. De er opstillet på grundlag af oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder.

Skadesforsikring, præmieindtægter 1990

(i mio. ecu)

	I alt	Registrerede selskaber	Ikke-registrerede selskaber	Heraf EF-selskaber
		(1)	(2)	(% af (1))
Belgien	5 012,0	4 536,6	475,4	282,6 (5,6)
Danmark	2 747,4	2 211,3	536,1	216,9 (7,9)
Tyskland	43 339,6	35 840,4	7 499,2	3 452,4 (8,0)
Grækenland				
Spanien	9 473,8	8 743,3	730,4	235,0 (2,5)
Frankrig	30 656,2	25 839,4	4 816,8	3 467,8 (11,3)
Irland	1 295,8	417,8	878,0	794,6 (61,3)
Italien				
Luxembourg				
Nederlandene	8 106,8	5 868,8	2 238,2	1 424,2 (17,6)
Portugal	1 220,5	938,0	282,5	198,0 (16,2)
Det Forenede Kongerige	23 772,7	22 216,9	1 555,7	n.a.
EF	125 624,8	106 612,4	19 012,4	

Livsforsikring, præmieindtægter 1990

(i mio. ecu)

	I alt	Registrerede selskaber	Ikke-registrerede selskaber	Heraf EF-selskaber
		(1)	(2)	(% af (1))
Belgien	2 475,7	2 287,7	188,0	29,3 (1,2)
Danmark	1 911,8	1 737,8	174,0	103,4 (5,4)
Tyskland	24 984,1	1 689,3	3 692,8	1 689,3 (6,8)
Grækenland				
Spanien	3 938,4	3 938,4		
Frankrig	28 484,9	25 531,3	2 953,8	2 414,8 (8,5)
Irland	1 882,0	803,6	1 078,4	1 004,2 (53,4)
Italien				
Luxembourg				
Nederlandene	9 108,5	6 977,1	2 131,4	1 540,6 (16,9)
Portugal	382,2	216,9	165,3	121,3 (31,7)
Det Forenede Kongerige	53 530,4	51 015,7	2 514,6	n.a.
EF	126 698,0	94 197,8	12 898,3	

Den tredje kolonne i den første oversigt viser markedsandelene på det samlede skadesforsikringsområde på grundlag af fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Bemærk imidlertid for det første, at fri udveksling af tjenesteydelser ikke var gennemført i hele Fællesskabet i 1990, bortset fra store risici. Tallene omfatter derfor hovedsagelig etableret virksomhed. For det andet behandles fri udveksling af tjenesteydelser for tredjeparts ansvarsforsikring for motorkøretøjer, også store risici, i direktiv 90/618/EØF, som trådte i kraft den 8. november 1992. Hvad denne del af virksomheden angår, henviser tallene i oversigten kun til etableret virksomhed. Der foreligger ikke mere detaljerede tal om den nøjagtige andel af tredjeparts ansvarsforsikring for motorkøretøjer, men den kan navnlig i Irland være betydelig.

3. & 4. Kommissionen vil undersøge en eventuel anvendelse af EF-traktatens artikel 7 (ikke-diskrimination) i denne situation.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2728/93

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. september 1993)

(94/C 234/111)

Om: Blyforekomsterne i miljøet

Har Kommissionen for nylig gennemført undersøgelser af blyforekomsterne i miljøet, og kan den i givet fald oplyse hvilke? Hvis det ikke er tilfældet, bedes den oplyse, om den har planer om at gennemføre sådanne undersøgelser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(10. november 1993)

Kommissionen har ikke foretaget nogen tilbundsgående undersøgelse af blykoncentrationerne i luften. De foreliggende oplysninger herom er dem, medlemsstaterne har fremsendt i forbindelse med direktiv 82/884/EØF om blyindholdet i miljøet ⁽¹⁾.

Det fremgår af disse oplysninger, at blykoncentrationerne i luften er faldet kraftigt i de sidste ti år, og at de i direktivet fastsatte grænseværdier (2 µg/m³ i gennemsnit årligt) blev overholdt i 1991 overalt i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2729/93

af Christos Papoutsis (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. september 1993)

(94/C 234/112)

Om: Betingelserne for udøvelse af erhvervet som statsautoriseret revisor

Som følge af en skrivelse fra generaldirektøren for Generaldirektorat XV i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber udsendte de græske myndigheder et præsidentielt dekret nr. 121/93 og erstattede flere bestemmelser i dekret nr. 226/93 om statsautoriserede revisors etablering, organisering og funktion i Grækenland.

Hensigten med det nye præsidentielle dekret var at bringe det i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser (ottende direktiv).

Revisorernes fagforeningsorgan har allerede i en skrivelse gjort indsigelse mod, at bestemmelserne i det ottende fællesskabsdirektiv selv med de nye bestemmelser i præsidentielt dekret nr. 123/93 fortsat overtrædes.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber oplyse, om bestemmelserne i stk. 7 og 8 i artikel 2 i det præsidentielle dekret nr. 121/93 er tilpasset eller ikke til det ottende fællesskabsdirektiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Raniero Vanni d'Archirafi

(20. december 1993)

De bestemmelser i præsidentielt dekret nr. 121/93 ⁽¹⁾, som det ærede medlem henviser til, vedrører overgangsforanstaltninger. De er baseret på artikel 13, 15, 16 og 18 i Rådets ottende direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber ⁽²⁾.

Kommissionen har ingen grund til at tro, at disse artikler ikke er blevet korrekt gennemført ved artikel 2 i præsidentielt dekret nr. 121/93.

⁽¹⁾ Græsk lovgivningsbulletin nr. 53 af 12. 4. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 12. 5. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2735/93
af Raymonde Dury (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. september 1993)
(94/C 234/113)

Om: Anvendelse og udvidelse af EF-bestemmelserne om hvidvaskning af penge, der hidrører fra ulovlige aktiviteter

Efter omskrivningen til national ret og fra det tidspunkt, hvor direktiv 91/308/EØF ⁽¹⁾ om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge trådte i kraft i medlemsstaterne, indsætter mange kriminelle ikke længere deres penge i bankerne, som har pligt til at henlede de kompetente myndigheds opmærksomhed på alle mistænkelige transaktioner, men derimod i vekselkontorerne, som ikke er underkastet denne lovgivning. Når kontorerne veksler disse penge til udenlandsk valuta i bankerne, er det umuligt at fastslå de ulovlige midlers oprindelse. Denne praksis er en del af den samlede hvidvaskning.

Har Kommissionen kendskab til denne praksis? Har den planer om at komme dette problem til livs ved at foreslå Rådet at udvide direktiv 91/308/EØF til også at omfatte vekselkontorer med henblik på bekæmpelse af denne form for hvidvaskning? Vil der kunne træffes andre foranstaltninger?

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(14. december 1993)

Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge gælder for »kreditinstitutter« og »finansieringsinstitutter« (artikel 1) samt for andre »erhverv og kategorier af virksomheder, som udøver aktiviteter, der særlig vil kunne udnyttes til hvidvaskning af penge« (artikel 12).

Definitionen af »finansieringsinstitut« i artikel 1, andet led, i direktivet omfatter foruden livsforsikringsselskaber ethvert foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at foretage en eller flere af de forretninger, der er opført på listen i bilaget til andet bankdirektiv (Rådets direktiv 89/646/EØF) ⁽¹⁾. Denne liste omfatter praktisk talt alle traditionelle og ikke-traditionelle finansielle aktiviteter, herunder transaktioner »på valutamarkedet« og vedrørende »valutainstrumenter« (punkt 7 b) og d) i bilaget).

Det er derfor klart, at vekselkontorer er omfattet af direktivet om hvidvaskning af penge, og at de er pålagt samme forpligtelser som banker og andre finansieringsinstitutter.

Kommissionen vil påse, at medlemsstaterne overholder direktivets anvendelsesområde ved at medtage vekselkonto-

rer under finansieringsinstitutter, når de træffer foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2739/93
af Georgios Zavvos (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. september 1993)
(94/C 234/114)

Om: De etiske problemers betydning og behovet for en europæisk debat

Etiske spørgsmål får en stadig større betydning i det politiske liv i Europa. Dette gør sig f.eks. gældende inden for bioetikken og mere generelt inden for anvendelsen af videnskab og teknologi m.m. Det er positivt, at Kommissionen i GD XII har nedsat en gruppe til overvejelse af bioetikken i forbindelse med det menneskelige genom (ESLA), og at der under Delors er blevet nedsat et udvalg om bioetik.

Behovet for at indlede en demokratisk debat om disse vigtige spørgsmål taler for en løsning på institutionelt plan.

Har Kommissionen planer herom? Vil Kommissionen forholde sig positivt til, at der i samarbejde med Europa-Parlamentet indføres en demokratisk procedure for offentlig debat og høring af borgeren i EF om de etiske problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(14. december 1993)

Kommissionen har skabt flere diskussionsfora for at skabe mulighed for at strukturere en dialog om forskellige etiske aspekter og for at imødekomme de bekymringer om bioetiske spørgsmål, der bliver givet udtryk for både i Parlamentet, blandt videnskabsmænd og i offentligheden.

Ud over de to grupper, som det ærede medlem nævner (ESLA og den rådgivende gruppe for de etiske aspekter af bioteknologi) har man oprettet arbejdsgruppen HER (Human Embryo Research).

Bioetik indgår også i opinionsundersøgelserne i »Eurobarometer«.

Forskning om etiske problemer indgår også eksplicit i Fællesskabets forskningsprogrammer om biomedicin og bioteknologi. Endvidere behandles etiske aspekter i arbejdet den socioøkonomiske betydning af forskning og teknologiske risici. Kommissionen agter at fortsætte disse aktiviteter, hvilket fremgår af dens forslag til det fjerde rammepro-

gram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ⁽¹⁾ og det for nyligt udkomne dokument ⁽²⁾ om det teknisk-videnskabelige indhold i det fjerde rammeprogram. I dette dokument siger Kommissionen, at der nedsættes arbejdsgrupper, som skal forberede undersøgelserne og samle komparative oplysninger til Parlamentet og Rådet med henblik på at fremme dialogen og forståelsen mellem de væsentlige nationale og sociopolitiske holdninger til biotiske spørgsmål.

Med hensyn til tilrettelæggelsen af en offentlig debat om etiske problemer må Parlamentet siges at være et privilegeret forum for en sådan diskussion. Parlamentet har i øvrigt taget mange initiativer i denne henseende f.eks. spørgsmålet om genetisk manipulation (Rothley-betænkningen) og kunstig befrugtning (Casini-betænkningen) og det nyligt afholdte »videnskabelige topmøde«, som blev afholdt den 14. og 15. oktober 1993 af Parlamentet, og hvor man afsatte et helt møde til »videnskab, kultur, etik og samfund«.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93)276.

⁽²⁾ Dok. KOM(93)459.

ulæselig, ufuldstændig eller fejlagtig, eller når adressaten ikke bor på den angivne adresse.

I øvrigt skal Kommissionen minde om, at medlemsstaterne har undertegnet akterne fra Verdenspostforeningen, som er en særorganisation under De Forenede Nationer, og at der heri findes bestemmelser vedrørende afsenderadressen. Disse bestemmelser, som gælder for alle forsendelseskategorier, findes i gennemførelsesreglementet til verdenspostkonventionen, hvor artikel 113, stk. 1, litra g) foreskriver følgende:

»Administrationerne henstiller til brugerne:

— at angive afsendernavn og -adresse samt eventuelt postnummer. Når disse angivelser figurerer på konvoluttens forside, skal de anbringes i øverste venstre hjørne».

I samme artikels stk. 2 hedder det:

»Konvolutten eller emballagen må kun påføres en enkelt afsenderadresse, som i tilfælde af masseforsendelser, skal være beliggende i det land, hvor forsendelsen indleveres«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2743/93

af Ian White (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. september 1993)

(94/C 234/115)

Om: Afsenders adresse på konvolutter

Har Kommissionen kendskab til et forslag, hvorefter private konvolutter skal være forsynet med afsenderens navn og adresse eller returneringsadressen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(3. december 1993)

Kommissionen har ikke kendskab til nylige forslag fra medlemsstaterne om at gøre angivelse af afsenderens navn og adresse eller angivelse af en returadresse obligatorisk på de konvolutter, der sendes med posten.

Kommissionen har heller ikke planer om at foreslå lovgivning herom.

Dog skal nytten af en returadresse på konvolutten understreges, navnlig i tilfælde, hvor adressatens adresse er

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2748/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. september 1993)

(94/C 234/116)

Om: EF-støtte til arrangementet Bio-Europa

Konferencen og udstillingen Bio-Europa, som fandt sted i Bruxelles den 1. og 2. juni 1993, arrangeredes af Det Øverste Rådgivende Udvalg om Bioteknologi i samarbejde med International Bio-Industry Forum og med støtte fra Kommissionen.

1. Hvor stort var Kommissionens bidrag til dette arrangement i form af finansiel og teknisk bistand, og hvilken budgetpost afholdtes disse udgifter over?
2. Hvor stor en procentdel udgjorde Kommissionens bidrag af det samlede budget for arrangementet?
3. Kan Kommissionen fremlægge en detaljeret redegørelse for, hvordan EF-støtten til konferencen blev anvendt?
4. Hovedformålet med arrangementet, som jeg deltog i, var tilsyneladende at angribe EF's bioteknologibestemmelser og at presse på for at få afsvækket eller ophævet direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF ⁽¹⁾ om indesluttet anvendelse og udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer. Hvordan kan Kommissionen forklare,

at den anvender offentlige midler til at bistå en privat industrisektor, som Der Spiegel har kaldt den mest indflydelsesrige lobbyorganisation i verden, med at fremme en bestemt form for teknologi på bekostning af andre teknologiformer i EF og underminere gældende EF-ret?

5. Da EF-støtte af denne art enten skal anvendes til at købe tjenesteydelser, som EF har brug for, eller direkte virke fremmende for EF's politik eller indsats, bedes Kommissionen oplyse, hvilke direkte eller indirekte fordele disse udgifter har givet EF?

(¹) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 1 og 15.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(30. november 1993)

Kommissionen har givet 80 000 ecu til konferencen og udstillingen »Bio-Europe« fra budgetpost B5-4110. Dette bidrag udgør 23,6 % af de samlede udgifter til konferencen og udstillingerne. EU's bidrag blev anvendt til opsætning af udstillingen, udgivelse af konferenceprotokollen og dækning af rejseudgifterne for talerne fra USA og Japan.

Formålet med konferencen, der havde mere end 200 deltagere, var at samle lovgivere, erhvervsfolk, videnskabsmænd og andre fra Europa, Nordamerika og Japan og give dem lejlighed til at udveksle synspunkter og sammenligne metode inden for mange forskellige emner relateret til bioindustrien, fra erhvervslivets forvaltning af teknologisk innovation til lovgivningsmæssige og politiske spørgsmål, samt spørgsmål som forskning, prioritering og bæredygtig udvikling.

I løbet af konferencen blev der givet udtryk for mange forskellige synspunkter, herunder naturligvis også kritiske. Det er Kommissionens opfattelse, at det ikke blot er naturligt, men også højest ønskeligt, at en sådan konference giver mulighed for en åben udveksling af synspunkter med de berørte industrier, og at også de, der er underkastet EU's lovgivning på dette område, får lejlighed til at komme til orde med deres problemer og kritik.

Konferencen bidrog således også til gennemførelsen af en henstilling i Kommissionens meddelelse fra 1991 om forbedring af konkurrencesituationen for EF's bioteknologibaserede industriaktiviteter (¹). Det hedder heri, at de internationale kontakter bør styrkes, og at der bør arbejdes hen imod en mere harmoniseret approach på verdensplan.

Endvidere blev udstillingen besøgt af omkring 4 000 mennesker, heraf mange skolebørn. Det gav lejlighed til at øge offentlighedens forståelse for bioteknologi og dermed bidrage til et mere imødekomende klima. Foranstaltninger

til fremme af offentlighedens accept blev også anbefalet i førnævnte meddelelse.

(¹) Dok. SEK(91) 629.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2749/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. september 1993)

(94/C 234/117)

Om: Projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskelligartethed

Projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskelligartethed (HGD) repræsenterer en international indsats for at indsamle og arkivere genetisk materiale fra indfødte befolkninger.

1. Hvilke forskningsprojekter på dette område yder EF for øjeblikket støtte til?
2. Hvilke ansøgninger om støtte til forskningsprojekter på dette område er for øjeblikket til behandling?

Kommissionen bedes for hvert af ovennævnte projekter oplyse følgende:

- a) støttebeløb
- b) hovedinitiativtagerens navn og organisatoriske tilhørsforhold
- c) navnene på medvirkende organisationer, herunder samarbejdsaftaler med organisationer uden for EF
- d) projektets varighed
- e) målbefolkningerne.

Sker der en overordnet samordning af projekterne på europæisk eller internationalt plan? I givet fald bedes Kommissionen redegøre for samordnings-/planlægningsorganisationernes opbygning, mandat, placering og medlemskab.

Er der foretaget en evaluering af de etiske aspekter af denne forskning? Kommissionen bedes i givet fald fremlægge de fornødne referencer og kort redegøre for resultaterne.

Hvordan vil de intellektuelle ophavsrettigheder blive forvaltet i forbindelse med genetisk materiale, der indsamles som led i projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskelligartethed, og de produkter, der med tiden vil blive udviklet på grundlag heraf?

Er der inddraget repræsentanter for de indfødte befolkningers organisationer i planlægningen og gennemførelsen af

HDG-projektet? Skal der indhentes godkendelse efter en grundig orientering hos de undersøgte enkeltpersoner og grupper forud for indsamlingen af vævsprøver? Hvordan opnås en sådan godkendelse i givet fald?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**
(13. december 1993)

I forbindelse med Kommissionens særprogrammer for forskning lægges der ved indkaldelse af forslag inden for undersøgelse af det menneskelige genom vægt på (genetisk) kobling og fysisk kortlægning. Der er derfor ikke ydet støtte til forslag, der direkte vedrører projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskellighed.

Kommissionen yder kun støtte i form af tilskud til oprettelse af et net for uddannelse under programmet »menneskelige ressourcer og mobilitet«. Gennem dette tilskud skabes der et samarbejde mellem tolv europæiske laboratorier, og en af initiativtagerne til projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskellighed, professor Piazza, opfatter det som et udgangspunkt for europæisk engagement på dette område.

Kommissionen er herudover ikke direkte involveret, da projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskellighed er startet på privat initiativ af en gruppe forskere, der støtter projektets formål. Der er blevet afholdt en række workshops, tre i USA og en fjerde i Porto Conte på Sardinien fra 9. til 12. september 1993. En udførlig rapport om den seneste workshop vil kunne fås ved henvendelse til Dr. L. Evans, HUGO Europe, 1 park Square West, London.

I forbindelse med dette møde meddelte Walter Bodmer, tidligere formand for HUGO (Human Genome Organisation, en privat organisation, der er dannet af forskere fra hele verden), at der under det næste rådsmøde i HUGO (november 1993) vil blive nedsat et HUGO-udvalg vedrørende projektet til undersøgelse af det menneskelige genoms forskellighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2763/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. september 1993)
(94/C 234/118)

Om: Sikkerhedsnormer på byggepladser

Hvad gør Kommissionen for at sikre, at de samme sikkerhedsnormer for byggepladser gælder i hele EF, og at de håndhæves strengt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**
(15. december 1993)

I direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om gennemførelse af minimumskrav for sundhed og sikkerhed på midlertidige og mobile byggepladser ⁽¹⁾ (ottende særdirektiv på grundlag af artikel 16 i direktiv 89/391/EØF) ⁽²⁾ fastsættes der minimumskrav for sundhed og sikkerhed på midlertidige og mobile byggepladser. Dette direktiv er udarbejdet på grundlag af artikel 118 A i EØF-traktaten, hvori det bestemmes, at der skal vedtages minimumskrav for at sikre et bedre niveau af beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. Disse minimumskrav kan styrkes af medlemsstaterne, hvis de ønsker det. Kravene i direktiv 92/57/EØF er dog af en sådan karakter, at det ikke er sandsynligt, at der opstår konkurrenceforvridning.

Det er medlemsstaternes ansvar at sørge for vedtagelse af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivets krav. Kommissionen tilskynder dog til snævert samarbejde mellem de nationale myndigheder med kompetence på dette område med det formål at gøre principperne for omsætning af lovgivningen ensartede.

⁽¹⁾ EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2818/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(94/C 234/119)

Om: Nordamerikansk udlandshjælp — målsætninger

I et nyligt udarbejdet dokument (»Agenda '93. Policy Action Papers«, fra »Center for Strategic International Studies« i Washington DC, november 1992) anbefales det den nye amerikanske regering at tage målsætningerne for USA's udlandshjælp op til fornyet overvejelse med henvisning til de forældede strukturer, der ligger til grund for støtten, som nu i langt mindre grad end under den kolde krig er et effektivt udenrigspolitisk instrument. Ifølge artiklen, der er forfattet af Ernest Graves, er der nu basis for at indlede en dialog herom mellem USA's lovgivende og udøvende magt.

Er Kommissionen bekendt med, om en sådan dialog er indledt, og hvad den i givet fald er resulteret i? Finder Kommissionen det endvidere hensigtsmæssigt at foretage en analog nyvurdering af Fællesskabets udlandshjælp?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(23. november 1993)**

Kommissionen er bekendt med et udkast til rapport om den amerikanske udviklingspolitik, som er blevet rundsendt af viceudenrigsminister Clifford Wharton til en række centrale underudvalg i Kongressen. Rapporten vedrører en revision af den amerikanske udviklingspolitik. Da der kun er tale om et udkast til rapport, finder Kommissionen det uhensigtsmæssigt at kommentere indholdet.

Kommissionen følger med interesse udviklingen i den samarbejdspolitik, der føres af de forskellige bidragsydere, og navnlig udviklingen i den amerikanske politik. Der afholdes regelmæssige møder herom mellem Kommissionen og den amerikanske regering.

Med hensyn til fastsættelsen af nye prioriteter for den amerikanske udlandshjælp afventer Kommissionen de erklæringer, som vil blive fremsat af de amerikanske repræsentanter på det møde på højt niveau i Udvalget for Udviklingshjælp, som vil finde sted i Paris i december 1993.

Med hensyn til en nyvurdering af Fællesskabets og dets medlemsstaters udlandshjælp foregår der en dialog om dette emne gennem den meddelelse om udviklingssamarbejdspolitikken frem mod år 2000, som Kommissionen har fremsendt til Rådet.

Denne dialog, der sigter mod en koordination af Fællesskabets og dets medlemsstaters politik, er nu i gang og forekommer særlig lovende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2826/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(94/C 234/120)

Om: Japanske fremskridt med hensyn til nuklear fusion, herunder indeslutning og begrænsning af urenheder i plasma

Hvilke kommentarer har Kommissionen til meddelelsen fra Jaeri (det japanske institut for forskning i atomenergi), hvori det hedder, at instituttet i sin Tokamak JT-60U har opfundet et »triple-produkt«, som er 20 % bedre end det bedste resultat, der er opnået i det europæiske JET? Foreligger der planer om forbedringer på atomkraftværkerne i Fællesskabet med hensyn til indholdet af urenheder i plasma?

Finder Kommissionen, at Effet-gruppens rådgivningshverv bør omfatte kontrol med og evaluering af fremskridt inden

for de store globale grupperinger, der deltager i ITER-projektet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(30. november 1993)**

Den japanske Tokamak JT-60-U er resultatet af en ændring af JT 60, der giver den parametre, som nærmer sig Fællesskabets forsøgsanlæg JET (navnlig plasmaets form) og volumen. Det er således ikke overraskende, at JT-60-U er nået på højde med og endog lidt har overhalet »treparameter«-rekorden, som JET tidligere havde. Det bør imidlertid bemærkes, at til forskel fra JET blev JT-60-U rekordværdien opnået ved en temperatur, der ikke var optimal for en reaktor, der drives med en blanding af deuterium og tritium. JET er dog stadig det anlæg, hvor der gennemførtes de antændelsesnærmestes betingelser i deuterium-tritium. Medens JT-60-U ikke er udformet til at drives med tritium, havde JET allerede anvendt det ved sin rekordfusionsenergiproduktion i 1991, og vil genanvende det inden programets afslutning.

Ved forsøgsprogrammets genstart i 1994 vil JET råde over et nyt system, en »pumped divertor«, der ikke findes i JT-60-U, der skulle muliggøre en bedre kontrol over plasmaets indhold af urenheder. I Fællesskabet er et andet forsøgsanlæg ASDEX-U (Max Planck — IPP, Garching) specialiseret i undersøgelsen af kontrol over urenheder med en divertor. Der er ved at blive foretaget en teknisk undersøgelse af en forbedring af det gældende system.

Overvågningen og vurderingen af de fremskridt, som Fællesskabets partnere foretager i ITER-projektet udgør en integrerende del af Next Step-aktiviteterne, der videreføres i forbindelse med Fællesskabets fusionsprogram. Den europæiske økonomiske firmagruppe EFET (European Fusion Engineering Technology), der blev foreslået efter en europæisk indkaldelse af tilbud til at udføre tegneopgaverne til Next Step, ville kunne blive bedt om at deltage i sådanne observationer og vurderinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2838/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(94/C 234/121)

Om: Konferencen »Partnership for Change« i Manchester den 20. til 22. september 1993

I hvilket omfang vil Kommissionen blive inddraget eller har Kommissionen allerede været inddraget i konferencen

»Partnership for Change« om bæredygtige udviklingsprojekter, som arrangeres af Det Forenede Kongeriges regering i Manchester den 20. til 22. september 1993 som opfølgning af FN's Verdenskonference om Handel og Udvikling i juni måned i Rio?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(29. november 1993)

Det vigtigste formål med denne konference var, som Det Forenede Kongeriges premierminister erklærede på topkonferencen i Rio, at sætte private organisationer i hele verden i stand til at udveksle førstehåndserfaringer med at opbygge effektive partnerskaber, der tager sigte på en bæredygtig udvikling og involverer forskellige sociale, politiske og økonomiske beslutningstagere. Over 300 delegerede, heriblandt miljøaktivister, byplanlæggere og erhvervsfolk, deltog i konferencen.

Mange repræsentanter for regeringer og internationale organisationer, heriblandt Kommissionen, var også indbudt. Det blev dog ikke forventet, at de leverede noget egentligt bidrag, da konferencen var tilrettelagt som et møde for private organisationer.

Efter Kommissionens opfattelse viste de forskellige eksempler, som blev forelagt på konferencen, at overgangen til en bæredygtig udvikling kræver, at alle relevante beslutningstagere inddrages, og at de deler en fælles ansvarsfølelse, således som det tilrådes i Agenda 21 og det femte handlingsprogram. En sådan inddragelse er desuden en nødvendig forudsætning for, at lokale initiativer og projekter kan gennemføres med et godt resultat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2846/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(94/C 234/122)

Om: Anvendelse af Euratom-traktatens artikel 34 i forbindelse med anlægget for genoparbejdning af nukleart brændstof (THORP)

På hvilket grundlag konkluderede Kommissionen i sit svar den 25. juni 1992 på Llewellyn Smiths skriftlige forespørgsel nr. 341/92 ⁽¹⁾, at Euratom-traktatens artikel 34 om særlig farlige eksperimenter ikke kan anvendes i forbindelse med det nye anlæg for genoparbejdning af nukleart brændstof (Thorp) i Sellafield, Cumbria (Det Forenede Kongerige)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(18. november 1993)

Thorp er baseret på allerede hævdevunden teknologi og er derfor ikke noget forsøgsanlæg. Desuden lader de praktiske erfaringer, der hidtil er gjort med allerede eksisterende anlæg, ikke på nogen måde formode, at Thorp skulle være »særlig farligt«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2853/93

af Henry McCubbin (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1993)
(94/C 234/123)

Om: Gedeavlere i Det Forenede Kongerige

Fåreavlere i Det Forenede Kongerige er afhængige af salg af såvel kød som uld fra fårene for at sikre deres indkomst. På samme måde er gedeavlere afhængige af salget af såvel kød som uld.

Finder Kommissionen det rimeligt, at gedeavlerne i Det Forenede Kongerige hverken modtager støtte fra Det Forenede Kongeriges regering eller fra Det Europæiske Fællesskab, mens fåreavlerne modtager støtte gennem ordningen for fårekød?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(15. november 1993)

Fåreholdet i Det Forenede Kongerige er det mest omfattende i EF med ca. 100 000 fåreavlere, der holder næsten 30 mio. får og producerer næsten 400 000 tons fårekød om året.

Som det er tilfældet i det øvrige EF, bliver de britiske fåreavlere bistået via de forskellige EF-støtteforanstaltninger og især af moderfårpræmien.

I modsætning hertil er det samlede antal geder i Det Forenede Kongerige under 100 000, og den samlede kødproduktion er ca. 500 tons gedekød om året. Antallet af gedeavlere er lille, og geder holdes snarere for mælkeproduktionens skyld end for kødproduktionens. Gedeavlere får hovedsagelig deres indkomster fra salg af mælk og mælkeprodukter. Det ville derfor ikke være rimeligt at udvide betalinger à la moderfårpræmien til at omfatte dem.

⁽¹⁾ EFT nr. C 281 af 29. 10. 1992, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2891/93**af Jesús Cabezón Alonso (PSE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. oktober 1993)**(94/C 234/124)*

Om: Dumping i forbindelse med import af cement fra tredjelande

I januar 1992 indgav foreningen af cementproducerende virksomheder i Spanien en klage til Kommissionen over import af cement fra tredjelande som Rumænien, Tunesien og Tyrkiet til priser under markedsniveauet.

Denne form for dumping skaber meget alvorlige problemer for cementproducerende virksomheder i Spanien og deres ansatte.

Har man afsluttet behandlingen af sagen om dette klare tilfælde af konkurrenceforvridning?

Opfylder den cement, der importeres fra disse lande, de kvalitetskrav, der stilles til cement fremstillet i fællesskabslandene?

Hvis noget af denne import er i overensstemmelse med bestemmelserne i traktater eller aftaler, fordeles denne import da ligeligt mellem alle landene i Fællesskabet?

Hvilke forholdsregler har Kommissionen truffet eller agter den at træffe for at undgå denne dumpingpraksis?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(23. november 1993)

Kommissionen er ved at afslutte vurderingen af den meget betydelige mængde af oplysninger, den har indsamlet som led i sin undersøgelse, og den agter at konsultere medlemsstaterne snarest både vedrørende konklusionerne om dumping og den forvoldte skade og om det forslag til foranstaltninger, den udarbejder.

Ifølge en foreløbig vurdering ser det ud til, at cement, der importeres fra de lande, som er omfattet af antidumping-proceduren, er samme vare som den cement, der fremstilles af den erhvervsgren, som har indgivet klagen.

Der foreligger ingen aftaler med tredjelande, der foreskriver, at eksport til Fællesskabet skal fordeles mellem alle Fællesskabets medlemsstater.

Hvis Kommissionen fastslår, at der i den foreliggende sag er tale om dumpingimport og deraf følgende skade, vil den give

eksportøren mulighed for at give et tilsagn vedrørende den berørte region, og afgives der ikke et sådant tilsagn, indføres der formentlig midlertidig antidumpingtold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2893/93**af José Valverde López (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. oktober 1993)**(94/C 234/125)*

Om: Globaltilskud til Andalusien (Spanien)

Kommissionen bedes gøre rede for den nuværende situation for anvendelsen af det globaltilskud, som strukturfondene har ydet til Andalusien, og som forvaltes af Instituto de Fomento de Andalucía.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(24. november 1993)

Det globaltilskud, som det ærede medlem henviser til, yder EFRU bidrag til ifølge Kommissionens beslutning (K(91)3006) af 16. december 1991. I beslutningen er det fastsat, at der skal indgås finansielle forpligtelser for dette globaltilskud senest den 31. december 1993, og medlemsstaten bemyndiges til at foretage betalingerne svarende til disse forpligtelser inden den 31. december 1994, medmindre der indgives en behørigt begrundet anmodning om ændring. De oplysninger, som Kommissionen råder over med hensyn til dette globaltilskud, og som de ansvarlige myndigheder meddelte på mødet i tilsynsudvalget for denne intervention, viser, at pr. 31. december 1992 var 43 % af den samlede fastsatte offentlige udgift afholdt og 46,5 % af de samlede omkostninger ved nævnte intervention betalt (herunder den private udgift).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2896/93**af John McCartin (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. oktober 1993)**(94/C 234/126)*

Om: Strukturfondsmidler til Irland

Vil Kommissionen påtage sig at foretage en grundig undersøgelse af den irske regerings udviklingsplan i forbindelse med den nye strukturfondsrunderunde for at sikre, at

Fællesskabets målsætning for regionalpolitik opfyldes fuldt ud, og at de ugunstigt stillede områder i Irland (herunder øerne) får fuldt udbytte af Fællesskabets strukturfonde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(11. november 1993)

I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2082/93 ⁽¹⁾ skal udviklingsplanerne for mål nr. 1-regioner »omfatte enhver aktion vedrørende omstilling af industriområder i tilbagegang og udvikling af landdistrikter...«. Forslagene i den nationale udviklingsplan, som Irland har forelagt, vil blive gennemgået omhyggeligt, således at det sikres, at disse regioner indgår i de prioriteter, der opstilles for Fællesskabets og medlemsstatens fælles aktion i perioden 1994-1999.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2902/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. oktober 1993)
(94/C 234/127)

Om: Humanitær bistand

På baggrund af at Fællesskabet yder humanitær bistand til flere dele af verden, således f.eks. til Somalia, Kurdistan og det tidligere Jugoslavien, bedes Kommissionen oplyse:

1. om den mener, koordineringen af Fællesskabets humanitære bistand er tilfredsstillende?
2. om den agter mere effektivt at fremme og koordinere dens bestræbelser på at yde denne bistand?
3. om den har til hensigt at aflægge beretning om dette emne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(23. november 1993)

1. Koordination af den humanitære bistand er aldrig let i betragtning af de komplekse forhold, under hvilke den pr. definition ydes.

Kommissionen bestræber sig bedst muligt på at skabe sammenhæng i indsatsen fra de forskellige operatører i

Fællesskabet og dens vigtigste partnere (internationale organisationer, NGO'er osv.).

2. En af grundene til at oprette Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) i 1992 var et ønske om at styrke denne koordination.

Rådet har i flere resolutioner beskæftiget sig med spørgsmålet om koordinationen af den humanitære bistand. Efter Rådets sidste resolution af 26. maj 1993 om emnet bestræber Kommissionen sig nu på at forbedre koordinationen med medlemsstaterne ved hvert kvartal at mødes med de ansvarlige for den humanitære bistand i medlemsstaterne. Også i de internationale organisationer, bl.a. FN (i hvilken organisation Fællesskabet ikke har medlems- men kun observatørstatus) bidrager Kommissionen til en udvikling med hensyn til koordinationssædvanerne.

Endelig er Fællesskabet som led i rammeaftalerne om partnerskab i færd med at styrke og forbedre forbindelserne med NGO'erne som Fællesskabets væsentlige partnere.

3. I begyndelsen af 1994 vil Kommissionen offentliggøre en første rapport om de humanitære bistandsaktiviteter. Spørgsmålet om koordination vil komme til at indtage en vigtig plads heri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2908/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. oktober 1993)
(94/C 234/128)

Om: Beskyttelse af vådområdet Luros ved Mesolongi

I vådområdet Luros i Neochori ved Mesolongi, nærmere bestemt på Luronisida, der adskiller Mesolongi-noret fra bugten ud for Patras, er der opført en mængde bygninger uden byggetilladelse, som de kompetente græske statsmyndigheder ser igennem fingre med. I betragtning af at vådområdet Luros ved Mesolongi er beskyttet af Ramsarkonventionen, at snesevis af forskellige sjældne fuglearter yngler i området, og ikke mindst i betragtning af at fiskeriet her årligt indbringer 2 mia. dr., vil Kommissionen så interessere sig for beskyttelsen af vådområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(26. november 1993)

I henhold til et tværministerielt dekret af 20. juli 1993 er økosystemet i Missolonghi-lagunerne fredet som særligt beskyttelsesområde i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

Følgelig er det op til de græske myndigheder at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på en hensigtsmæssig og rationel udnyttelse heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3078/93

af Kenneth Stewart (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. november 1993)

(94/C 234/129)

Om: Forslag til nyt fængsel i Fazakerley, Liverpool

Er Kommissionen klar over, om der er foretaget nogen miljørisikovurdering med henblik på denne udvikling?

Hvornår er denne miljørisikovurdering i bekræftende fald blevet foretaget, og hvad var resultaterne?

Vil Kommissionen, hvis denne ikke er foretaget, sørge for, at bestemmelserne overholdes?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3079/93

af Kenneth Stewart (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. november 1993)

(94/C 234/130)

Om: Forslag til nyt fængsel i Fazakerley, Liverpool

Har Kommissionen kendskab til det andragende, der af Fazakerleys indbyggere er indgivet til Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender efter at være blevet godkendt af et undersøgelsesudvalg?

Vil Kommissionen snarest muligt meddele resultatet af sine undersøgelser?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Palcokrassas
på skriftlig forespørgsel E-3078/93 og E-3079/93
(26. november 1993)

Som det allerede fremgår af meddelelsen vedrørende andragende 722/92, vil Kommissionen gerne gøre opmærksom på, at:

- beslutninger om placering og opførelse af offentlige bygninger
- administration og brug af »grønne områder« undtagen når de er udlagt som særligt beskyttede områder i henhold til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle

— bestemmelser om offentlig ro og orden og om borgernes sikkerhed

— eventuelle foranstaltninger vedrørende erstatning i forbindelse med ekspropriation eller værditab på ejendom

hører under de lokale, regionale eller nationale myndigheders kompetence.

Eftersom opførelsen af det omtalte fængsel ikke indgår i et byudviklingsprojekt, er Kommissionen af den opfattelse, at det ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF.

Kommissionen kan derfor ikke gribe ind i sagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3477/93

af Des Geraghty (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. november 1993)

(94/C 234/131)

Om: Kapitalindsprøjtningen i Aer Lingus

Kommissionen bedes give en detaljeret redegørelse for den evaluering, som den gennemførte af ovennævnte forslag med hensyn til forskellen mellem statsstøtte og en normal forretningsmæssig beslutning, og for, på hvilket grundlag den konkluderede, at en privat investor under lignende omstændigheder ikke ville have truffet en tilsvarende beslutning om at forbedre selskabets kapitalgrundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(3. december 1993)

Den 13. oktober 1993 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2, med hensyn til den plan, den irske regering havde anmeldt til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, om at indskyde 175 mio. Ir. £ i egenkapital i Aer Lingus Group. Kapitalindskuddet, som skal foregå over tre år, udgør en del af et strategisk program for omstrukturering af de egentlige luftfartsaktiviteter.

Kommissionen betragtede på grund af Aer Lingus' vanskelige finansielle situation det planlagte kapitalindskud som støtte efter traktatens artikel 92. Støtten påvirker i betragtning af den stærke konkurrence på nogle af de ruter, Aer Lingus driver (særlig mellem Irland og Det Forenede Kongerige), konkurrencen og samhandelen inden for fællesmarkedet. Kommissionen besluttede at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2, fordi den på dette stadium vil skulle efterprøve planens levedygtighed og de eventuelle virkninger af støtten for samhandelen og konkurrencen inden for Fællesskabet.